

ห้องสมุด

คณะวิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

สไลด์ประกอบการสอน เรื่อง พันธุ์สุกร

Slides for Teaching on Swine Breeds

ห้องสมุด คณะวิทยาศาสตร์ฯ สจล.

A027758

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

สาขา ครุศาสตร์เทคโนโลยีการผลิตสัตว์

ภาควิชา ครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ

เลขหมู่.....	027758
เลขทะเบียน.....	
วัน เดือน ปี.....	

ปีการศึกษา 2530

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลจากการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ก็ได้สไลด์ ประกอบการสอน เรื่องพันธุสูตร 1 ชุด
จำนวน 42 ภาพ ซึ่งผู้สอนจะนำไปใช้ประกอบการสอน โดยตอนแรกสอนเนื้อหาตามหลักสูตร
ไปก่อน แล้วจึงนำสไลด์ประกอบการสอนชุดนี้ ไปสรุปทบทวนให้นักศึกษาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งอาจจะทำให้
การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะได้เปลี่ยนจากนามธรรมเป็นรูปธรรม

กิติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษเล่มนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ข้าพเจ้าต้องขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.จุฑารัตน์ เศรษฐกุล และอาจารย์ กัญญา คันฉิวสุทธิกุล ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ช่วยให้คำแนะนำตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ของปัญหาพิเศษ จนกระทั่งจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มได้สมบูรณ์ ข้าพเจ้าต้องขอขอบพระคุณ อาจารย์ พรรณิภา ศิวะพิรุฬห์เทพ ที่ได้ช่วยเหลือให้คำแนะนำเกี่ยวกับภาพสไลด์ และขอขอบพระคุณ อาจารย์ รณชัย สิทธิไกรพงษ์ และอาจารย์ วนิชฐา เลี่ยมสกุล ที่ได้คำแนะนำเกี่ยวกับรายชื่อพันธุ์สุกร และรายละเอียดของสุกรพันธุ์ต่าง ๆ ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ ข้าพเจ้าต้องขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง และนักศึกษา วิทยาลัยเกษตรกรรมฉะเชิงเทรา ที่ได้ช่วยเหลือทางด้านรูปภาพพันธุ์สุกร ซึ่งเป็นผลทำให้เป็นปัญหาพิเศษเล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

กำลังใจ กำลังทรัพย์ กำลังปัญญา ที่ทำให้ข้าพเจ้าประสบผลสำเร็จได้นั้น ต้องขอมอบไว้ให้กับผู้มีพระคุณ คือ คุณพ่อ คุณแม่ และคุณพี่ทุก ๆ คน ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษา ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ที่ให้ความช่วยเหลือด้วยดี ณ โอกาสนี้ด้วย

คณิต วรรณภพ

กุมภาพันธ์ 2531

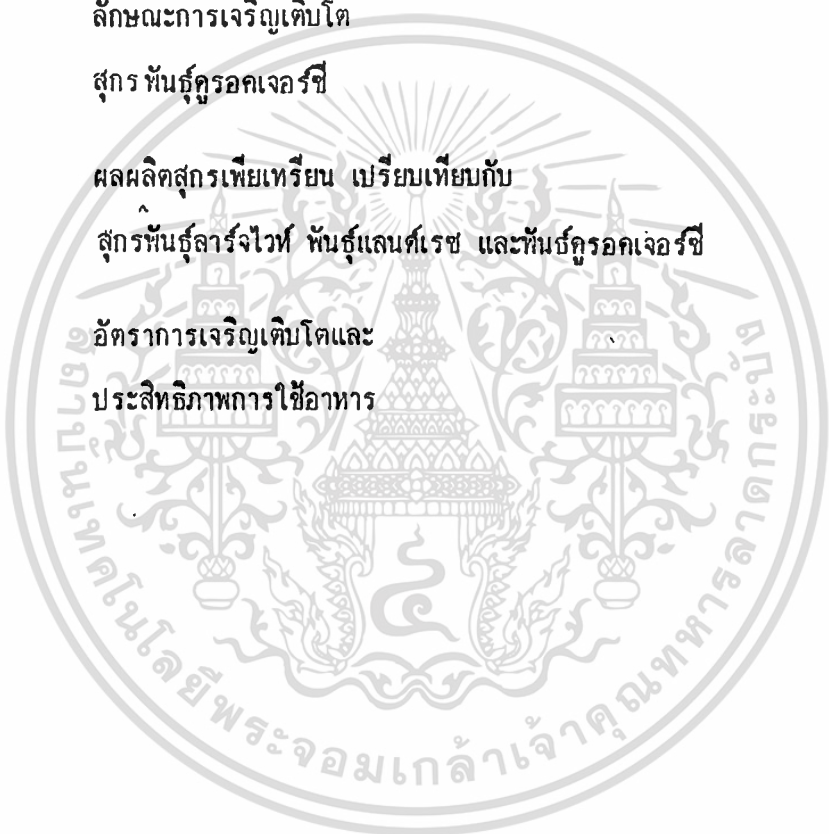
สารบัญ

	หน้า
เนื้อความย่อปัญหาพิเศษ	ก
กติการมประกาศ	ข
สารบัญตาราง	ง
บทที่	
1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตของปัญหา	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง	
2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์	8
2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา	10
3 วิธีการสร้างอุปกรณ์	
3.1 วิเคราะห์เนื้อหา	37
3.2 คำบรรยายประกอบภาพ	44
3.3 กำหนดภาพที่จะถ่าย	63
3.4 การดำเนิน การผลิต อุปกรณ์	63
3.5 การตรวจสอบอุปกรณ์ และการแก้ไข	64
4 สรุป และข้อเสนอแนะ	
4.1 สรุป	66
4.2 ข้อเสนอแนะ	67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ลักษณะการเจริญเติบโตหลังหย่านม และลักษณะซากของสุกร พันธุ์แลนด์เรซ	13
2	ลักษณะการเจริญเติบโต สุกร พันธุ์ครอกเจอร์ซี	17
3	ผลผลิตสุกรเพียเทรียน เปรียบเทียบกับ สุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ พันธุ์แลนด์เรซ และพันธุ์ครอกเจอร์ซี	23
4	อัตราการเจริญเติบโตและ ประสิทธิภาพการใช้อาหาร	25

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

ในปัจจุบันปัญหาการเพิ่มจำนวนประชากรของโลกเป็นไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญมาก จึงผลักดันให้มนุษย์ต้องประสบปัญหาในการผลิตอาหารให้เพียงพอกับความต้องการที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาหารโปรตีนที่มีคุณภาพสูง ซึ่งมีความจำเป็นต่อการเสริมสร้างการเจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอของร่างกาย เช่น เนื้อสัตว์ นมและไข่ เป็นต้น โปรตีนจากสัตว์ดังกล่าว มีแนวโน้มที่จะขาดแคลนมากที่สุด มนุษย์เราจึงมองเห็นความสำคัญของการเร่งรัดการผลิตให้พอเพียงกับความต้องการซึ่งมีปริมาณเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จึงได้มีการคัดเลือกปรับปรุงพันธุ์สัตว์ให้มีคุณลักษณะที่ตรงกับความต้องการของมนุษย์ โดยเฉพาะสุกรนับว่าเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตมนุษย์อย่างมาก ซึ่งถูกคัดเลือกและปรับปรุงมานานแล้ว เคมีนำเอาสุกรป่ามาเลี้ยงแล้วทำการปรับปรุงเรื่อยมา เพื่อให้ได้ลักษณะที่ทำการเจริญเติบโตเร็ว กินอาหารน้อย คุณภาพซากดี และให้ตรงกับความต้องการที่ใช้เป็นอาหารของมนุษย์มากยิ่งขึ้น จึงทำให้พันธุ์สุกรมีขึ้นอย่างมากมาย การเลี้ยงสุกรในปัจจุบันแบ่งเป็นภาคเอกชน และภาครัฐบาล โดยที่ทางเอกชนจะมุ่งไปทางการค้า ส่วนทางภาครัฐบาลจะเน้นหนักเพื่อการศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ในด้านการศึกษาต้องคำนึงถึงสภาพการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางคานวิทยาการ การเพิ่มจำนวนของประชากร รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงการศึกษา และการจัดการด้านการศึกษาให้เป็นไปอย่างเหมาะสม ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ในปัจจุบันการเรียนการสอนวิชาชีพเกษตรกรรมจึงได้เน้นหนักไปทางด้านวิชาการและการปฏิบัติควบคู่กันไป เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะและเกิดความมั่นใจ สามารถนำเอาความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ที่ได้รับไปประกอบอาชีพ หรือเป็นพื้นฐาน ในการศึกษาต่อในระดับสูงยิ่งขึ้นต่อไป ซึ่งในกระบวนการเรียนการสอนด้านเกษตรกรรมจำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีใหม่ ๆ โดยการใช้อุปกรณ์ประเภทสื่อต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ วีดีโอ เทป สไลด์ แผ่นภาพ แบบจำลอง ฯลฯ สิ่งเหล่านี้นับเป็นเครื่องมือช่วยทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผลตามจุดหมายที่ตั้งเอาไว้ รวมทั้งให้ความสะดวก ความเข้าใจ และประหยัดเวลาแก่ครูผู้สอน และตัวผู้เรียนเองด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นผู้จัดทำได้สังเกตเห็นว่าเพื่อประสิทธิภาพของการเรียนรู้ของนักเรียน ในสาขาเกษตรกรรม มีมากยิ่งขึ้น และรูปพันธุ์สุกรที่กำหนดในหลักสูตรหาได้ยาก จึงได้จัดทำสไลด์ประกอบการสอน เรื่องพันธุ์สุกร ขึ้นจำนวน 1 ชุด ทั้งนี้เพราะสไลด์สามารถเก็บรักษาได้นาน มีความคงทน และวิธีการใช้ไม่ยุ่งยากมากนัก ผู้สอนสามารถนำไปใช้ประกอบการสอนในวิชาการจัดการสุกร สกษ. 427 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และวิชาการเลี้ยงสัตว์เล็ก กษ. 123 ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพจะช่วยให้แก่นักเรียนรู้จักพันธุ์และลักษณะประจำพันธุ์ต่าง ๆ ของสุกรได้แม่นยำ และจดจำได้นานกว่าการสอนโดยไม่มีภาพประกอบ

1.2 วัตถุประสงค์

ผลิตสไลด์ประกอบการสอนเรื่อง พันธุ์สุกร จำนวน 1 ชุด เพื่อใช้เป็นอุปกรณ์ประกอบการสอนวิชา การจัดการสุกร สกษ. 427 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ตามหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา ปี 2527

1.3 ขอบเขตของปัญหา

ในการจัดทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ เป็นการจัดทำในลักษณะอุปกรณ์ประกอบการสอน ผู้จัดทำได้ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปว.ส.) พ.ศ. 2527 ของกรมอาชีวศึกษา พบว่าวิชาการจัดการสุกร สกษ. 427 จัดอยู่ในกลุ่มวิชาเลือกสัตว์บาล ซึ่งมีรายสัปดาห์วิชาดังนี้คือ ความสำคัญของการผลิตสุกร ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการผลิตสุกร ประเภทและพันธุ์สุกร โรงเรือนและอุปกรณ์ในการผลิตสุกร สรีรวิทยาของระบบสืบพันธุ์และระบบทางเดินอาหารของสุกร การคัดเลือกและการจัดการผสมพันธุ์สุกร อาหารและการให้อาหารสุกร โรคพยาธิและการป้องกันกำจัด การจำหน่ายสุกร ปัญหาการผลิตและแนวทางแก้ไข สังเขปรายวิชาจัดทำเป็นประมา การสอนได้ดังนี้

วิชา การจัดการสุกร สกษ. 427

ทฤษฎี - ปฏิบัติ - หน่วยกิต
(2 - 3 - 3)

ประมวลการสอนภาคทฤษฎี

บทที่	เรื่อง	จำนวนคาบ
1	ความสำคัญของการผลิตสุกร	1
	1.1 สภาพการผลิตสุกรในประเทศไทย	
	1.2 ประโยชน์ของการเลี้ยงสุกร	
	1.3 สุกรเป็นสัตว์ที่นำเลี้ยงและควรมีคเป็นอาชีพ	
	1.4 อิทธิพลของการผลิตต่อสภาวะเศรษฐกิจ	
2	ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการผลิตสุกร	1
	2.1 ปัจจัยในคานพันธุ์สุกร	
	2.2 ปัจจัยค่านอาหารและการให้อาหาร	
	2.3 ปัจจัยคานการจัดการ	
3	ประเภทและพันธุ์สุกร	2
	3.1 สาเหตุของการแบ่งประเภทและพันธุ์สุกร	
	3.2 ประเภทและพันธุ์ของสุกร	
	3.3 พันธุ์สุกร	
	3.4 ประวัติการนำสุกรเข้ามาในประเทศไทย	
	3.5 ลักษณะและคุณสมบัติของสุกรพันธุ์ต่างประเทศที่มีในประเทศไทย	
	3.6 ลักษณะและคุณสมบัติของสุกรพันธุ์พื้นเมืองของประเทศไทย	
4	โรงเรือนและอุปกรณ์ในการก่อสร้างโรงเรือน	2
	4.1 สภาพทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับตัวสุกรในการก่อสร้างโรงเรือน	
	4.2 หลักเบื้องต้นในการก่อสร้างโรงเรือน	
	4.3 ชนิดของโรงเรือนสุกร	
	4.4 ลักษณะของโรงเรือน, คอก และการจัดแบ่งคอก	
	4.5 นโยบายและการวางแผนการก่อสร้างโรงเรือน	
	4.6 ชนิดของคอกต่าง ๆ ในโรงเรือน	
	4.7 อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตสุกร	

ประมวลการสอนภาคทฤษฎี

บทที่	เรื่อง	จำนวนคาบ
5	สรีรวิทยาของระบบสืบพันธุ์และระบบทางเดินอาหารของสุกร	3
	5.1 ระบบสืบพันธุ์ของสุกรเพศผู้	
	5.2 ระบบสืบพันธุ์ของสุกรเพศเมีย	
	5.3 ฮอรโมนเพศผู้และเพศเมียที่เกี่ยวข้องกับระบบสืบพันธุ์	
	5.4 ระบบทางเดินอาหารของสุกร	
	5.5 สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการย่อยอาหารของสุกร	
6	การคัดเลือกพันธุ์และการจัดการผสมพันธุ์สุกร	8
	6.1 การคัดเลือกพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์สุกร	
	6.2 ระยะเวลาในการคัดเลือกสุกร	
	6.3 ลักษณะมาตรฐานในการคัดเลือกพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์สุกร	
	6.4 แบบแผนการผสมพันธุ์	
	6.5 การดูแลและการจัดการผสมพันธุ์	
	6.6 วิธีการผสมพันธุ์สุกร	
	6.7 การผสมพันธุ์สุกร	
	6.8 ระยะเวลาการคุมท้อง	
	6.9 การจัดการดูแลแม่สุกรหลังการผสมพันธุ์	
7	อาหารและการให้อาหารสุกร	6
	7.1 ความต้องการโภชนะต่าง ๆ ของสุกร	
	7.2 ความต้องการอาหารพลังงานของสุกร	
	7.3 ความต้องการไวตามิน	
	7.4 ความต้องการน้ำของสุกร	
8	โรคมัยและ การป้องกันกำจัด	6
	8.1 หลักการสุขาภิบาลในคอกสุกร	
	8.2 โรคสุกรที่สำคัญ	
	8.3 พยาธิสุกรที่สำคัญ	

ประมวลการสอนภาคทฤษฎี

บทที่	เรื่อง	จำนวนคำ
8.4	โรคสุกรที่เกิดจากสาเหตุอื่น ๆ	
8.5	เวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการผลิตสุกร	
8.6	การผสมยาที่จำเป็นบางอย่าง	
9	การจำหน่าย	2
9.1	สภาพตลาดสุกรในประเทศไทย	
9.2	การแบ่งระยะขนาดของสุกรที่ส่งตลาด	
9.3	ลักษณะการจำหน่ายสุกรของประเทศไทย	
9.4	การจัดชั้นสุกรในตลาด	
9.5	การทำให้ราคาขายสูง	
9.6	การคำนวณต้นทุนในการผลิตสุกร	
10	ปัญหาการผลิตและแนวทางแก้ไข	1
10.1	ปัญหาในค่านการผลิต	
10.2	ปัญหาในค่านการตลาด	
10.3	แนวทางแก้ไขปัญหาการผลิตโดยระบบสหกรณ์	
	รวม	32 คำ

จากการศึกษาคู่มือการสอนการจัดการสุกร สกษ. 427 ของกรมอาชีพศึกษา พ.ศ. 2527 ผู้จัดทำเลือกทำหัวข้อในทฤษฎีบทที่ 3 คือหัวข้อ 3.3 เรื่องพันธุ์สุกร หัวข้อ 3.5 เรื่องลักษณะและคุณสมบัติของสุกรพันธุ์ต่างประเทศที่มีในประเทศไทย และหัวข้อที่ 3.6 เรื่องลักษณะและคุณสมบัติของสุกรพันธุ์พื้นเมืองในประเทศไทย

หัวข้อ 3.3 เรื่องพันธุ์สุกรตามหลักสูตรที่กำหนดคพันธุ์สุกรของต่างประเทศให้นักเรียนได้รู้จัก ดังนี้

1. โปแลนด์ไชน่า (Poland China)
2. สปอตเท็ด โปแลนด์ไชน่า (Spotted Poland China)
3. เบอร์กเชียร์ (Berkshire)

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของวิทยาลัยการศึกษานันทบุรี ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. เฮียร์ฟอร์ด (Hereford)
6. ดูรอกเจอร์ซี (Duroc Jersey)
7. ลาร์จไวท์ (Large White)
8. แลนด์เรซ (Landrace)
9. แฮมเชียร์ (Hamshire)
10. เบลทวิลล์ เบอร์ 1 (Beltsville No. 1)
11. ลาคอมเบ้ (Lacombe)
12. มินเนโซตา เบอร์ 1 (Minnesota No.1)
13. มอนทาน่า เบอร์ 1 (Montana No.1)

หัวข้อ 3.5 เรื่องลักษณะและคุณสมบัติของสุกรพันธุ์ต่างประเทศที่มีในประเทศไทย ซึ่งมีพันธุ์สุกรที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ดังนี้

1. ลาร์จไวท์ (Large White)
2. แลนด์เรซ (Landrace)
3. ดูรอกเจอร์ซี (Duroc Jersey)
4. แฮมเชียร์ (Hamshire)

พันธุ์สุกร ในหัวข้อนี้มีอยู่ในหัวข้อที่ 3.3 แล้ว จะต่างกันตรงที่รายละเอียดของพันธุ์ในหัวข้อ 3.5 มีมากกว่า

หัวข้อ 3.6 เรื่องลักษณะและคุณสมบัติของสุกรพันธุ์พื้นเมืองของประเทศไทย ตามหลักสูตรได้กำหนดสุกรพันธุ์เมืองของไทยที่ควรรู้จักดังนี้

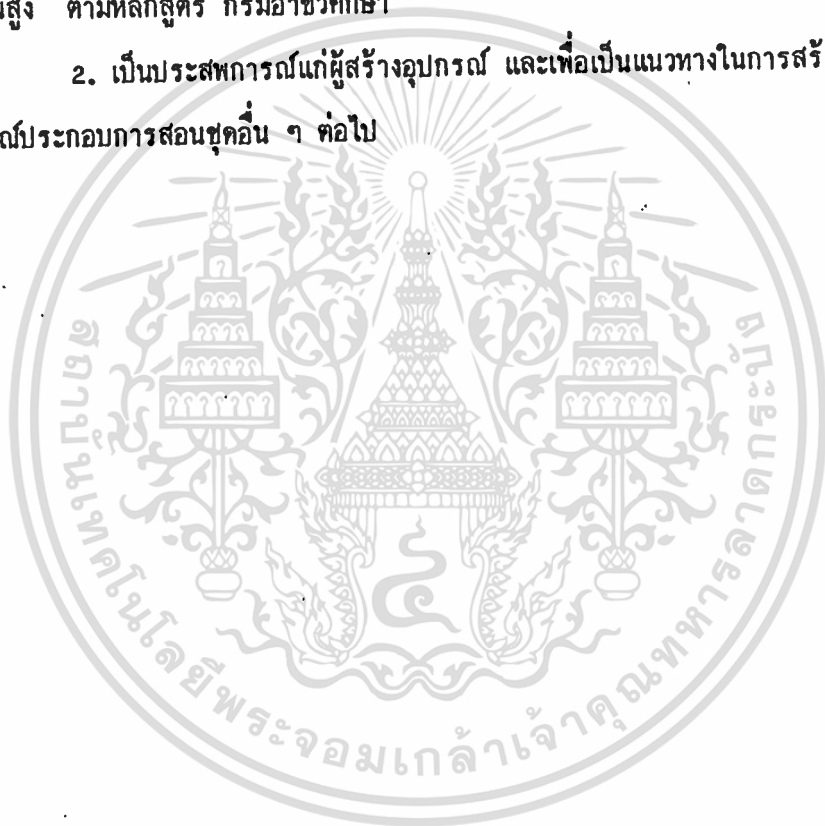
1. พันธุ์โหลล่า
2. พันธุ์ทวง
3. พันธุ์ควาย
4. พันธุ์ราด

จะได้แสดงรายละเอียดของเนื้อหาในบทที่ 3 ต่อไป

เมื่อได้วิเคราะห์เนื้อหาตามหลักสูตรแล้ว ผู้จัดทำได้กำหนดว่าจะถ่ายภาพ พันธุ์สุกรตามเนื้อหา และถ่ายภาพพันธุ์สุกรใหม่ ๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในหลักสูตร แต่ในปัจจุบัน บางพันธุ์ก็มีการสั่งเข้ามาในประเทศไทย เช่น สุกรพันธุ์เพียเทรียน

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ใช้ประกอบการสอน วิชาการจัดการสุกร สกษ. 427 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ตามหลักสูตร กรมอาชีวศึกษา
2. เป็นประสพการณ์แก่ผู้สร้างอุปกรณ์ และเพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง หรือปรับปรุงชุดอุปกรณ์ประกอบการสอนชุดอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ

เบรื่อง (2507) กล่าวว่าความมุ่งหมายของการศึกษาในปัจจุบัน ทำให้ต้องมีการปรับปรุงเนื้อหาและอื่น ๆ เสียใหม่ โสศทัศน์ศึกษา จึงมีบทบาทในการให้การศึกษาแผนใหม่ เพราะโสศทัศน์ศึกษามีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การศึกษาต่อไป โสศทัศน์ศึกษาจึงตระหนักถึงคุณค่าของอุปกรณ์การสอนทุกชนิด และพยายามที่จะทำให้การใช้อุปกรณ์การสอนเหล่านั้นเป็นไปอย่างถูกต้อง โดยมีการตระเตรียมการและผสมผสานกับเรื่องราวที่จะสอนอย่างรอบคอบ ซึ่งถ้าเป็นไปอย่างถูกต้องก็จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิด ความเข้าใจที่ถูกต้อง ทำให้การเรียนมีความหมายและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมากขึ้น

ชัยยงค์ (2523) ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความบกพร่องของการเรียนการสอนว่า "เหตุที่การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและคุณภาพของผู้สอนที่เป็นปัญหาเด่นชัดส่วนหนึ่งคือ การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาช่วยปรับปรุงคุณภาพของการสอน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้สอนไม่เห็นความสำคัญของการใช้สื่อการสอนเท่าที่ควร แม้ว่าบางท่านจะเห็นคุณค่าของสื่อที่จะช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพของการเรียนรู้ แต่ตนเองขาดความเข้าใจในการผลิตและการใช้ ขาดเวลาที่จะตระเตรียมรวมทั้งความไม่พร้อมของสภาพห้องเรียน และขาดการสนับสนุนอย่างจริงจังจากผู้บริหารจึงเป็นเหตุให้ผู้สอนส่วนใหญ่ใช้การสอนแบบบรรยาย"

สุนันท์ (2523) ให้ความเห็นว่าสโโลก์จึงเป็นทัศนูปกรณ์ชนิดหนึ่งที่มีประโยชน์ในการเรียนการสอนอย่างกว้างขวาง ทำให้ผู้เรียนจำได้แม่นยำ และคงทน จากการวิจัยในต่างประเทศโดยองค์การยูเนสโก (UNESCO) ได้วิจัยเกี่ยวกับคุณค่าโดยทั่วไปของทัศนูปกรณ์ในค่านิสศึกษาแก่ประชาชน ผลปรากฏว่าสโโลก์และฟิล์มสกริปเป็นอุปกรณ์การศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ในการสอนคนจำนวนมากและให้ผลในด้านการสร้างความรู้สึกระทึกใจที่ลึกซึ้ง และกินเวลานานอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิพนธ์ (2522) สไลด์เป็นภาพนิ่งโปร่งแสงที่ครูสามารถนำมาฉายกับเครื่องฉายสไลด์ให้
ใ้ภาพปรากฏบนจอมีขนาดใหญ่เพื่อประกอบการเรียนการสอนให้นักเรียนเข้าใจง่ายยิ่งขึ้น

ลัดดา (2523) กล่าวว่าสไลด์คือภาพบางชนิดโปร่งแสงที่นำมาฉายเข้ากับเครื่องฉายให้
ภาพปรากฏบนจอมีขนาดใหญ่ ใหญ่จุจำนวนมากได้เห็นพร้อม ๆ กัน ลักษณะของแผ่นภาพสไลด์จะเป็น
ภาพที่โปร่งแสงที่บันทึกหรือเขียนภาพไว้แล้วหุ้มกรอบด้วยกระดาษ พลาสติกหรือโลหะที่มีขนาดต่าง ๆ
กัน 3 1/4 x 4 นิ้ว และ 2 x 2 นิ้ว วิธีทำสไลด์อาจทำได้ 2 วิธีคือ

1. เขียนภาพลงบนแผ่นพลาสติก แผ่นอะซิเตท หรือแผ่นกระจกใสแล้วนำไปเข้ากรอบ
ขนาด 3 1/4 x 4 นิ้ว เรียกว่า Hand made Lantern Slide
2. ใช้วิธีการถ่ายรูป (Photo graphic slide) ใช้ฟิล์มสี หรือฟิล์มขาวดำ บันทึกภาพ
ต่าง ๆ ไว้ เมื่อล้างฟิล์มแล้วนำมาตัดเป็นภาพ ๆ และเข้ากรอบกระดาษ พลาสติก (Frame) ส่วน
มากทำด้วยกลอง 35 ม.ม ชนิดแบ่งครึ่งกรอบภาพ (Half frame) หรือชนิดเต็มกรอบ แล้วนำฟิล์ม
มาตัดเข้ากรอบขนาด 2 x 2 นิ้ว ก็จะโคลสไลด์ขนาดที่นิยมใช้กันทั่ว ๆ ไป ส่วนพื้นที่ของภาพที่ปรากฏ
ในฟิล์มจะแตกต่างกันไปตามขนาดของกรอบภาพ

คุณค่าของสไลด์ในการสอน

1. ช่วยให้นักเรียนเอาใจใส่บทเรียนมากขึ้น
2. ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้อยากเรียนมากขึ้น
3. ช่วยปรับปรุงบทเรียนให้สมบูรณ์และมีความหมายเพิ่มขึ้น
4. ช่วยประกอบการอธิบายของครูให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น
5. ใช้ทดสอบความเข้าใจของนักเรียนได้
6. ทำความสะดวกให้กับครูในการสอน และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในบทเรียน

คณะอนุกรรมการกลุ่มโสตทัศนศึกษา (2528) กล่าวถึงการนำสไลด์มาใช้ในการเรียนการ
สอนว่า "ความมุ่งหมายของการศึกษาในปัจจุบันมุ่งที่จะให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการศึกษาให้
มากที่สุด และมีประสิทธิภาพมากที่สุด ดังนั้นในการเรียนการสอนโดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้งห้าให้มากที่สุด
ที่สุด โดยเฉพาะได้เห็น ได้ฟัง และได้กระทำจากของจริงจะดีที่สุด แต่ถาของจริงนั้นหายากเราก็ควร
จัดทำเป็นชุดสไลด์เพื่อไปประกอบการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายนั้น ๆ ซึ่งจะได้
ผลดีกว่าการเรียนการสอน โดยไม่มีอุปกรณ์หรือสื่อการสอนอย่างอื่นเข้ามาช่วย"

นพพร : อ่างโคนันหา (2523) ว่าการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียน โดย ใช้สไลด์ประกอบเสียงกับการสอนแบบบรรยายวิชา ชีววิทยาทั่วไป 1 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาการ ศึกษาชั้นสูง วิทยาลัยครูอุตรธานี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 สอน โดยใช้สไลด์เทป กลุ่มที่ 2 สอนแบบบรรยาย ผลการวิจัยพบว่าบทเรียนสไลด์ประกอบเสียงที่สร้างมี ประสิทธิภาพ 95.11 และ 87.40 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่าการสอนโดยใช้สไลด์เทปนักเรียนเกิดการเรียนรู้ดีกว่าการสอนแบบบรรยาย

นพพร (2528) จากการทดลองสอนโดยใช้สไลด์ประกอบการสอนเรื่อง การขยายพันธุ์พืช ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เปรียบเทียบการสอนแบบสาธิตในเรื่องเดียวกัน และระดับชั้นเดียวกัน ผล การทดลองปรากฏว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยการใช้สไลด์ ทำแบบฝึกหัดไคร้อยละ 93.26 ส่วนนักเรียน กลุ่มที่เรียนโดยการสอนแบบสาธิต ทำแบบฝึกหัดไคร้อยละ 91.70 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการขยายพันธุ์พืชระหว่างกลุ่มนี้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่ม ทดลองเรียนโดยสไลด์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบสาธิต

นันทา (2524) ทดลองสอนโดยใช้สไลด์เรื่องแร่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ในการ สอนโดยเปรียบเทียบกันนักเรียน ระดับเดียวกันสอนเรื่องเดียวกันโดยไม่ใช้สไลด์ประกอบการสอน ทำแบบทดสอบไคคะแนน 17.7 คะแนน ส่วนนักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้สไลด์ประกอบการสอน สอบ ไคคะแนน 11 คะแนน แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองมีมากกว่า

2.2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

2.2.1 คำนำ

พันธุ์เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการผลิตสุกรปัจจัยหนึ่ง สุกรพันธุ์ดีจะทำให้ฟาร์มมี ประสิทธิภาพในการผลิตสูง เช่นสมรรถภาพในการสืบพันธุ์ อัตราการเจริญเติบโต ประสิทธิภาพใน การใช้อาหาร ตลอดจนถึงคุณภาพซากซึ่งลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้จะแตกต่างกันไปในสุกรแต่ละพันธุ์ สุชีพ (2522) กล่าวว่าเท่าที่สำรวจและเป็นที่ยอมรับกันนั้น ปรากฏว่ามีพันธุ์สุกรอยู่ในโลกนี้ประมาณ 87 พันธุ์ด้วยกัน ซึ่งส่วนใหญ่มีอยู่ในยุโรปและอเมริกาเหนือ และอีกประมาณกว่า 225 ชนิดที่ยังไม่ได้ ถูกยอมรับเป็นสุกรพันธุ์แท้ แต่สุกรเหล่านี้ก็จัดว่าเป็นสุกรที่มีลักษณะที่แท้ของมันเอง ซึ่งแตกต่างกันไป ตามลักษณะและภูมิประเทศที่อาศัยอยู่เช่น สุกรพันธุ์พื้นเมืองของไทย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งงานวิชาสำหรับนักเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 ประเภทของสุกร

วินัย (2527) สุกรแบ่งตามประเภทของการใช้ประโยชน์เป็น 3 ประเภทด้วยกันคือ

1. สุกรประเภทมัน (Lard type) เป็นสุกรประเภทพันธุ์ดั้งเดิม การเจริญเติบโตช้า รูปร่างกลมสั้น อ้วน สะโพกเล็ก มีมันมาก ไค้แก่พันธุ์ราคา พันธุ์ทอง พันธุ์โหลล่า พันธุ์ควาย
2. สุกรประเภทเนื้อ (Meat type) สุกรประเภทนี้ส่วนใหญ่เป็นสุกรประเภทพันธุ์ดั้งเดิม ไค้ถูกปรับปรุงคัดเลือกให้หนักไปทางผลิตเนื้อมากกว่ามัน ส่วนอีกพวกหนึ่งเป็นสุกรใหม่ที่เกิดจากการผสมพันธุ์ระหว่างพันธุ์ สุกรประเภทเนื้อที่สำคัญได้แก่ พันธุ์กรอกเจอร์ซี่ พันธุ์แฮมเชียร์ พันธุ์ยอร์กเชียร์ โปแลนด์ไชน่า สปอตเต็คโปแลนด์ไชน่า เบอร์กชาयर เบลท์สวิลล์ เบอร์ 1 มีเนโซต้า เบอร์ 1 ลาคอมเบ้ เขียร์ฟอร์ด

รูปร่างลักษณะของสุกรประเภทนี้ โดยทั่วไปเป็นสุกรที่มีรูปร่างสันทัด กอนข้างหนา ความยาวของลำตัวสั้น และหนากว่าสุกรประเภทพันธุ์เบคอนความโค้งของสันหลังคล้ายคันธนู สะโพกผายใหญ่คูเคนซัด ไทลโตกว้าง สุกรประเภทนี้ต่างก็มีลักษณะและคุณสมบัติที่แตกต่างกันนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะและคุณสมบัติของแต่ละพันธุ์

3. สุกรประเภทเบคอน (Bacon type) ลำตัวยาว แตกอนข้างบางกว่าสุกรประเภทพันธุ์เนื้อ ตามโค้งงอของลำตัวและหลังน้อยกว่าสุกรประเภทพันธุ์เนื้อ มีมันน้อยและมีเนื้อมาก ซึ่งเป็นความประสงค์ของชาวยุโรปที่พยายามผลิตสุกรประเภทนี้มาเป็นเวลาช้านาน เพื่อให้ทำผลิตภัณฑ์ชนิดหนึ่งที่เรียกว่าเบคอน (Bacon) ซึ่งเป็นส่วนที่อยู่บริเวณซี่ข้างหรือที่เราเรียกว่า เนื้อสามชั้น ค้วย เหตุคั้งกล่าวสุกรประเภทนี้ไค้ถูกปรับปรุง และคัดเลือกที่จะทำให้เป็นพันธุ์ที่มีเนื้อมากกว่ามันเพื่อจะทำให้ชั้นเนื้อบริเวณซี่ข้างนั้นหนา หรือมีหลายชั้น และมีปริมาณของมันลดน้อยลง ไค้แก่พันธุ์แลนค์เรช ลาร์จไวท์ และเพียเทรียน

2.2.3 ลักษณะและคุณสมบัติของสุกรแต่ละพันธุ์

ถ้าหากจัดแบ่งสุกรออกตามพันธุ์ก็สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 พันธุ์ใหญ่ ๆ คือ พันธุ์ต่างประเทศ และพันธุ์พื้นเมือง

สุกรพันธุ์ต่างประเทศ

สุกรพันธุ์ต่างประเทศที่นิยมเลี้ยงในประเทศไทย มีหลายพันธุ์ไค้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลาร์จไวท์ (Large white)

ซูชีพ (2522) กล่าวว่าสุกรพันธุ์นี้ได้ถูกนำมาเลี้ยงในประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2482 และเป็นที่นิยมแพร่หลายในกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรมาก เนื่องจากเป็นสุกรที่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและอากาศในเมืองไทยได้ดีมาก สุกรพันธุ์นี้มีถิ่นกำเนิดในประเทศอังกฤษ ที่เมืองยอร์กซาร์ย เป็นสุกรพันธุ์ดั้งเดิมซึ่งเรียกว่า ยอร์กซาร์ย (Yorkshire) มีสีขาว ลำตัวใหญ่ และยาว กระดูกใหญ่ สุกรพันธุ์นี้ผสมข้ามกับสุกรพันธุ์เลสเตอร์ (Leicester) ซึ่งก็เป็นสีขาวเหมือนกัน และโตทำการคัดเลือกจนกระทั่งเป็นสุกรพันธุ์ใหม่ และเรียกชื่อลาร์จไวท์ เป็นสุกรประเภทพันธุ์เบคอน ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดพันธุ์หนึ่งไม่แพ้พันธุ์แลนด์เรซ มีหลายประเทศในยุโรปที่นิยมเลี้ยงสุกรพันธุ์นี้

สุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ มีลักษณะขนและหนังสีขาวตลอดลำตัว บางครั้งอาจจะมีจุดดำปรากฏที่ผิวหนังบ้าง สุกรพันธุ์นี้มีจมูกยาว หูตั้ง หัวโตพอสมควร ลำตัวยาว แขนเล็ก ไหล่โต เป็นสุกรขนาดใหญ่ ตัวผู้เมื่อโตเต็มที่หนัก 250-300 กิโลกรัม ตัวเมียหนัก 150-220 กิโลกรัม

วินัยและคณะ (2526) กล่าวว่าอัตราการเจริญเติบโตของสุกรลาร์จไวท์เฉลี่ยเท่ากับ 640 กรัมต่อวัน ประสิทธิภาพการใช้อาหารของสุกรลาร์จไวท์เฉลี่ยเท่ากับ 2.89 กิโลกรัม ซูชีพ (2522) กล่าวว่าสุกรลาร์จไวท์ใหญ่ลูกกอกพอสมควร ประมาณ 10-15 ตัวต่อครอก เลี้ยงลูกเก่ง อภิชัย (2528) อ้างตามนิพนธ์ (2526) ว่าความหนาไขมันสันหลังของสุกรพันธุ์นี้เฉลี่ยเท่ากับ 0.75 นิ้ว จำนวนลูกเมื่อหย่านม 8.4 ตัว เหมาะที่จะใช้ทำลูกผสมเพื่อผลิตสุกรขุนส่งตลาด

แลนด์เรซ (Landrace)

จุฑารัตน์ (2529) กล่าวว่าสุกรพันธุ์แลนด์เรซไม่ว่าจะเป็นพันธุ์ที่มาจากประเทศเบลเยียม เคนมาร์ก หรือเยอรมนี เป็นพันธุ์ที่ได้มาจากการคัดเลือกปรับปรุงของสุกรระหว่างพันธุ์พื้นเมือง ในแต่ละประเทศนั้นกับพันธุ์ลาร์จไวท์ของอังกฤษ สุกรพันธุ์นี้เป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นสายพันธุ์ใหม่และได้รับการปรับปรุงคัดเลือกลักษณะเพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคคือ มีไขมันบาง ให้น้ำมันมาก ซึ่งได้รับความสำเร็จเมื่อประมาณ ปี 2433 ซึ่งจดทะเบียนเป็นพันธุ์แท้

ซูชีพ (2522) กล่าวว่าสุกรพันธุ์แลนด์เรซ เป็นสุกรที่มีขนและหนังสีขาวตลอดลำตัว จมูกยาว หัวเล็กกว่าสุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ หูปลอก ขนาดของหูไม่แน่นอนเล็กบ้างใหญ่บ้าง ลำตัวยาว เนื่องจากซี่โครงมากกว่าพันธุ์อื่น 1-2 คู่ คือมีประมาณ 16-17 คู่ ลำตัวหนาและเล็ก สะโพกโตเด่นชัด

หลังไม่ค่อยโต คุมแบน เหยียดตรง ให้ลูกตก ประมาณ 9-12 ตัว/ครอก วิทย และคณะ (2526) ทำการศึกษาพบว่า สุกรพันธุ์แลนด์เรซ (รุ่น - ใหญ่) มีอัตราเจริญเติบโต ต่อวัน เฉลี่ย 0.559- กิโลกรัม และมีประสิทธิภาพ- การใช้อาหาร ตลอดการทดลอง เฉลี่ยเท่ากับ 3.08

ตารางที่ 1. ลักษณะการเจริญเติบโตหลังหย่านม และลักษณะซากของสุกรพันธุ์เรซ

พันธุ์	ลักษณะ			
	อัตราการเจริญเติบโต (กรัมต่อวัน)	อัตราการแลกเนื้อ	ความหนาไขมันสันหลัง (นิ้ว)	หน้าตัดเนื้อสัน (ตร.ม)
แลนด์เรซ	916	2.64	0.84	5.37

ที่มา : ภาณี ต่างวิวัฒน์ อ้างตาม Miller, Dale. 1982. Decade of Test Data : Boars 12% Leaner, Other Traits Edge Upward. National Hog Farmer. July 15, 1982. p. 54-55

จุฑารัตน์ (2529) กล่าวว่า สุกรพันธุ์นี้จึงคว่า มีความสำคัญต่อการผลิตสุกรเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกลุ่มยุโรป เช่น เดนมาร์ก เบลเยียม เยอรมันตะวันตก เนเธอร์แลนด์ และสวีเดน เป็นต้น เนื่องจากได้รับความนิยม ในการเลี้ยงเป็นอย่างมาก สุกรพันธุ์นี้จึงได้รับการคัดเลือกปรับปรุงพันธุ์ในประเทศดังกล่าว จนเป็นที่รู้จักกัน ทั่วโลกดังต่อไปนี้

Danish Landrace เป็นสุกรที่ได้รับการคัดเลือก และปรับปรุงพันธุ์ในประเทศ เดนมาร์ก โดยการผสมสุกร ระหว่างพันธุ์ลาร์จไวท์ และสุกรพันธุ์พื้นเมือง ของเดนมาร์ก สุกรพันธุ์นี้มีบทบาทสำคัญในการผสมข้ามกับสุกรพันธุ์อื่นในยุโรป และสหรัฐอเมริกาในช่วง 20 ปี และ 30 ปี ที่ผ่านมาเนื่องจากให้ลูกตก เจริญเติบโตเร็ว คุณภาพซากดีมาก

German Landrace เป็นสุกรที่ได้รับการปรับปรุง มาจากพันธุ์พื้นเมืองของ

เอกสารเยอรมัน โดยนำเอาสุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ ของอังกฤษ มาผสมและคัดเลือกจนได้พันธุ์ใหม่ในปี 2447

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ยังไม่ได้มีชื่อว่า German Landrace เรียกชื่อกันเป็นภาษาเยอรมันว่า พันธุ์ Deutsche Veredelt เป็นสุกรที่แข็งแรงมาก สามารถเลี้ยงปล่อยทุ่งหญ้า และใช้ประโยชน์จากที่ขอาหาร-สัตว์ได้แทบทุกชนิด

ต่อมาความนิยมของผู้บริโภคได้เปลี่ยนไป โดยคนหันมานิยมสุกรที่มีไขมันน้อย จึงปรับปรุงพันธุ์ขึ้นมาใหม่ โดยผสมสุกรพันธุ์ Deutsche Veredelt กับสุกรพันธุ์แลนด์เรซ จากประเทศเนเธอร์แลนด์ (Dutch Landrace) เกิดเป็นสุกรพันธุ์ใหม่ คือ German Landrace ขึ้นมา ซึ่งเน้นคุณสมบัติไปทางการให้น้ำนมสูง ไขมันสันหลังบาง เช่นเดียวกับสุกรพันธุ์แลนด์เรซ จากประเทศอื่น ๆ สุกรพันธุ์นี้จัดว่าเป็นพันธุ์ที่นิยมเลี้ยงกันมากที่สุดในประเทศเยอรมันนี้ตะวันตก คือประมาณ 85 เปอร์เซ็นต์ ของสุกรสายพันธุ์ทั้งหมดที่เลี้ยงในเยอรมันนี้

Belgian Landrace เป็นสุกรพันธุ์ที่ได้รับคัดเลือกและปรับปรุงการสุกรพื้นเมืองของเบลเยียม โดยนำมาผสมกับสุกรพันธุ์แลนด์เรซ จากประเทศเดนมาร์ก

คุณลักษณะที่เด่นของสุกรพันธุ์ Belgian Landrace คือคุณภาพซากดีเลิศ กล้ามเนื้อบริเวณสะโพกใหญ่ อัตราการแลกเนื้อสูง และแม้ว่าสุกรพันธุ์นี้จะมีน้ำหนักเพิ่มขึ้นถึง 100 กิโลกรัม แต่ก็ตามยังพบว่ามีคุณภาพซากที่ดี ดังนั้นการจะปรับปรุงพันธุ์ให้เห็นผลทางการเพิ่มปริมาณเนื้อแดงแล้วนับว่า สุกรพันธุ์นี้จะให้ผลรวดเร็วกว่าพันธุ์อื่น ๆ เมื่อนำไปผสมข้ามกับสายพันธุ์ที่จะปรับปรุง

ข้อเสียของสุกรพันธุ์นี้ พบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง เมื่อสุกรดังกล่าวตกอยู่ในสภาวะเครียด อาจจะทำให้ช็อคถึงตายได้ และเนื่องจากเป็นสุกรที่ปรับตัวไม่ได้ เมื่ออยู่ภายในสภาวะความเครียด คุณภาพของเนื้อต่ำ โดยพบลักษณะของเนื้อที่มีสีซีด มีน้ำไหลเยิ้ม และนอกจากนี้เมื่อเทียบคุณสมบัติทางการเลี้ยงดู การให้ลูกตก แล้วยังสู้สุกรพันธุ์แลนด์เรซของประเทศอื่น ๆ ไม่ได้

สวีตชีแลนซ์เรซ (Swedish Landrace)

Brigg (1983) กล่าวว่า สุกรพันธุ์สวีตชีแลนซ์เรซ เป็นสุกรชั้นเยี่ยมของสุกรในประเทศสวีเดน ซึ่งเป็นประเทศที่ไม่ค่อยมีสุกรมากนัก มีหูขนาดใหญ่และปรก ลำตัวมีสีขาว มีสัดส่วนของเนื้อแดงมากเช่นเดียวกับ สุกรพันธุ์แลนด์เรซทั่วไป สุกรพันธุ์สวีตชีแลนซ์เรซ มีถิ่นกำเนิดมาจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะจากเดนมาร์ก จุดมุ่งหมายของสายพันธุ์นี้ในสวีเดน นั้น ไม่ใช่เพียงเพื่อให้ไม่ว่ากรณิใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้สายพันธุ์ที่มีเมทอนยาวเป็นพิเศษเท่านั้น แต่มีเหตุผลเพื่อนำการปรับปรุงให้ได้สายพันธุ์ใหม่เกิดขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังมีการปรับปรุงลักษณะของสายพันธุ์ให้มีความแข็งแรง ยาวและสามารถเดินโดยง่ายอีกด้วย นักปรับปรุงพันธุ์ได้ปรับปรุงให้สายพันธุ์สวีดิชนี้มีอัตราการเจริญเติบโตเร็ว มีประสิทธิภาพการใช้อาหารเป็นเนื้อสูง และมีความสามารถในการเลี้ยงลูกอีกด้วย ดังนั้นสุกรพันธุ์สวีดิชแลนด์เรซ จึงจัดว่าเป็นสายพันธุ์อยู่ในขั้นดี .

ฟินนิช แลนด์เรซ (Finnish Landrace)

Brigg (1983) กล่าวว่า เป็นสุกรที่ได้รับความนิยมเป็นอันดับที่ 2 รองจากสุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ ในประเทศฟินแลนด์ ได้รับการจดทะเบียน ในปี ค.ศ. 1981 จำนวน 1,501 ตัว ได้รับการปรับปรุงมาจากสุกรพื้นเมืองของประเทศ ผสมกับสุกรพันธุ์แลนด์เรซ นำมาปรับปรุงเรื่อย ๆ จนได้เป็นฟินนิชแลนด์เรซ (Finnish Landrace) ลักษณะต่าง ๆ ของสุกรพันธุ์นี้ เหมือนกับ สุกรพันธุ์แลนด์เรซ คือมีลำตัว ขน มีสีขาวย หูปรก ลำตัวยาว

เฟรนช์ แลนด์เรซ (French Landrace)

Brigg (1983) กล่าวว่า เป็นสุกรที่ได้รับความนิยมเป็นอันดับที่ 2 รองจากสุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ สุกรพันธุ์แลนด์เรซ เข้าสู่ฝรั่งเศสในปี 1930 เมื่อหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ก็ทำการปรับปรุงพันธุ์โดยผสมกับ สุกรพื้นเมืองของฝรั่งเศส และก็ได้ชื่อว่า เฟรนช์แลนด์เรซ ลักษณะของสุกรพันธุ์นี้จะมีลักษณะเหมือนกับสุกรแลนด์เรซ คือมีสีขาวย หูใหญ่ และหูปรก มีโครงกระดูกที่แข็งแรง กล้ามเนื้อ-มาก สะโพกกลมใหญ่เต่งตึง ส่วนหลังมีกล้ามเนื้อมาก แต่สุกรพันธุ์เฟรนช์แลนด์เรซ มีข้อเสียคือ ในตอนเช้า ๆ มักจะเกิดความเครียดได้ง่าย

บริติช แลนด์เรซ (British Landrace)

Brigg (1983) กล่าวว่า สุกรพันธุ์นี้จัดเป็นสุกรที่ได้รับความนิยมเป็นอันดับ 2 รองจากสุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ ในปี ค.ศ. 1981 ได้รับการจดทะเบียน จำนวน 3,019 ตัว และได้ทำการปรับปรุงให้มีข้อเสียหยาบ ๆ กับพันธุ์ลาร์จไวท์ ลักษณะรูปร่างของบริติช แลนด์เรซ ลำตัวมีสีขาวย หูปรก กลูมนบริเวณใบหน้า ลำตัวยาวมาก มีกล้ามเนื้อมาก ลูกผสมที่ได้จากสุกรพันธุ์แลนด์เรซ กับพันธุ์ ลาร์จไวท์ ก็คือ บริติช แลนด์เรซ (British Landrace) พ่อพันธุ์ได้ถูกปรับปรุงให้มีไขมันสันหลังบางส่วน แม้สุกรสาว

เอกส (gilt) นอกรับปรับปรุงให้มีอัตราการเจริญเติบโตเร็ว และมีลูกตักด้วย อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิตาเลียน แลนด์เรซ (Italian Landrace)

Brigg (1983) กล่าวว่า อิตาเลียนแลนด์เรซ เป็นสายพันธุ์ที่ได้รับการปรับปรุงจนมีชื่อเสียงโด่งดัง ในอิตาลี ลักษณะของสุกรพันธุ์นี้มี หูปรก ขนาดใหญ่ และลำตัวมีสีขาว ซึ่งเป็นลักษณะที่ตรงกับสุกรแลนด์เรซโดยตรง สุกรสายพันธุ์นี้มีต้นกำเนิดจากคาบสมุทรสแกนดิเนเวีย ในตอนแรกมีการคัดเลือกปรับปรุงให้เป็นสุกรประเภทเนื้อ แต่ในระยะเวลาต่อมา ได้มีการปรับปรุงให้เป็นสุกรประเภทเบคอน ซึ่งเป็นลักษณะที่นิยมบริโภคในยุโรปตอนเหนือ สุกรพันธุ์นี้ได้รับการปรับปรุงทางด้านผลผลิต และคุณภาพได้เร็วมาก จำนวนลูกต่อครอกสูงปานกลาง แม้สุกรให้นมดี จำนวนลูกต่อครอก เมื่ออายุหย่านมสูง พันธุ์หนึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับสุกรแลนด์เรซ ด้วยกัน พ่อพันธุ์เหมาะที่จะนำมาผสมข้ามกับสุกรพันธุ์อื่น ผลผลิตลูกสุกรขุนส่งตลาด

นอร์เวย์เจียน แลนด์เรซ (Norwegian Landrace)

Brigg (1983) กล่าวว่า สุกรพันธุ์ นอร์เวย์เจียน แลนด์เรซ เป็นสุกรชั้นเยี่ยมในบรรดาสุกรของประเทศนอร์เวย์ ลักษณะต่าง ๆ ของสุกรสายพันธุ์นี้เหมือนกับสุกรแลนด์เรซทั่ว ๆ ไป สุกรพันธุ์นอร์เวย์เจียนแลนด์เรซ ได้ชนะในการประกวดสุกรพันธุ์แลนด์เรซด้วยกัน ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าสุกรพันธุ์นอร์เวย์เจียน แลนด์เรซ เป็นสุกรที่มีคุณภาพที่ดี

ดัทช์ แลนด์เรซ (Dutch Landrace)

Brigg (1983) กล่าวไว้ว่า สุกรพันธุ์ดัทช์แลนด์เรซ เป็นสุกรชั้นเยี่ยมอันดับที่ 2 ในประเทศฮอลแลนด์ ซึ่งรองจากสุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ ในปี ค.ศ. 1981 สุกรพันธุ์ ดัทช์แลนด์เรซ ได้รับการจดทะเบียน จำนวน 14,714 ตัว สายพันธุ์นี้ได้ปรับปรุงพันธุ์มาจาก สุกรพื้นเมืองกับพันธุ์เยอรมันแลนด์เรซ และเคนนิช แลนด์เรซ สุกรพันธุ์ดัทช์แลนด์เรซ มีลักษณะรูปร่างต่าง ๆ เหมือนกับพันธุ์แลนด์เรซ ทั่ว ๆ ไป เริ่มที่มีสีขาว หูปรก และเป็นสุกรที่มีขนาดใหญ่

ดูรอคเจอร์ซี (Duroc Jersey)

ลูซีฟ (2522) กล่าวว่า สุกรพันธุ์นี้กำเนิดในตะวันออกของประเทศสหรัฐอเมริกา จุฬารัตน์ (2529) ได้รับการปรับปรุงคัดเลือกพันธุ์ในสหรัฐอเมริกาซึ่งเข้าใจว่าเกิดจากการผสมข้ามระหว่าง สุกรสายพันธุ์ ที่มีสีแดง 3 สายพันธุ์ คือ Jersey Red ของมลรัฐนิวเจอร์ซีย์, Red Duroc

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของมลรัฐนิวเจอร์ซีย์ และ Red Bergshire ของมลรัฐคอนเนคติกัต โดยใช้ชื่อว่า Duroc Jersey ได้รับการรับรองเป็นพันธุ์แท้ เมื่อปี พ.ศ. 2428 สุกรพันธุ์นี้เป็นที่นิยมและมีจำนวนมากที่สุดในประเทศอเมริกา

ลูซีฟ (2522) กล่าวว่า รูปร่างลักษณะและคุณสมบัติของสุกรพันธุ์นี้จุมูกยาวไม่มากนัก หัวโตพอสมควร ปลายหูปลก ลักษณะสีของขนแตกต่างกันจากสีเหลืองทองจนเป็นสีแดงออกดำ หรือสีน้ำตาลแก่ สีแดงจัด เป็นที่นิยมกันถ้ามีสีเป็นปื้น หรือจุดสีดำบนผิวหนัง ขนสีดำและสีขาวปรากฏก็เป็นลักษณะที่ถูกต้องตามลักษณะพันธุ์ สุกรพันธุ์นี้เป็นประเภทเนื้อ ซึ่งมีลักษณะรูปร่างแตกต่างกับประเภทเบคอน มีลำตัวสั้นและหนากว่า มีความโค้งของสันหลังคล้ายคันทันธู สะโพกและไหล่หนา และกว้างเห็นเด่นชัด ขนาดของพ่อพันธุ์เมื่อโตเต็มที่ 150-200 กิโลกรัม ตัวเมียเมื่อโตเต็มที่หนักประมาณ 130-180 กิโลกรัม เป็นสุกรที่ทนทานต่อสภาพดินฟ้าอากาศ วินัยและคณะ (2526) รายงานว่า อัตราการเจริญเติบโตต่อวัน ของสุกรพันธุ์ดुरอกเจอร์ซี่ เฉลี่ย 0.631 กิโลกรัม ประสิทธิภาพในการใช้อาหาร ของสุกรพันธุ์นี้เฉลี่ยเท่ากับ 3.03 กิโลกรัม อภิชัย (2528) กล่าวว่า สุกรพันธุ์นี้มีลูกตกพอสมควร ประมาณ 6-10 ตัวต่อครอก

ตารางที่ 2 ลักษณะการเจริญเติบโตหลังการหย่านม และลักษณะซากของสุกรดुरอกเจอร์ซี่

พันธุ์	ลักษณะ			
	อัตราการเจริญเติบโต (กรัมต่อวัน)	อัตราการแลกเนื้อ	ความหนาแน่นสันหลัง (นิ้ว)	หน้าตัดเนื้อสัน (ตร.ม)
ดुरอกเจอร์ซี่	952	2.46	0.76	5.46

ที่มา : ภรณ์ ต่างวิวัฒน์ อ้างตาม Miller, Dale, 1982 Decade of Test Data : Boars 12% Leaner, Other Traits Edge Upward. National Hog Farmer July 15, 1982. p. 54-55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แฮมเชียร์ (Hamshire)

ลูซีฟ (2522) กล่าวว่า สุกรพันธุ์นี้มีต้นกำเนิดอยู่ที่ประเทศอังกฤษ ภายหลังประเทศสหรัฐอเมริกา ได้นำไปปรับปรุงพันธุ์ในมลรัฐเคนตักกี ได้รับการรับรองเป็นพันธุ์แท้ เมื่อ ปี พ.ศ. 2436 สุกรพันธุ์แฮมเชียร์ เป็นพันธุ์ที่นิยมและเลี้ยงกันมากในสหรัฐอเมริกา เป็นอันดับรอง จาก สุกรพันธุ์คูรอก

รูปร่าง ลักษณะและคุณสมบัติของสุกรพันธุ์นี้ พบว่าเป็นสุกรที่มีงมูกค่อนข้างยาว ส่วนหัวค่อนข้างเล็ก หูมีลักษณะตั้ง ลำตัวสีดำ มีแถบสีขาว คาคบนลำตัว เฉพาะบริเวณหัวไหล่ จรดขาหน้า ทั้งสองข้างเท่านั้น มีความแข็งแรงบีบีน ห่อพันธุ์เมื่อโตเต็มที่ หนักประมาณ 250-350 กิโลกรัม แม่พันธุ์โตเต็มที่หนัก 235-300 กิโลกรัม ภรณ์ (2528) อ้างตาม Miller, Dale ว่า สุกรพันธุ์แฮมเชียร์ หลังหย่านม มีอัตราการเจริญเติบโต เฉลี่ยเท่ากับ 934 กรัมต่อวัน อัตราการแลกเนื้อเท่ากับ 2.46 และยังกล่าวถึงลักษณะซากของสุกรแฮมเชียร์ ว่ามีความหนาของไขมันสันหลัง 0.73 นิ้ว มีหน้าตัดเนื้อสัน เท่ากับ 5.72 ตารางนิ้ว ลูซีฟ (2522) กล่าวว่าสุกรแฮมเชียร์ ให้ลูกตกพอควร ประมาณ 8-10 ตัว/ครอก สุกรตัวเมียมีลักษณะที่เด่นเหมาะสมที่จะเป็นแม่พันธุ์ที่ดีเพราะเลี้ยงลูกเก่ง เป็นสุกรประเภทเนื้อ คุณภาพซากก็ปานกลาง คุณภาพเนื้อดี ในประเทศสหรัฐอเมริกา นั้นนิยมเลี้ยงแบบปล่อยทุ่งหญ้า ปัจจุบันสุกรพันธุ์แฮมเชียร์ ที่เลี้ยงในประเทศไทยมีอยู่น้อยมากที่เลี้ยงกันอยู่ที่เฉพาะหน่วยงานราชการบางแห่งเท่านั้น เพื่อเอาไว้ศึกษา ส่วนในฟาร์มเอกชน หรือชาวบ้านมีเลี้ยงกันอยู่น้อยมาก ประมาณกันได้ว่าในประเทศไทยขณะนี้สุกรพันธุ์แฮมเชียร์อยู่ไม่ถึง 2,000 ตัว ทั้งนี้เนื่องมาจากว่า ลักษณะผิว และขนสีดำนี้ไม่เป็นที่ปราถนาของคนส่วนใหญ่เนื่องจากชุกขนยาก และถ้านำไปผสมข้ามกับพันธุ์อื่น ก็จะได้ลูกที่มีจุดสีดำ หรือสีดำมาก คนซื้อก็ตำหนิว่ามีเสือกสุกรพื้นเมืองผสมทำให้ผู้เลี้ยงถูกกตราคาปรับซื้อ สุกรพันธุ์นี้มีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่ ดังนั้นเหมาะที่จะใช้ผสมข้ามกับสุกรพันธุ์อื่นเพื่อผลิตลูกผสม

โปแลนด์ไชน่า (Poland China)

Briggs (1983) กล่าวว่า สุกรพันธุ์โปแลนด์ไชน่า ได้รับการจดทะเบียน ในปี 1981 จำนวน 17,832 ตัว จัดเป็นสุกรที่ได้รับความนิยม อันดับที่ 7 ในสหรัฐอเมริกา ครั้งหนึ่งก็เคยเป็นสุกรชั้นเยี่ยมในบรรดาสุกรในสหรัฐอเมริกา แต่ในปัจจุบันก็ได้ลดความนิยมลงไปมาก สุกรพันธุ์โปแลนด์-

เอกสารนี้ไชน่า เป็นสุกรขนาดใหญ่ มีลักษณะ คือ ลำตัวมีสีดำ มีจุดสีขาวอยู่ 6 จุด คือปลายขาทั้ง 4, ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณหน้าและปลายหาง หูปรก สุกร์พันธุ์นี้ ถูกปรับปรุงมาจากสุกรของรัสเซีย สุกร์จีน และสุกรจากอังกฤษ

สปอทเท็ดโพลแลนดีไชน่า (Spotted Poland China)

Briggs (1983) กล่าวว่า เป็นสุกรดั้งเดิมของสหรัฐอเมริกา มีการปรับปรุงพันธุ์ครั้งแรกที่เมือง Putnam และเมือง Hendricks ในมลรัฐ อินเดียน่า ในสหรัฐอเมริกา เกิดขึ้นจากการผสมพันธุ์ระหว่างสุกรท้องถิ่นที่มีลักษณะเป็นจุด สุกร์พันธุ์โพลแลนดีไชน่า และสุกรโกลเชสเตอร์โอคสปอท สุกร์พันธุ์ใหม่ที่ได้มาจากการผสมพันธุ์ มีชื่อเรียกใหม่ว่า สปอทเท็ดโพลแลนดีไชน่า (Spotted Poland China)

รูปร่าง ลักษณะและคุณสมบัติประจำพันธุ์ Briggs (1983) สุกร์พันธุ์สปอทเท็ดโพลแลนดีไชน่า ลำตัวมีสีขาว และมีจุดตามลำตัวเป็นสีดำ ส่วนมากจะมีสีขาว 50 เปอร์เซ็นต์ และจะมีสีดำ 50 - 50 เปอร์เซ็นต์ มีหัวยาวปานกลาง ช่วงตากว้าง หน้ากว้าง หูมีขนาดปานกลาง หูปรก หลังโค้งอย่างคันทู ลำตัวยาว ลึก มีขาที่แข็งแรง เป็นสุกรที่มีขนาดใหญ่ เพื่อโตเต็มที่พ่อพันธุ์จะมีน้ำหนักประมาณ 950 ปอนด์ แม่พันธุ์จะหนักไม่น้อยกว่า 200 ปอนด์

เบอร์กเชียร์ (Berkshire)

Briggs (1983) กล่าวว่า สุกร์พันธุ์เบอร์กเชียร์ มีถิ่นกำเนิดจากเมือง Berkshire และชานเมือง Wiltshire และ Gloucestershire ในตอนใต้ของประเทศอังกฤษ ระหว่างศตวรรษที่ 18 สุกร์พันธุ์ Berkshire ถูกค้นพบในป่าเล็ก ๆ และเป็นที่ยู้งกันดีทางภาคตะวันตก ของเมือง Berkshire สุกร์พันธุ์เบอร์กเชียร์ ถูกปรับปรุงมาจากสุกรพื้นเมืองเก่าแก่ของอังกฤษ และ สุกร์จีน และสุกรสยาม รวมกัน อภิชัย (2528) กล่าวว่า สุกร์พันธุ์เบอร์กเชียร์ถูกรับรองเป็นพันธุ์แท้เมื่อปี พ.ศ. 2332

รูปร่างลักษณะและคุณสมบัติ ประจำพันธุ์ อภิชัย (2528) กล่าวว่า เป็นสุกรที่มีลำตัวค่อนข้างสั้น บางทีจะมีงูกหักขึ้น หน้าสั้น หูตั้ง ลำตัวและขนมีสีดำ มีจุดขาวทกแห่งคือ เต้าหู้ 4 ปลายหาง และบริเวณหน้า เมื่อโตเต็มที่ตัวผู้หนักประมาณ 250-350 กิโลกรัม ตัวเมียหนักประมาณ 200-300 กิโลกรัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฮียฟอร์ด (Hereford)

สจ๊วต (2501) กล่าวว่า สกรพันธุ์เฮียฟอร์ด มีถิ่นกำเนิด ที่ประเทศ สหรัฐอเมริกา โดยมีนาย อาร์ยูเวเบอร์ แห่งลพลาตา รัฐมิซซูรี เป็นผู้สร้างพันธุ์นี้ เมื่อ ค.ศ. 1902 ซึ่งได้จากการผสมพันธุ์ระหว่างพันธุ์ครอกเจอร์ซี เซสเตอร์ไวท์ และไอโอซี ขึ้นเป็นสายเลือดใหม่ และได้รับการปรับปรุงพันธุ์กันอย่างจริงจัง โดยนักผสมพันธุ์ในรัฐ ไอโอว่า หลายท่านจนได้รูปร่างสีสรรเป็นที่น่าพอใจ แก่แก่เลี้ยงสุกรทั่วไป ได้รับการจดทะเบียนเป็นพันธุ์แท้ที่เมือง Des Moines ใน ค.ศ. 1934 และได้นำไปออกโชว์ และประกวดในรัฐไอโอว่า ครั้งแรกใน ค.ศ. 1939

สจ๊วต (2501) กล่าวว่า รูปร่างลักษณะและคุณสมบัติประจำพันธุ์ คือ เป็นสุกรขนาดปานกลาง หูมีสีขาว หูปรก หน้า เต้า และใต้ท้องมีสีขาว หางเรียวมัน ลำตัวมีสีแดงอ่อน ไปจนถึงสีแดงเข้ม

ลาคอมเบ้ (Lacombe)

Briggs (1983) กล่าวว่า สกรพันธุ์ ลาคอมเบ้ จัดเป็นสุกรอันดับที่ 15 ที่ได้รับการจดทะเบียนเป็นสุกรของประเทศแคนาดา ได้รับการจดทะเบียน ในปี ค.ศ. 1981 ทั้งหมด 1,743 ตัว แยกเป็นสุกรเพศผู้ 648 ตัว และสุกรเพศเมีย 1,095 ตัว

Briggs (1983) กล่าวว่า เป็นสุกรที่มีขนาดปานกลาง มีสีขาว หูมีขนาดใหญ่ และปรก ลำตัวยาว ขาสั้น แม่พันธุ์มีคุณสมบัติที่คัดเลือกขนาดครอกดีพอสมควร และรวมไปถึง น้ำหนักหย่านมของลูก อัตราการเจริญเติบโต ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ มีคุณภาพซากที่ดี

Briggs (1983) รายงานว่า เป็นสุกรที่มีถิ่นกำเนิดใน ประเทศแคนาดา ณ สถานีวิจัยทางการเกษตร ที่เมืองลาคอมเบ้ อัลเบอร์ตา และอยู่ภายใต้การควบคุมของ ดร. J.G. Stohart และ Dr. H.T.Freedan ดังนั้นชื่อของสกรพันธุ์นี้จึงตั้งชื่อตามสถานีวิจัยถูกปรับปรุงพันธุ์มาจาก แม่พันธุ์เบอร์กเชียร์ พันธุ์แลนด์เรซ และ พันธุ์ Chester White นำมาผสมข้ามกับพ่อพันธุ์ในสถานีวิจัยทางการเกษตรแห่งนี้ ใช้เวลาในการคัดเลือกปรับปรุงพันธุ์ 12 ปี จึงได้ลักษณะที่สม่ำเสมอ สกรพันธุ์ลาคอมเบ้ที่ได้ทั้งหมดในปี 1954 นำมาผสมย้อนกับสกรพันธุ์ เบอร์กเชียร์ พันธุ์แท้เลือด 100 % ปรากฏว่า มีลักษณะของขนสีคำ ออกมาด้วย แต่ก็ทำการปรับปรุงมาเรื่อย ๆ จนได้สีขาวตลอดทั้งตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งสีขาวจะเป็นลักษณะเด่น จะเข้มลักษณะของสีดำไว้

Briggs (1983) รายงานว่า พ่อสุกร ลาคอมเบ้ ได้ถูกนำมาเผยแพร่สู่ตลาดในปี ค.ศ. 1957 หลังจากนั้นอีก 1 ปี แม่พันธุ์ก็ถูกนำออกมาเผยแพร่ ระบุสายเลือดที่จะนำออกมา จะมีสายเลือดของแลนซ์เรช 56 เปอร์เซนต์ เบอร์กเชียร์ 23 เปอร์เซนต์ และอีก 21 เปอร์เซนต์ จะเป็นสายเลือดของ Chester White สุกรพันธุ์ลาคอมเบ้ ได้รับความนิยม ในแถบภาคกลาง ของ แคนาดา พ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ทั้งหมด จัดเป็นสุกรที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในประเทศแคนาดา

ยอร์กเชียร์ (Yorkshire)

Briggs (1983) กล่าวว่า สุกรพันธุ์ ยอร์กเชียร์ เป็นสุกรที่ได้รับความนิยม เป็น อันดับที่ 2 ในสหรัฐอเมริกา และเป็นที่นิยมรองจาก สุกรพันธุ์คอร์กเจอร์ซี่ ในปี ค.ศ. 1981 สุกร ยอร์กเชียร์ได้รับการจดทะเบียน จำนวน 220,747 ตัว

Briggs (1983) กล่าวว่า สุกรพันธุ์ยอร์กเชียร์มีถิ่นกำเนิดในเมืองยอร์กเชียร์ (Yorkshire) ประเทศอังกฤษ แต่ได้รับการปรับปรุงในสหรัฐอเมริกา เป็นสุกรขนาดใหญ่ ลำตัวยาว และได้สัดส่วนที่พอเหมาะ หน้าหัก หูตั้งตรง มีข้อต่อและกระดูกที่แข็งแรงมีคุณภาพซากสูง ไทมันสันหลังบาง มีลูกตก แม้มีความสามารถในการเลี้ยงลูกสูง

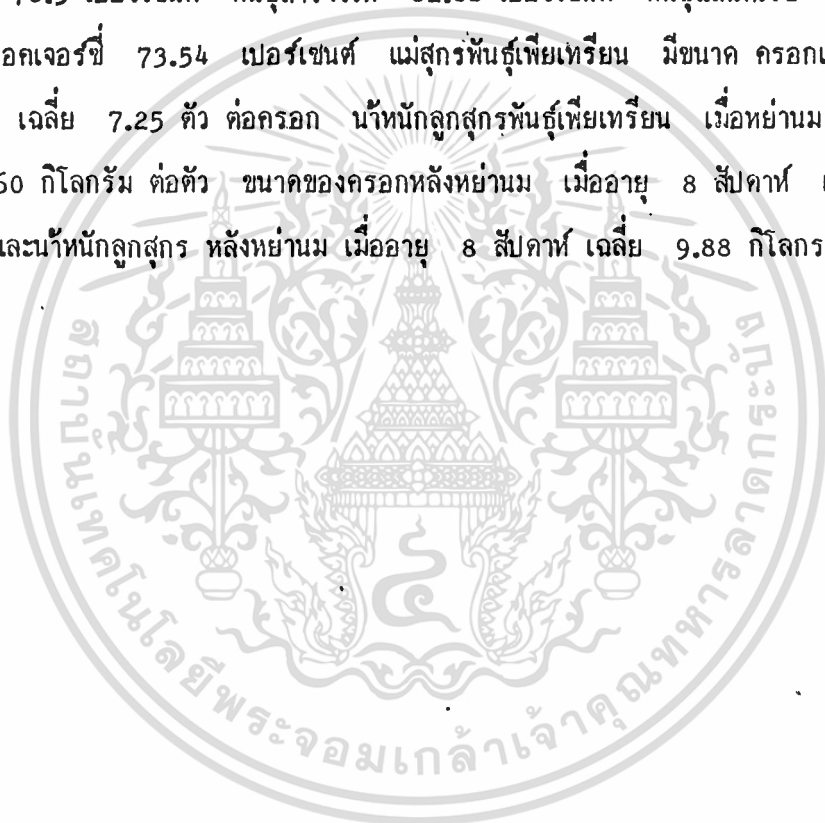
เพียเทรียน (Pietrain)

จุฑารัตน์ (2529) กล่าวว่า สุกรพันธุ์เพียเทรียน มีถิ่นกำเนิดในประเทศเบลเยียม เป็นชื่อ ของหมู่บ้านเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง ชื่อ Pietrain ในเมือง Brabant ได้รับการปรับปรุงขึ้นมาจาก การผสมพันธุ์ระหว่างสุกรพันธุ์ Baycux ของประเทศฝรั่งเศส และสุกรพันธุ์ ลาร์จไวท์ ของอังกฤษ สุกรพันธุ์เพียเทรียนได้รับความนิยมเป็นที่แพร่หลายอย่างมากมาย ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2

รูปร่างลักษณะ และคุณสมบัติของสุกรพันธุ์เพียเทรียน จิรพรรณ และสัมฤทธิ์ (2529) กล่าวว่า มีลำตัวสีคอปขนขาว และสีเหลืองสลับดำ หูตั้ง ใบหูขนาดกลาง หัวเรียวเล็ก โหล่งกว้าง สะโพก กลมใหญ่ มองเห็นเป็นกล้ามเนื้อเด่นชัด ตัวเมีย แสดงอาการเป็นสัด ครั้งแรกเมื่อ อายุ 5-7 เดือน เมื่อโตเต็มที่ตัวผู้หนัก ประมาณ 180-220 กิโลกรัม ตัวเมียน้ำหนัก ประมาณ 170-200 กิโลกรัม จัดว่าเป็นสุกรขนาดกลางรูปร่างไม่โคนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการทดลองศึกษา สุกร์พันธุ์เพี้ยเทรียน ของ จิรพรรณ และ สมฤทธิ์ (2529) รายงานว่า ขนาดของครอก ให้ลูกครอกละ 10.25 ตัว น้ำหนักของลูกสุกข์พันธุ์เพี้ยเทรียน มีน้ำหนักตัว 1.36 กิโลกรัม ขนาดของครอกก่อนหย่านม (เมื่ออายุ 3 สัปดาห์) เท่ากับ 7.25 ตัว น้ำหนักของลูกสุกข์เมื่อมีอายุ 3 สัปดาห์ ของลูกสุกข์พันธุ์เพี้ยเทรียน เฉลี่ยหนัก 3.31 กิโลกรัม อัตราการการเลี้ยงรอดของลูกสุกข์พันธุ์เพี้ยเทรียน มีเปอร์เซ็นต์ค่อนข้างต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับสุกข์พันธุ์ลาร์จไวท์ และแลนซ์เรซ แต่มากกว่าสุกข์พันธุ์ครอกเจอร์ซี กล่าวคือ พันธุ์เพี้ยเทรียน มีอัตราการเลี้ยงรอด 76.3 เปอร์เซ็นต์ พันธุ์ลาร์จไวท์ 82.88 เปอร์เซ็นต์ พันธุ์แลนซ์เรซ 90.16 เปอร์เซ็นต์ และพันธุ์ครอกเจอร์ซี 73.54 เปอร์เซ็นต์ แม้สุกข์พันธุ์เพี้ยเทรียน มีขนาด ครอกเมื่อหย่านม ที่ 5 สัปดาห์ เฉลี่ย 7.25 ตัว ต่อครอก น้ำหนักลูกสุกข์พันธุ์เพี้ยเทรียน เมื่อหย่านม 5 สัปดาห์ เฉลี่ย 4.60 กิโลกรัม ต่อตัว ขนาดของครอกหลังหย่านม เมื่ออายุ 8 สัปดาห์ เฉลี่ย 6.75 ตัว ต่อครอก และน้ำหนักลูกสุกข์ หลังหย่านม เมื่ออายุ 8 สัปดาห์ เฉลี่ย 9.88 กิโลกรัมต่อตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 ผลผลิตสุกรพันธุ์เพียเทรียน เปรียบเทียบกับลาร์ไวท์ แลนค์เรช และคูร์อกเจอร์ซี่

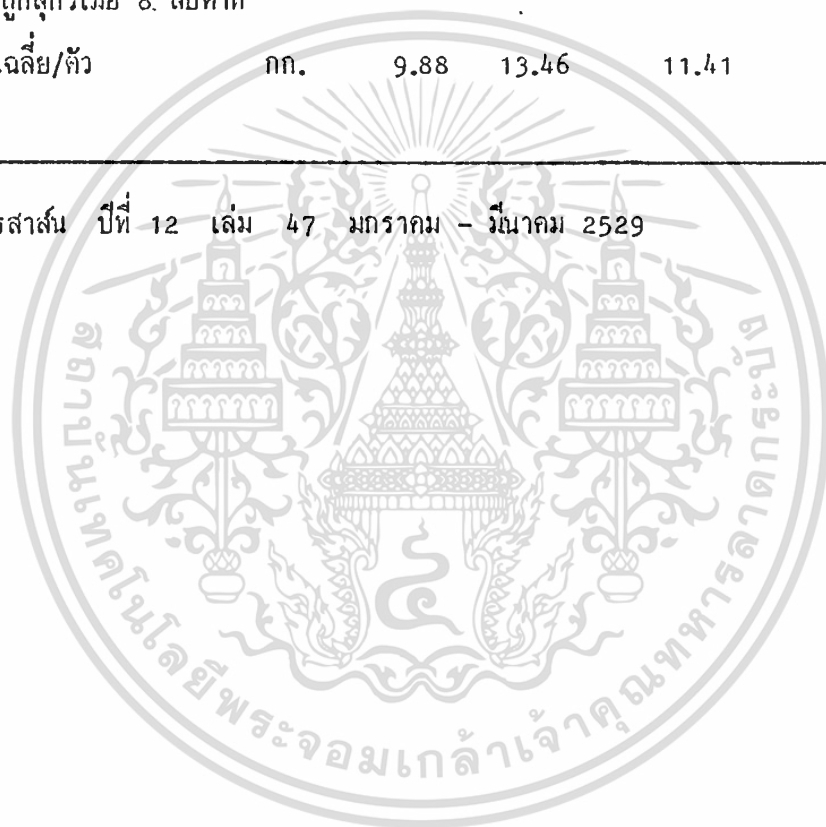
ลักษณะที่ศึกษา		เพียเทรียน	ลาร์จไวท์	แลนค์เรช	คูร์อกเจอร์ซี่
1. จำนวนแม่สุกรคลอด	ตัว	4	23	21	25
2. จำนวนลูกสุกรคลอดทั้งหมด	ตัว	41	234	197	197
3. จำนวนสุกรมีชีวิต	ตัว	38	222	183	189
4. จำนวนลูกสุกรเมื่อเกิด	เฉลี่ย/ครอก ตัว	10.25	10.10	9.38	7.88
5. น้ำหนักลูกสุกรเมื่อเกิด	เฉลี่ย/ครอกตัว	13.50	14.31	12.65	10.66
6. น้ำหนักลูกสุกรเมื่อเกิด	เฉลี่ย/ตัว กก.	1.36	1.43	1.47	1.42
7. น้ำหนักลูกสุกรเมื่อ 3 สัปดาห์	เฉลี่ย/ครอก ตัว	7.25	8.00	7.86	5.56
8. น้ำหนักลูกสุกรเมื่อ 3 สัปดาห์	เฉลี่ย/ครอก กก.	24.90	36.46	36.87	25.59
9. น้ำหนักลูกสุกรเมื่อ 3 สัปดาห์	เฉลี่ย/ตัว กก.	3.31	4.63	4.57	4.14
10. อัตราการเลี้ยงรอดเมื่อ 3 สัปดาห์	เปอร์เซ็นต์	76.30	82.88	90.16	73.54
11. จำนวนลูกสุกรเมื่อหย่านม (3สัปดาห์)	เฉลี่ย/ครอก ตัว	7.25	8.0	7.86	5.56
12. น้ำหนักลูกสุกรเมื่อหย่านม (5สัปดาห์)	เฉลี่ย/ครอก กก.	34.73	52.07	47.97	34.79
13. น้ำหนักลูกสุกรเมื่อหย่านม (5สัปดาห์)	เฉลี่ย/ตัว กก.	4.60	6.67	6.79	6.05
14. จำนวนลูกสุกรเมื่อ 8 สัปดาห์	เฉลี่ย/ครอก ตัว	6.75	7.52	7.38	5.44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 ผลผลิตสุกรพันธุ์เพียเทรียน เปรียบเทียบกับลาร์ไวท์ แลนซ์เรซ และคูร์คเจอร์ซี่ (ต่อ)

ลักษณะที่ศึกษา	เพียเทรียน	ลาร์จไวท์	แลนซ์เรซ	คูร์คเจอร์ซี่
15. น้ำหนักลูกสุกรเมื่อ 8 สัปดาห์				
เฉลี่ย/ครอก	กก. 66.68	95.73	89.09	64.63
16. น้ำหนักลูกสุกรเมื่อ 8 สัปดาห์				
เฉลี่ย/ตัว	กก. 9.88	13.46	11.41	11.44

ที่มา: สุกรสาส์น ปีที่ 12 เล่ม 47 มกราคม - มีนาคม 2529

สุกรพันธุ์เพียเทรียน มีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยวันละ 513 กรัม มีอัตราการแลกเปลี่ยน อาหารเป็นเนื้อ 2.87 ความหนาของไขมันสันหลัง 0.70 นิ้ว

ตารางที่ 4 อัตราการเจริญเติบโตและประสิทธิภาพการใช้อาหาร

สิ่งที่ศึกษา		เพียเทรียน	ลาร์จไวท์	แลนด์เรซ	คูร์อคเจอร์ซี่
1. จำนวนสุกรที่เข้าทดสอบ	ตัว	9	14	6	5
2. น้ำหนักเริ่มทดสอบ	กก.	19.89	25.14	20.42	23.70
3. น้ำหนักสิ้นสุดการทดสอบ	กก.	90.28	89.25	90.58	91.90
4. อัตราการเจริญเติบโต	กรัม/วัน	513	609	669	654
5. ประสิทธิภาพการใช้อาหาร		2.87	3.02	3.01	2.76
6. ความหนาไขมันสันหลัง		0.70	0.82	0.79	0.82
7. อายุจากคลอดจนถึงน้ำหนัก	90 กก. วัน	217	192	176	181

ที่มา: สุกรสาร ปีที่ 12 เล่ม 47 มกราคม - มีนาคม 2529

สุกรพันธุ์เพียเทรียน ให้ลูกตกพอสมควร เมื่อเปรียบเทียบกับพันธุ์ลาร์จไวท์แลนด์เรซ คูร์อคเจอร์ซี่ แต่มีเปอร์เซ็นต์ การเลี้ยงรอดต่ำ เลี้ยงลูกไม่ค่อยเก่ง แม่สุกรมีน้ำนม เลี้ยงลูกน้อย จึงทำให้น้ำหนักหย่านม ต่ำกว่าพันธุ์อื่น แม้ว่าแม่สุกรเอาใจใส่ดูแลเลี้ยงลูกดี ในด้านการเจริญเติบโตหลังหย่านม ถึงน้ำหนัก 90 กิโลกรัม สุกรพันธุ์นี้เจริญเติบโตช้ากว่าพันธุ์อื่น แต่มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อดี ความหนาไขมันสันหลังบางที่สุด ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับปริมาณเนื้อแดง จากการชำแหละสุกรเพื่อศึกษาคุณภาพซากพบว่า พันธุ์เพียเทรียนมีปริมาณเนื้อแดงสูงสุด 48.30 กิโลกรัม เมื่อเปรียบเทียบกับพันธุ์แลนด์เรซ 34 กิโลกรัม และพันธุ์คูร์อคเจอร์ซี่ 30.40 กิโลกรัม นอกจากนี้ ลูกที่เกิดจากพ่อแม่พันธุ์ประเทศเบลเยียม มีลักษณะพันธุ์กรรมไม่ดี บางลักษณะ ได้แก่ ไล่เลื้อยที่อวัยวะ

อวัยวะของแข็ง ไม่มีรูทวารในตัวเมีย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สุกรพันธุ์ที่ได้รับมามีสายเลือดชิดกัน จึงทำให้ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พันธุกรรมของลักษณะต่าง ๆ ที่กล่าวมาแสดงอาการออกมาให้เห็น ส่วนพันธุกรรมลักษณะ พี.เอส.เอส. (PSS) นั้น จะถ่ายทอดในสุกรพันธุ์ซึ่งเป็นลักษณะที่ไม่พึงประสงค์

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แม้ว่าสุกรพันธุ์เพียเทรียนจะให้ลูกตก แต่มีปัญหาเรื่องการเลี้ยงลูก คือ มีน้ำหนักน้อย ต้องมีการจัดการที่ดี ดูแลเอาใจใส่มากเป็นพิเศษ จึงจะทำให้เปอร์เซ็นต์การเลี้ยงรอดสูง นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับพันธุกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ พันธุกรรมของลักษณะการไม่ทนทานต่อสภาวะความเครียด ทำให้ช็อคตายได้ง่ายในขณะที่มีอากาศร้อนจัด การขนย้ายสุกรไปในที่ต่าง ๆ และเนื้อสุกรที่ตายมีคุณภาพเลว เนื่องจากพันธุกรรมนี้ ทำให้เนื้อสุกรมีลักษณะจำน้ำ สีเนื้อซีด และเสียง่าย ถึงแม้ว่าจะมีปริมาณเนื้อแดงสูงมากก็ตาม จะไม่เกิดประโยชน์จึงไม่เหมาะสมหากจะนำสุกรพันธุ์นี้ไปส่งเสริมให้เกษตรกรรายย่อยนำไปเลี้ยงเพื่อส่งเสริมรายได้ สำหรับฟาร์มขนาดใหญ่ ซึ่งผลิตสุกรลูกผสมสำหรับขุน ก็สามารถนำไปใช้ในการผสมข้ามพันธุ์ได้ แต่ทั้งนี้จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการผสมพันธุ์ที่ดีด้วย

ประวัติการนำสุกรพันธุ์เพียเทรียน เข้ามาในไทย

จิรพรธรณ และ สมฤทธิ (2529) รายงานว่า สืบเนื่องจาก ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ดร.อาณัติ อาภาภิรมย์) และคณะได้เดินทางไปราชการที่ กรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม ในระหว่างวันที่ 31 พฤษภาคม - 3 มิถุนายน 2524 เพื่อเจรจาเกี่ยวกับปัญหา มันสำปะหลัง และ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และท่านปลัดกระทรวง ฯ ได้ขอให้ทางสถานเอกอัครราชทูตประเทศไทย ประจำประเทศเบลเยียมหาข้อมูลเกี่ยวกับสุกรพันธุ์เพียเทรียน (Pietrain) ซึ่งเป็นสุกรพันธุ์ที่มีชื่อเสียงของประเทศเบลเยียม ต่อมาสหพันธ์ผู้บำรุงพันธุ์และผสมพันธุ์สุกรต่าง ๆ ของประเทศเบลเยียม ได้จัดส่งเอกสารเกี่ยวกับสุกรพันธุ์ต่าง ๆ รวมทั้งพันธุ์เพียเทรียนของประเทศไทย พร้อมทั้งราคาสุกรพันธุ์ด้วย ในเรื่องนี้ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ให้กรมปศุสัตว์พิจารณาและขอรับความช่วยเหลือ ขอสุกรพันธุ์เพียเทรียน ซึ่งทางกรมปศุสัตว์ได้จัดทำโครงการขอความช่วยเหลือจากประเทศเบลเยียม โดยขอสุกรพันธุ์เพียเทรียน จำนวน 10 คู่ เพื่อนำมาทดลองเลี้ยงศึกษาพันธุ์ เพื่อหาความเหมาะสมของการเลี้ยงสุกรพันธุ์นี้ ต่อมา ในโอกาสที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี (พลเอก เปรม ติณสูลานนท์) ได้เดินทางไปเยี่ยมเยียนประเทศเบลเยียม รัฐบาลประเทศเบลเยียมได้มอบสุกรพันธุ์เพียเทรียน ให้กับรัฐบาลไทย ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

และสหกรณ์ (นายชวน หลีกภัย) เป็นผู้รับมอบสุกรพันธุ์เพียเทรียนมาเลี้ยง จำนวน 6 คู่ โดยไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้กรมปศุสัตว์นำไปเลี้ยงศึกษาและขยายพันธุ์ กรมปศุสัตว์ได้รับสุกรพันธุ์เพียเตรียมมาเลี้ยง 2 ชุด ชุดแรก จำนวน 4 ตัว เป็นเพศผู้ 2 ตัว เพศเมีย 2 ตัว น้ำหนักประมาณ 30 กิโลกรัม นำมาเลี้ยงที่หน่วยส่งเสริมการเลี้ยงสุกรบางเขน เมื่อ วันที่ 9 พฤษภาคม 2525 และได้รับชุดที่ 2 เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2525 จำนวน 2 ตัว เป็นเพศผู้ 1 ตัว เพศเมีย 1 ตัว น้ำหนักประมาณ 30 กิโลกรัมปัจจุบันนี้กำลังขยายพันธุ์ จำนวน 25 ตัว เพศผู้ 17 ตัว เพศเมีย 8 ตัว (รวมทั้งพ่อแม่พันธุ์ดั้งเดิมจากประเทศเบลเยียม)

แทมเวิร์ท (Tamworth)

อภิชัย (2528) กล่าวว่า เป็นสุกรเก่าแก่พันธุ์หนึ่ง มีถิ่นกำเนิดบริเวณตอนกลางของประเทศอังกฤษ Briggs (1983) กล่าวว่า ชื่อของสุกรแทมเวิร์ท ได้มาจากชื่อเมืองหนึ่งชื่อแทมเวิร์ท ซึ่งเป็นเมืองหนึ่งในรัฐ Stafford ในอังกฤษซึ่งปรับปรุงมาจากสุกรพันธุ์บ้าน กับสุกร Irish Grazier ได้รับการปรับปรุงเรื่อยมาจนเป็นสุกรพันธุ์แทมเวิร์ท

รูปร่างลักษณะและคุณสมบัติประจำพันธุ์ Briggs (1983) กล่าวว่าสุกรพันธุ์แทมเวิร์ท เป็นหมูขุนที่มีขนาดคานข้างเล็ก มีหลังที่แข็งแรง มีกล้ามเนื้อมากและมีตะโพกยาว ขาหลังมีกล้ามเนื้อแน่น สะโพกใหญ่ ส่วนหัวของสุกรพันธุ์แทมเวิร์ท ค่อนข้างจะแปลกจากสุกรพันธุ์อื่น ๆ เมื่อเปรียบกันแล้ว ก็จะมีลักษณะยาว และงูมกที่ค่อนข้างยาวและตรง เมื่อมองจากด้านข้าง หน้าของสุกรพันธุ์ แทมเวิร์ท มักจะมีลักษณะบางคล้ายจาน หูมีขนาดปานกลาง และตั้งตรงส่วนลักษณะหูปรก จะเป็นลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ ลำตัวจะมีสีแดง ซึ่งลักษณะสีของสุกรพันธุ์นี้ จะมีสีค่อนข้าง สีทองแดงไปจนถึงสีแดงเข้ม

มิดเดิล ไวท์ (Middle white)

Briggs (1983) กล่าวว่า สุกรพันธุ์มิดเดิลไวท์ เป็นสุกรที่จัดอยู่ในอันดับที่ 12 ของสุกรอังกฤษที่ได้รับการจดทะเบียน ในปี ค.ศ. 1981 สุกรพันธุ์มิดเดิลไวท์ ได้รับการจดทะเบียนเพียง 70 ตัว ดังนั้น จึงสามารถจัดให้อยู่ในพันธุ์ที่มีอยู่จำนวนน้อยมาก

Briggs (1983) กล่าวว่า สุกรพันธุ์มิดเดิลไวท์ มีถิ่นกำเนิดจาก Yorkshire ในเวลาและสถานที่ใกล้เคียงกับ Large White และ small white breed ไม่ว่าจะป็นระยะเวลาในการเลี้ยงและลักษณะภายนอกทั่ว ๆ ไป ของพันธุ์นี้เหมือน ๆ กับ พันธุ์ ลาร์จไวท์ ยกเว้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ในเรื่องของขนาดน้ำหนัก และหน้าหัก (Dished face) เป็นสุกรที่เหมาะสมสำหรับการส่งตลาดที่ไม่่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องการน้ำหนักเบา น้ำหนักโดยเฉลี่ยของสุกรพันธุ์นี้ ประมาณ 61.8 กิโลกรัม เมื่ออายุ 17 สัปดาห์ ถ้าหากนำไปผสมข้ามกับ สุกรพันธุ์ Large white จะทำให้ได้ลูกผสมที่ตรงกับความต้องการของตลาด เนื่องจากเป็นสุกรขนาดเล็ก ฉะนั้น จึงมีลูกเฉลี่ย 8.15 ตัว ต่อครอก

Briggs (1983) กล่าวว่า สุกรพันธุ์ มิคเคิลไวท์ ได้รับการจดทะเบียนใน National Pig Breeders' Association

เชสเตอร์ไวท์ (Chester white)

Briggs (1983) กล่าวว่า ในปี ค.ศ. 1981 สุกรพันธุ์เชสเตอร์ไวท์ ได้รับการจดทะเบียน 58,818 ตัว จัดอยู่ในอันดับที่ 6 ของสุกรในสหรัฐอเมริกา สุกรพันธุ์เชสเตอร์ไวท์ มีถิ่นกำเนิดในเมืองเชสเตอร์ (Chester) อยู่ในมลรัฐเพนซิลวาเนีย เป็นสุกรขนาดใหญ่ สีขาว หน้าหักเล็กน้อย ปลายหูปรก ซึ่งลักษณะหูปรก จะแตกต่างจากสุกรพันธุ์ แลนซ์เรซ โดยที่หูของ แลนซ์เรซ จะปรกไปทั้งใบหู การสร้างพันธุ์เชสเตอร์ไวท์ ทำให้โดยนำเอาสุกรทางตะวันออกเฉียงใต้ของมลรัฐเพนซิลวาเนีย ผสมกับ สุกรพันธุ์ยอร์กเชียร์ พันธุ์คอสท์เชียร์ และพันธุ์เชสเชียร์ ซึ่งสุกรพันธุ์ยอร์กเชียร์และพันธุ์คอสท์เชียร์ เป็นสุกรที่มาจากประเทศอังกฤษ แต่สุกรพันธุ์เชสเชียร์เป็นสุกรจากเมือง Jefferson ในมลรัฐนิวเจอร์ซีย์ ในปี ค.ศ. 1818 เจมส์ เจฟเฟอร์ ได้นำสุกร Bed ford shire สีขาวของอังกฤษมา 2 ตัวและได้นำสุกรเงิน มาทำกรผสม กับ Chester Country White เพื่อปรับปรุงพันธุ์นี้ ทำให้สุกรในเมือง Chester ก็ขึ้น ดังนั้นจึงมักจะเรียกชื่อว่า Chester Country White แต่อีกไม่กี่ปีต่อมา คำว่า Country ก็ออกหายไปจากชื่อของสุกรพันธุ์นี้ ดังนั้นจึงเลือกคำว่า Chester White

Briggs (1983) กล่าวว่า สุกรพันธุ์เชสเตอร์ไวท์ ก่อนการจดทะเบียนเป็นสุกรประเภท มัน ซึ่งเป็นที่นิยมของประชาชนใน สหรัฐอเมริกา แต่อย่างไรก็ตาม ก็มีการพัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ มีการผลิตเป็นการค้ามากขึ้น ก็มีการปรับปรุงให้เป็นสุกรพันธุ์เนื้อ เพื่อให้ตรงกับความต้องการของตลาด ลักษณะของสุกรพันธุ์เชสเตอร์ไวท์ มีผิวหนังเรียบ เป็นสุกรที่มีสีขาว ผิวหนังมีสีขาว ตลอดไปจนถึงตา แม่สุกรจัดอยู่ในลักษณะแม่ที่ดีคือเลี้ยงลูกเก่ง เมื่อนำสุกรพันธุ์เชสเตอร์ไวท์ ไปผสมข้ามกับพันธุ์ยอร์กเชียร์ จะได้ลูกผสมที่มีคุณสมบัติที่ดี แต่ลักษณะที่ได้จะไม่ค่อยสม่ำเสมอ ที่จะผลิตเป็นการค้า สุกรพันธุ์ไวท์ได้รับการจดทะเบียน ในเมืองเชสเตอร์ White Swine record, Box 228, Rochester,

เวลช์ (Welsh)

Briggs (1983) กล่าวว่า สุกรพันธุ์เวลช์ เป็นสุกรที่ได้รับความนิยมเป็นอันดับที่ 3 ในบริเตนท์ ได้รับการจดทะเบียน ทั้งหมด จำนวน 1,341 ตัว เมื่อปี ค.ศ. 1981 ลักษณะรูปร่างของสุกรพันธุ์เวลช์ เป็นสุกรที่มีลำตัวขนสีขาวยุปรุก หน้าตรง ขาสั้น ที่สุดในบรรดาพันธุ์สุกร แต่มีลำตัวที่ยาวมากมีกล้ามเนื้อมาก รูปร่างสันทัก การสร้างพันธุ์นี้เริ่มในปี ค.ศ. 1950 โดยยึดหลักสายเลือดของสุกรพันธุ์ แลนด์เรซ ที่ได้รับการจดทะเบียนแล้ว ก็คือใช้ บริติชแลนด์เรซ ผสมกับสุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ ในการผลิตสุกรเป็นการค้า นิยมใช้พันธุ์เวลช์ ซึ่งลูกออกมาจะมีคุณภาพสูงกว่าพันธุ์ลาร์จไวท์ และพันธุ์บริติช แลนด์เรซ

ลาร์จแบลค (Large Black)

Briggs (1983) กล่าวว่า สุกรพันธุ์ลาร์จแบลค เป็นสุกรพันธุ์หนึ่งที่มีอยู่จำนวนน้อยมากในบรรดาสุกรของอังกฤษ ได้รับการจดทะเบียนในปี 1981 เพียง 111 ตัวเท่านั้น เป็นสุกรที่มีสีน้ำตาลดำทั้งลำตัว พ่อพันธุ์ที่โตเต็มที่จะมีน้ำหนักมากกว่า 500 กิโลกรัม จัดเป็นสุกรขนาดใหญ่ แม่พันธุ์ก็มีลักษณะขนาดใหญ่เหมือนกัน มีขนสวยงามและคำสนิทตลอดทั้งลำตัว ยุปรุก ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของพันธุ์นี้ เมื่อโตเต็มที่จะมีลักษณะเขื่อง

Briggs (1983) ตันกำเนิดพันธุ์อยู่ที่ ทางทิศตะวันตกของแอลลจ์เรีย และทางตะวันตกเฉียงใต้ของอังกฤษ ในตอนแรกของการคัดเลือกปรับปรุงทำเป็นสุกรประเภทเบคอน ในปัจจุบันจึงมีลักษณะลำตัวยาว และลึก เป็นพันธุ์ที่มีความมอกทนสูง ต่อสภาพแวดล้อม ไหล่แคบ แม้มี่มีความสามารถเลี้ยงลูกดี และขนาดลูกต่อครอกสูงพอสมควร

โกลเชสเตอร์ โอล สปอต (Gloucester old spot)

Briggs (1983) กล่าวว่า สุกรพันธุ์โกลเชสเตอร์ โอล สปอต ได้รับการจดทะเบียนในปี ค.ศ. 1981 จำนวน 282 ตัว เป็นสุกรที่ได้รับการจดทะเบียน เป็นอันดับที่ 4 ของสุกรในอังกฤษ สุกรพันธุ์โกลเชสเตอร์โอลสปอต เป็นสุกรที่มีสีคำและสีขาวย โดยที่สีขาวจะเป็นลักษณะเด่นต่อมา เขาพยายามคัดเลือกให้มีสีคำน้อยที่สุดจนกระทั่งเหลือจุดสีคำเพียงจุด หรือ 2 จุดเท่านั้น เป็นสุกรขนาดใหญ่ ยุปรุก

Briggs (1983) กล่าวว่า สุกรพันธุ์โกลเซสเตอร์ โอล สบอท มีถิ่นกำเนิดใน หมู่บ้าน Berkeley ในประเทศอังกฤษ สำหรับสายพันธุ์มาจากสุกรพันธุ์พื้นเมืองหลายพันธุ์รวมกัน สุกรพันธุ์นี้หาอาหารเองได้ดี เพราะพัฒนามาจากสุกรพันธุ์พื้นเมืองแม่พันธุ์ให้ลูกต่อครอกสูง และให้นมปริมาณ-มาก

สุกรพันธุ์พื้นเมือง

ศูนย์วิจัยสุกร และฝึกอบรมสุกร (2527) กล่าวว่า เป็นสุกรพันธุ์ดั้งเดิมที่เราเลี้ยงมา ในปัจจุบันยังมีการเลี้ยงกันอยู่ตามชนบท พวกชาวเขา และในหมู่บ้านที่ไม่ได้เลี้ยงสุกรเป็นการค้า อาจเลี้ยงไว้เพื่อกินเศษอาหารที่เหลือปล่อยให้หากินเอง เลี้ยงกันครอบครัวละ 1-2 ตัวเท่านั้น บางครั้งเราเรียกสุกรประเภทนี้ว่า "หมู่ออมสิน" ลักษณะโดยทั่วไปหลังแอ่นท้องยาน ขนและผิวหนังโดยทั่วไป จะมีสีดำ เจริญเติบโตช้า อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำนมไม่ดี แต่ให้ลูกดก และเลี้ยงลูกเก่ง เมื่อฆ่าแล้วจะพบว่ามียาระภายในมาก หนึ่งนา เพอร์เซนต์เนื้อแดงต่ำ สุกรพันธุ์พื้นเมืองที่เราพบใน แต่ละแห่งในประเทศไทย ก็จะมีสีที่อาจจะแตกต่างกันไปบ้าง แต่ลักษณะหลังและท้องจะเหมือน ๆ กัน การเรียกชื่อก็จะแตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่น เช่น ทางภาคอีสานอาจเรียกว่า "หมูกั๊" หรือ "กะโดน" ทางภาคใต้อาจเรียก "หมูไหลล่า" ทางภาคเหนืออาจเรียก "หมูควาย"

สุกรพันธุ์พื้นเมืองของไทย แบ่งออกได้เป็น

ไหลล่า

บุญลือ (2526) กล่าวว่า เป็นสุกรเชื้อสายจีน เลี้ยงอยู่ทางตอนใต้ และภาคกลางของประเทศ เป็นสุกรที่มีลักษณะทางเศรษฐกิจดีที่สุดในหมู่ออมสินพื้นเมืองด้วยกัน ส่วนใหญ่มีลักษณะ สีดำ ท้องขาว หรือปนดำ หัวไม่โตจนเกินไป จมูกแอ่นเล็กน้อย คางย้อย โหล่งกว้างลำตัวยาวปานกลาง แอ่นและพุงหย่อนเมื่ออายุมาก สะโพกเล็ก ขาและข้อขามักอ่อน มีความทนทาน ต่อสภาพแวดล้อม ได้ดีชุนให้อ้วนได้ง่าย และให้ลูกดก เลี้ยงลูกเก่ง ตัวผู้เมื่อโตเต็มที่มี น้ำหนัก 120-150 กิโลกรัม ตัวเมีย 90-110 กิโลกรัม น้ำหนักที่เหมาะสมสำหรับส่งตลาด ประมาณ 80 กิโลกรัม ศูนย์วิจัยแห่งชาติ รายงานว่า สุกรพันธุ์ไหลล่า มีอัตราการเจริญเติบโต 236 กรัมต่อวัน มีประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำนม 4-6 อกิซัย (2528) อ้างตาม Devendra and Fuller (1979)

เอกสารนี้ว่า สุกรพันธุ์ไหลล่ามีจำนวนลูกเมื่อคลอดเฉลี่ยเท่ากับ 7.6 ตัว และจำนวนลูกเมื่อหย่านม 6.1 ตัว

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ควาย

บุญลือ (2526) กล่าวว่า สุกรพันธุ์ควาย พบมากในภาคเหนือ ลักษณะสี ลำตัวมีสีดำ จมูกสุกรพันธุ์ควายตรงและสั้น มีรอยย่นบริเวณลำตัวมาก ใบหูใหญ่ปรกเล็กน้อย ปากเล็ก หัวใหญ่ หงหย่อน หลังแอ่น สะโพกเล็ก ข้ำและข้อขาอ่อน ตามีขอบเป็นวงแหวน รอบตาเจริญเติบโตช้า อ้วน- ยาก เลี้ยงไว้นาน ๆ อาจจะมีน้ำหนักถึง 160 กิโลกรัม สุกร พันธุ์ควายเมื่อโตเต็มที่มีน้ำหนัก 90-120 กิโลกรัม ตัวเมีย 80-100 กิโลกรัม น้ำหนักเหมาะสม ส่งตลาดประมาณ 80 กิโลกรัม ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมฯ รายงานว่า สุกรพันธุ์ควาย มีอัตราการเจริญเติบโตเท่ากับ 265 กรัมต่อวัน อภิชัย (2528) อ้างตาม Devendrc and Fuller (1979) ว่า จำนวนลูกเมื่อคลอด 5.6 ตัว จำนวนลูกเมื่อหย่านม 3.9 ตัว

ราคา

บุญลือ (2526) กล่าวว่า สุกรพันธุ์ราคาแพงมากทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บางที่เรียกสุกร พันธุ์ราคาว่า หมูเกาะโคน เป็นสุกรขนาดเล็ก ลำตัวมีสีดำ หัวเล็กยาว ลำตัวสั้นป้อม หูเล็กตั้ง หน้าแหลม วงอว ปราคาเปรี้ยว กระดูกเล็ก เนื้อแน่น โตช้า ตัวผู้เมื่อโตเต็มที่หนักประมาณ 90-110- กิโลกรัม ตัวเมียหนัก 80-90 กิโลกรัม น้ำหนักที่ส่งตลาด 70-80 กิโลกรัม

พวง

บุญลือ (2526) กล่าวว่า เลี้ยงกันมากทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สีสุกรพันธุ์พวงมีสีดำ ผิวหนังหยาบ คางใหญ่ ใหญ่กว้าง หลังแอ่น สะโพกเล็ก ตัวผู้เมื่อโตเต็มที่หนัก 90-120 กิโลกรัม ตัวเมีย 90-100 กิโลกรัม

สุกรพันธุ์อื่น ๆ ที่ได้รับความสนใจอยู่ในปัจจุบันได้แก่

หมูป่า

ศศิธร (2525) กล่าวว่า หมูป่าในประเทศไทย จัดอยู่ใน หมูพันธุ์เนื้อ คือมีมันน้อย หรือเกือบจะไม่มีมันเลย ตามที่เข้าใจกันว่า หมูป่ามีอยู่ 2 ชนิดคือ หมูสูง และหมูโตน ซึ่งความจริง- แล้วหมูสูง และหมูโตนนั้นเป็นหมูชนิดเดียวกัน หมูสูงส่วนมากเป็นหมูตัวเมียหมูอายุน้อย และหมูที่ยังไม่โต

เต็มที่ หมูตัวเมีย และหมูรุ่น ๆ ดังกล่าวนี้อาจยังไม่มีความเก่งกล้า สามารถที่จะป้องกันตัวเองได้ จึงอาศัยอยู่รวม ๆ กันเป็นฝูงซึ่งมักเรียกว่าหมูฝูง แต่หมูตัวผู้ซึ่งโตเต็มที่ มีเขี้ยวยาว และมีกำลัง ซึ่งสามารถต่อสู้กับศัตรูที่จะมาทำร้ายได้ มักจะเลี้ยงแยกออกจากฝูงไปอยู่โดยเดี่ยว พอถึงต้นฤดูฝนมันก็จะเริ่มเข้าฝูงเพื่อผสมพันธุ์ใหม่ ผสมพันธุ์เสร็จแล้วก็แยก ออกมาเป็นหมูโหนดอีกโดยจะหาเช่นเรื่อยไป

ลักษณะของหมูป่า มีแผงเป็นขนยาว ๆ ประมาณ 4-5 นิ้ว เป็นแผงยาวตั้งแต่บนคางไปจนถึงเกือบตลอดทั้งหลังของมัน แผงขนนี้เวลามันคันตกใจ หรือเวลามันโกรธมันก็จะส่าย มันจะขึ้นขนคดตั้งสูงขึ้นมาเป็นการขู่ขู่ขู่ต่อสู้ ขนตามตัวเส้นไม่แน่นอนนัก ขนหยาบ และเป็นเส้นไม่ยาว ขนตามตัวยาวประมาณ 2 นิ้ว สีของขนตามตัวเป็นสีดำบ้างสีขาบบ้าง ขนบางเส้นก็เป็นสีดำ ตอนโคนของเส้นขนและเป็นสีขาวยิ่งปลาย ฉะนั้นจึงมักมองเห็นได้ว่า ขนตามตัวของมันเป็นสีเทา ดำแกมขาว ขนยาวที่แผง มักเป็นสีดำ ตลอดทั้งเส้นขนเราจึงเห็นแผงของมันดำทั้งแผง ขนของหมูป่าแปลกกว่าขนของสัตว์อื่นอยู่อย่างหนึ่งคือ ปลายขนส่วนมากจะแตกออกเป็นแฉก ๆ ราว 2-3 หรือ 4-5 แฉกขนที่คางข้างของคางบางตัว และในบางถิ่น ยาวจนเห็นเป็นหมูมีเครา ลักษณะอื่น ๆ ได้แก่ หมูป่ามีรูปร่างสูงโปร่ง หัวเล็กแคบ หน้ายาวเรียว จมูกแหลม ท่อนหน้าเล็ก แต่ท้ายทอยเขิน ท้ายหัก ออกสีก หันหน้า จมูกไว ว่องและเดินเก่ง ในระยะใกล้ ๆ ว่องเร็วเท่า ๆ ม้า ออกหนามาก โตช้า อายุยืน หากินเก่ง เวลาจนตรอกหรือได้รับบาดเจ็บ จะคุ้ยและต่อสู้

เขี้ยวของหมูป่าตัวโต ๆ มักยาวมาก เขี้ยวตัวผู้ยาวกว่าเขี้ยวตัวเมียมาก ยาวทั้งเขี้ยวบน, เขี้ยวล่าง หมูโหนดบางตัว เขี้ยวยาวตามส่วนโค้งงอจนถึง 1 ฟุต หรือยาวกว่านั้นอีกเล็กน้อย หมูที่มีเขี้ยวยาวมากจนเกินไปเช่นนี้ โดยมากเป็นหมูเขี้ยวพิการ คือเขี้ยวบน หรือล่าง ในข้างเดียวกันนั้นหักไปอันหนึ่ง เขี้ยวที่เหลือไม่มีเขี้ยวอื่นมาลบบให้เขี้ยวสั้นและคม มันก็ยาวออกไปเรื่อย ๆ โคนเขี้ยวหมูฝังอยู่ในกระดูกกรามลึกประมาณ 2-3 นิ้ว โคนเขี้ยวไม่เป็น 2 หรือ 3 รากอย่างรากฟัน แต่เป็นกรวยและกลวงตรงกลางขึ้นไปหน่อยหนึ่งอย่างโคนงาช้าง เขี้ยวบางอันอาจจะตัน หรือค่อนข้างตัน ชาวบ้านเรียกว่าเขี้ยวตัน ชาวบ้านมักถือกันว่าศักดิ์สิทธิ์เก็บไว้กับตัวเป็นเครื่องรางทางไสยศาสตร์ บางคนเสกเป่าเก็บไว้กับตัว ถือว่าป็นยิงไม่ออก ดาบฟันไม่เข้า

เขี้ยวของหมูป่านี้ออกโผล่มาระหว่างริมฝีปากทั้งสองข้าง งอกกางออกไปข้าง ๆ และโค้งไปทางด้านหลัง ปลายเขี้ยวทั้งสองแนบชิดสนิทกัน เขี้ยวบนอยู่ข้างหน้า เขี้ยวล่างแนบอยู่ข้างหลัง เวลามันเอ็กสารนี้เกี่ยวกับอาหารปลายเขี้ยวทั้งสองจะกระทบกัน เป็นการลับเขี้ยวให้ปลายแหลมคม ทำให้เขี้ยวลึกลึกไม่ยาวจนไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกินไป จะยาวประมาณ 1-2 นิ้ว ก็ยังสามารถ ใช้เขี้ยวของตนป้องกันตนเองได้เป็นอย่างดี การต่อสู้ของมันใช้ชีวิต สบคให้เขี้ยวของมันแทง ลบคาดเดือนเข้าไปในศัตรูของมัน ซึ่งมักทำให้เป็นบาดแผลฉกรรจ์ได้ คนที่ถูกหมูขวิดที่ขา บางครั้งเป็นแผลลึก 2-3 นิ้ว ความยาวของแผล อาจะถึง 1 คืบ บางครั้งก็ทำให้เส้นโลหิตใหญ่ขาด - เลือดออกมามากอาจถึงแก่ความตายได้ เสือใหญ่ที่ชอบติดตาม หมูฝูง นั้นมักชอบตบรบกิน แต่หมูขนาดเล็ก หรือปานกลาง สำหรับหมูโตนหรือหมูฝูงใหญ่ ๆ นั้น เสือใหญ่ก็ต้องยำเกรงอยู่มากเหมือนกัน พลาดท่าเข้าเสือใหญ่ อาจถึงตายด้วยฤทธิ์เขี้ยวของหมูได้

เวลาจะผสมพันธุ์ ตัวผู้ใหญ่ ๆ อาจต่อสู้แย่งกัน บางทีก็เป็นตัวใหญ่ในฝูงเดียวกัน บางครั้งก็เป็นหมูโตน ที่เพิ่งเลาะลัดมาเข้าฝูงเพื่อผสมพันธุ์ เวลาต่อสู้กันมันใช้ปากกัดและใช้เขี้ยวขวิด บางครั้งมันต่อสู้กันรุนแรง ถึงล้มลุกคลุกกลาน และอาจต่อสู้กันเป็นต่อเป็นรองอยู่นาน ในขณะที่ต่อสู้กันอยู่นี้ฝูงของมันมักจะล้อมเป็นวง และยืนคุดิ่ง ๆ เงียบ ๆ ไม่มีการส่งเสียงเชียร์หรือออกท่าทางหมุนแต่อย่างใด นอกจากเมื่อหมูตัวใดเปลี่ยงหลาว้างล่าวังเข้าไปในวงต่อสู้ มันจึงจะพากันมาร้องอึกอ้อลั่นขึ้นเสียงที่หนึ่ง สู้กันอยู่พักหนึ่ง ช้าหรือเร็ว แล้วแต่ความอดทนของคู่ต่อสู้ หรือแล้วแต่ความบาดเจ็บ ตัวที่สู้ไม่ไหว ก็จะวิ่งหนีปนเปไปในฝูง ตัวผู้ก็จะวิ่งขวิดไปเรื่อย ๆ ไป อีกพักหนึ่ง จึงจะหมดฤทธิ์เลิกราต่อกัน

หมูป่าออกลูกในปีหนึ่งคราว 2 ครอก เมื่อตัวเมียออกลูก มันจะแยกออกจากฝูง ไม่ไปกับฝูงต่อไป มันจะเลือกคลอดลูก ที่เป็นแฉ่ง แล้วมันจะกัดใบหญ้ายาว ๆ คาบมาสูม ๆ คลุมเป็นหลังคาแบบ ๆ มีรูเข้าทางคานหัว สำหรับมันเข้าออกอยู่ช่องหนึ่ง หากกลายเป็นทางหนีที่โล่ เพื่อฉุกเฉินทุกไว้เสร็จ เพิงหญ้าหญ้าที่มันทำไว้ให้ลูกอาศัยอยู่นี้ ยาวประมาณ 6 ฟุต กว้างประมาณ 4 ฟุต สูงจากระดับพื้นดินประมาณ 1 ฟุต เพราะมันทำคลุมแฉ่งที่ลุ่ม ฉะนั้นมันจึงไม่มีไหลงเป็นเนื้อที่กว้างอยู่ข้างล่าง สำหรับให้ลูกของมันได้อาศัยอยู่อย่างสบาย มันจะพาลูก ๆ ไปเข้าฝูงใหม่ก็ต่อเมื่อลูกแข็งแรง วิ่งตามฝูงได้

หมูป่าตั้งท้องราว 4 เดือน จึงจะออกเป็นตัว เต้านมของตัวเมีย มีประมาณ 6 คู่ จำนวนลูกในครอกหนึ่งๆ ไม่มีมากเท่าจำนวนเต้านม ลูกหมูป่าในครอกหนึ่งๆ ส่วนมากมักมีประมาณ 4-6 ตัว แต่บางครอกอาจจะมีมากกว่านี้ ลูกหมูเวลาลอดใหม่ ๆ มีลายสีน้ำตาลอ่อน ในพื้นสีน้ำตาลแก่ เป็นจุดขาว ๆ ลากไปตามลำตัว ลักษณะลายที่ปรากฏคล้ายกับแดงไทย หางสั้นของมันแก่งไปมาก่อนข้างเร็ว ทำให้มันย่องนำคู่ขึ้นอีกมาก

กลางวันมันชอบหาที่หลบซ่อน ตัวอยู่ในที่ เย็น ๆ ซอบที่ขึ้น ๆ มากกว่าที่แห้ง ๆ ซอบนอน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในป่าหญ้ายาว ๆ ใต้อ้อ หรือตามป่ารก ๆ มันชอบจุมูกุน ให้เป็นแอ่งให้ถึงดินที่ขึ้น ๆ ข้างล่างแล้ว
จึงนอนลงไปแอ่ง มันชอบปลักในโคลน ให้ดินโคลนทอกติดตามผิวหนัง ชะรอยเพื่อจะกินแมลง และ
เหลือบ ยุงไม่ให้คอมกัด หรือรบกวน หรือเพื่อจะป้องกันความร้อน หมูจอนชอบมานอนปลักตามริม ๆ
หนองน้ำ ถ้าหากเป็นป่าที่ไม่ถูกรบกวนมาก กลางวันมันจะเวียนกลับมานอน ปลัก ตั้ง 2-3 ครั้ง
บางที่มันกินนอนปลักเสีย ครั้งหนึ่งคอนมันเลิกหาอาหารตอนเช้า แล้วก็กลับขึ้นไปนอนตามหญ้า หรือป่ารก
ตอนเย็นก่อนออกหากิน ก็เวียนมานอนปลักเสียพักหนึ่งก่อน แล้วจึงจะออกไปหากินต่อไป

อาหารของหมูป่า ชอบกินอาหารจำพวกพืช และจำพวกสัตว์ ไม่ผิดกับหมูบ้านมากนัก เวลา
เราจับมันมาได้ เรามักเลี้ยงอย่างหมูบ้าน คือให้กินเศษอาหารต่าง ๆ ที่เหลือจากครัวเรือน ตามปกติมัน
อยู่ป่า มันชอบกินอาหารจำพวกพืช มากกว่าพวกสัตว์ ชอบท่องเที่ยวหากินรากผักหญ้าหัวเหว และหัวมัน
ต่าง ๆ ที่มันบังเอิญ เอาจุมูกุนพบ มันก็ชอบกิน จุมูกุนของหมู มีจุมูกุน อยู่ 2 รู อยู่ที่ปลายสุดของ
จุมูกุด้านข้างของมัน ฉะนั้นมันจึงควรรู้ว่าในคืนที่มันกำลังคุคคุณนั้นมีไส้เดือน ตัวหนอน หัวเหว หรือ
อาหาร อยู่บ้าง มันจึงสามารถกินได้อย่างรวดเร็ว นอกจากอาหารดังกล่าวแล้ว จูเล็ก ๆ ต่าง ๆ มันก็
ชอบกิน เนื้อเน่า ๆ ที่มันบังเอิญผ่านไปพบเห็นมันก็ชอบกินเหมือนกัน ถ้าหากอยู่ใกล้สวนไร่นามันมัก
ทำความเสียหายให้ชาวไร่ ชาวนา ชาวสวนไม่น้อย ตอนกลางคืนชอบแหกร้างหรือลอดริ้ว เข้าไปกินผัก
ผักแพง แดงกวา หัวเผือก หัวมัน หัวบอน กล้วย อ้อย ต้นข้าวในนา ต้นมะพร้าวเล็ก ๆ มันก็ชอบ-
กินเป็นศัตรูของสวนมะพร้าว ที่ปลูกใหม่ ๆ และเป็นศัตรูที่สำคัญมาก ของชาวไร่ ชาวนาทั่ว ๆ ไป
ฉะนั้นในพระราชบัญญัติ สัตว์ป่า เราถือว่าเป็นสัตว์ที่ทำความเสียหายในระยะแรก ๆ นี้ เราจึงยังไม่ให้
ความคุ้มครองมัน เพราะมันคงไม่สูญพันธุ์ได้ง่าย มันออกลูกแก่ ออกปีละ 2 ครอก ครอกละหลาย
ตัว มันจึงเป็นสัตว์ชนิดสุดท้ายที่จะสูญพันธุ์ได้ ฉะนั้นในระยะนี้เราจึงยังไม่สนใจให้ความคุ้มครองให้แก่
มันเลย

เหมยขาน

สมฤทธิ (2530) รายงานว่า สัตว์พันธุ์เหมยขาน ถือว่า เป็นสัตว์พันธุ์ขึ้นเยี่ยมพันธุ์หนึ่งของ
ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่มีพันธุกรรมดีเด่นหลายประการ ที่สำคัญคือ การให้ลูกดก เป็น
แม่ที่เลี้ยงลูกเก่ง และทนทานต่อโรค และการเปลี่ยนแปลงของกินฟ้าอากาศรวมทั้งเป็นสัตว์ที่กินอาหารได้
แทบทุกชนิด เช่น เศษอาหาร เศษผัก เศษของเหลือจากโรงงาน และโรงสี ตลอดจนหญ้าต่าง ๆ
ได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะประจำพันธุ์ของสุกรพันธุ์หมยชาน มีลำตัวสีดำ หน้าผากแบน ในหูยาว และปรกหน้า ขนดำไม่ดก มีเต้านมประมาณ 16-18 คู่ เป็นหนุ่มเป็นสาวเร็ว พ่อพันธุ์โตเต็มที่จะมีน้ำหนักเฉลี่ย 192.5 กิโลกรัม แม่พันธุ์โตเต็มที่จะมีน้ำหนักเฉลี่ย 172.5 กิโลกรัม แม่สุกรให้ลูกคอกขนาดครอกละ 12-14 ตัว

ประวัติการนำเข้าประเทศไทย สมฤทธิ์ (2530) เมื่อปี 2524 รัฐบาลแห่งประเทศไทย สาธารณรัฐประชาชนจีน ได้น้อมเกล้าฯ ถวายสุกรพันธุ์หมยชาน จำนวน 4 คู่ แด่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อคราวเสด็จประพาส ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และได้พระราชทาน สุกรจำนวนดังกล่าว ให้กรมปศุสัตว์เป็นผู้รับผิดชอบเลี้ยงดู ขยายพันธุ์และศึกษากันควา เพื่อนำสุกรดังกล่าวไปใช้ในโครงการชนบทยากจน รวมทั้งให้นำไปใช้ในโครงการช่วยเหลือราษฎรที่ยากจนอื่น ๆ ด้วย

การศึกษาสุกรพันธุ์หมยชาน และลูกผสม

สมฤทธิ์ (2530) กล่าวว่า หน่วยส่งเสริมการเลี้ยงสุกรบางเขน และสถานีบำรุงพันธุ์สัตว์ เชียงใหม่กองบำรุงพันธุ์สัตว์ ได้เลี้ยงสุกรพันธุ์หมยชาน เพื่อการขยายพันธุ์และทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับลักษณะการให้ลูก การเจริญเติบโต ประสิทธิภาพการใช้อาหาร และคุณภาพซากสุกรมีดังนี้

การศึกษาของหน่วยส่งเสริมการเลี้ยงสุกรบางเขน

สมฤทธิ์ (2530) รายงานว่า ในปี 2525 พบว่า แม่สุกรหมยชานให้ลูกคอกที่สุด เฉลี่ยครอกละ 14.25 ตัว เมื่อเปรียบเทียบกับสุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ แลนด์เรซ ครอกคือ 9.2, 7.78 และ 7.63 ตามลำดับ และมีอัตราการเจริญเติบโตหลังหย่านม เป็นเวลา 159 วัน เพศผู้เฉลี่ย วันละ 349 กรัม เพศเมีย เฉลี่ย วันละ 412 กรัม ประสิทธิภาพการใช้อาหารในเพศผู้เท่ากับ 3.28 และเพศเมีย 3.36 จากการศึกษาการทดสอบพันธุ์สุกรหมยชาน และลูกผสม หมยชาน กับสุกรพันธุ์ต่างประเทศ ในปี 2527 โดยเริ่มตั้งแต่น้ำหนัก 20 กิโลกรัม และสิ้นสุดการทดสอบเมื่อน้ำหนัก 90 กิโลกรัม พบว่า อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยของสุกรพันธุ์ของสุกรพันธุ์หมยชาน เมื่อเปรียบเทียบกับสุกรลูกผสม กูรอค-หมยชาน, แลนด์เรซหมยชาน และลาร์จไวท์หมยชานเป็น 472.63, 621.88, 616.63 และ 573.75 กรัมต่อวัน ตามลำดับ ประสิทธิภาพการใช้อาหารเป็น 3.49, 3.0,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

279 และ 3.21 ตามลำดับการศึกษาคุณภาพซากสุกรดังกล่าว โดยใช้เพศผู้ตอน 2 ตัว และเพศเมีย 2 ตัว พบว่ามีเปอร์เซ็นต์ซากหลังฆ่าเฉลี่ย 71.2, 74.2, 73.8 และ 73.5 ตามลำดับมีเนื้อแดงเฉลี่ย 30.3, 35.6 และ 35.2 เปอร์เซ็นต์ ของน้ำหนักซากตามลำดับ มีความหนาไขมันสันหลังเฉลี่ย 15, 1.3, 1.3 และ 1.4 ตามลำดับ

การศึกษาของสถานีบำรุงพันธุ์สัตว์เชียงใหม่

สมฤทธิ์ (2530) กล่าวว่า ในปี 2526 โดยการผสมพันธุ์ระหว่างสุกรพันธุ์เหมยซาน เพศเมีย กับพันธุ์ลาร์จไวท์, แลนด์เรซ และคูรอก เพื่อศึกษาลักษณะการให้ลูกพบว่า ขนาดครอกเมื่อแรกเกิดของสุกรลูกผสม ลาร์จไวท์เหมยซาน, แลนด์เรซเหมยซาน และคูรอกเหมยซาน มีขนาด 17, 17 และ 22 ตัว ตามลำดับ และมีขนาดของครอกเมื่อหย่านม 17, 15 และ 16 ตัว ตามลำดับ

สุกรลูกผสมเหมยซานระดับสายเลือดต่าง ๆ

1. สุกรลูกผสมคูรอกเหมยซาน ระดับสายเลือด 50 เปอร์เซ็นต์

สมฤทธิ์ (2530) กล่าวว่า ลักษณะทั่วไป มีสีน้ำตาลดำตัว หน้าย่น ผิวหนังย่นเล็กน้อย หูปรก ผิวหนังค่อนข้างหนา ลำตัวยาวกว่าสุกรพันธุ์เหมยซาน ท้องค่อนข้างใหญ่ ยาน สุกรลูกผสมนี้มีอัตราการเจริญเติบโต เฉลี่ยวันละ 621.88 กรัม ใช้อาหาร 3 กิโลกรัม เพื่อเปลี่ยนเป็นน้ำหนัก 1 กิโลกรัม ความหนาของไขมันสันหลัง 1.3 นิ้ว อายุตั้งแต่ แรกเกิด จนถึงน้ำหนัก 90 กิโลกรัม เฉลี่ย 187 วัน มีความแข็งแรงทนทาน ต่อสภาพดินฟ้าอากาศได้ดี

2. สุกรลูกผสมคูรอกเหมยซาน ระดับสายเลือด 75 เปอร์เซ็นต์ (คูรอก 75 เปอร์เซ็นต์ เหมยซาน 25 เปอร์เซ็นต์)

สมฤทธิ์ (2530) กล่าวว่า ลักษณะทั่วไป จะมีทั้งลำตัวสีแดง และสีดำ (สีแดงจะแดงทั้งตัว และสีดำจะดำตลอดทั้งตัว) พวกที่ลำตัวสีดำ จะดำเข้มเหมือนคูรอกเหมยซาน 50 เปอร์เซ็นต์ ส่วนพวกที่มีลำตัวสีแดง จะมีสีจางกว่าพันธุ์คูรอก รูปร่างลำตัวยาวหน้าย่นบ้างเล็กน้อย ลักษณะภายนอก จะคล้ายกับพันธุ์คูรอก

บทที่ 3

วิธีการสร้างอุปกรณ์

3.1 การวิเคราะห์เนื้อหา

เริ่มด้วย การศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปว.ส) 2527 ของกรม อาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยวิชาการจัดการสุกร สกษ. 427 จัดอยู่ในกลุ่มวิชาเลือก ทาง สัตวบาล ซึ่งมีรายละเอียดของวิชาดังนี้

บทที่	เนื้อหา	วิทยุ	ปฏิบัติ	หน่วยกิต
	วิชาการจัดการสุกร สกษ. 427	(2	- 3	- 3)
1	ความสำคัญของการผลิตสุกร			1
2	ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการผลิตสุกร			1
3	ประเภทและพันธุ์สุกร			2
4	โรงเรือนและอุปกรณ์ในการผลิตสุกร			2
5	สรีรวิทยา ของระบบสืบพันธุ์ และระบบการทางเดินอาหาร			3
6	การคัดเลือก และการจัดการผสมพันธุ์สุกร			8
7	อาหาร และการให้อาหารสุกร			6
8	โรคพยาธิ และการป้องกันกำจัด			6
9	การจำหน่ายสุกร			2
10	ปัญหาการผลิตและแนวทางแก้ไข			1
	รวม			32 คาบ

จากการศึกษาคู่มือการสอนวิชาการจัดการสุกร สกษ. 427 ของกรมอาชีวศึกษา ปี 2527 พบว่า เนื้อหาภาคทฤษฎี บทที่ 3 เป็นเรื่อง ประเภท และพันธุ์สุกร ซึ่งได้กำหนดวัตถุประสงค์ และเนื้อหา เอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ได้ดังนี้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 ประเภทและพันธุ์สุกร

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกสาเหตุของการแบ่งประเภท และพันธุ์สุกรได้
2. บอกประเภท และชื่อพันธุ์สุกรต่าง ๆ ได้
3. รู้ถึงประวัติการนำสุกรต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทย
4. บอกถึงลักษณะที่สำคัญ และลักษณะประจำพันธุ์ของสุกรที่เลี้ยงในประเทศไทยได้

รายละเอียดของเนื้อหา

- 3.1 สาเหตุของการแบ่งประเภท และพันธุ์สุกร
- 3.2 ประเภท และพันธุ์สุกร
- 3.3 พันธุ์สุกร
- 3.4 ประวัติการนำสุกรเข้ามาในประเทศไทย
- 3.5 ลักษณะ และคุณสมบัติของสุกรพันธุ์ต่างประเทศที่มีในประเทศไทย
- 3.6 ลักษณะและคุณสมบัติของสุกรพันธุ์พื้นเมืองของประเทศไทย
- 3.7 สุกรพันธุ์พื้นเมืองไทย กับสุกรพันธุ์ต่างประเทศ

หัวข้อที่นำมาทำสไลด์ประกอบการสอน ชุดนี้ คือ 3.3 เรื่อง พันธุ์สุกร, 3.5 เรื่อง ลักษณะ และคุณสมบัติของสุกรพันธุ์ต่างประเทศ ที่มีในประเทศไทย และ 3.6 เรื่อง ลักษณะ และคุณสมบัติสุกรพันธุ์พื้นเมืองของไทย เพราะในการเรียน การสอน ในหัวข้อทั้ง 3 นี้ ผู้สอนมีปัญหามากก็คือไม่สามารถหาตัวอย่างของสุกร แต่ละพันธุ์จริง ๆ ให้นักเรียนดู และอธิบายรายละเอียดเนื้อหาของสุกร แต่ละพันธุ์เท่านั้น ทำให้นักศึกษาอาจไม่เข้าใจ เพราะมองภาพพจน์ไม่ออกว่าลักษณะที่แท้จริงของสุกรพันธุ์นั้นเป็นอย่างไร ดังนั้น ผู้จัดทำสไลด์ชุดนี้ เห็นว่าถ้าหากนำเอาหัวข้อเรื่อง พันธุ์สุกร และลักษณะคุณสมบัติของสุกรพันธุ์พื้นเมืองของประเทศไทย มาจัดทำเป็นสไลด์ อาจจะช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักพันธุ์ และลักษณะประจำพันธุ์ ต่าง ๆ ของพันธุ์ ได้แม่นยำ จดจำได้นานกว่าการสอนโดยไม่มีภาพประกอบ

หัวข้อ 3.3 เรื่องพันธุ์สุกร (Swine breed) มีวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และเนื้อหาดังนี้

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกชื่อพันธุ์สุกรต่าง ๆ ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการเรียนการสอน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. บอกลักษณะประจำพันธุ์ของสุกรได้

เนื้อหาในการเรียน

พันธุ์สุกรในโลก เท่าที่สำรวจดู และเป็นที่ยอมรับกัน ปรากฏว่า มีอยู่ประมาณ 87 พันธุ์ ส่วนใหญ่อยู่ในแถบยุโรป และอเมริกาเหนือ และยังมีอีกกว่า 225 พันธุ์ ที่ยังมีไคยอมรับเป็นสุกรพันธุ์แท้พอจะจำแนกพันธุ์ที่นิยมกันทั่ว ๆ ไปในประเทศต่าง ๆ ได้รู้จักได้พอสมควร ดังนี้

1. โปแลนด์ไชน่า (Poland China) มีลักษณะประจำพันธุ์คือ ตัวมีสีดำ มีจุดสีขาวที่หน้า และที่ขาทั้ง 4 และที่ปลายหาง เพราะมีต้นกำเนิดมาจากสุกรพันธุ์ต่าง ๆ มากมาย
2. สเปคเตท โปแลนด์ไชน่า (Spotted Poland China) ลักษณะลำตัวมีสีดำ จุดขาวหรือลำตัวมีขาวจุดดำ ต้องมีสีใดสีหนึ่งน้อยกว่า 20% ของอีกสีหนึ่ง หูใหญ่กว่า โปแลนด์ ไชน่า
3. เบอร์กเชียร์ (Berkshire) มีขนาดปานกลาง ขาสั้น ตัวสีดำ มีจุดสีขาว 6 แห่ง คือที่เท้าทั้ง 4 จมูกและหาง หูเล็กตั้งโน้มไปข้างหน้าเล็กน้อย มีมันมาก รูปร่างหนา ลึก หน้าอ่อน
4. ยอร์กเชียร์ (Yorkshire) มีลักษณะลำตัวใหญ่สีขาว แลดูเรียบ มีสโทขนาดเล็ก ค่อนข้างแค้ว เติบโตเร็ว
5. เฮียฟอร์ด (Hereford) ลำตัวสีทอง มีหัวสีขาว มีสีขาวที่เท้า ใต้ท้องและพวงหาง ลำตัวสั้น หัวเล็ก
6. ดูรอคเจอร์ซี (Duroc Jersey) ลำตัวสีแดง หูตั้งตั้งประกบ รูปร่างหนาลึก หน้ายาวปานกลาง
7. ลาร์จไวท์ (Large White) ตัวขนาดใหญ่ ตัวยาว หูตั้ง สีขาวตลอดทั้งลำตัว ไขมันใต้ผิวหนังบาง เลี้ยงง่ายให้ลูกคอก โตเร็ว
8. แลนดเรซ (Landrace) ลำตัวสีขาว ลำตัวยาว หูปรก ให้ลูกคอก เลี้ยงลูกเก่ง เติบโตเร็ว
9. แฮมเชียร์ (Hamshire) ลำตัวสีดำ มีสีขาวพาดที่ไหล่ ลงมารอบตัว รวมทั้งขาหน้าทั้ง 2 ขา รูปร่างกระทัดรัด ผิวหน้าเรียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. เบลท์วิลล์ เบอร์ 1 (Beltsville NO 1) เป็นลูกผสมระหว่าง แลนด์เรซ 75% และโปแลนด์ไชน่า 25%

11. ลากอมเบ้ (Lacombe) ลูกผสมระหว่างแลนด์เรซ 56% เบอร์กเชียร์ 23% และเชสเตอร์ไวท์ 21%

12. มินโซต้า เบอร์ 1 (Minnesota No 1) เป็นลูกผสมระหว่างพันธุ์แลนด์เรซ 48% และแทมเวิร์ท 52%

13. มอนทาน่า เบอร์ 1 (Montana No 1) เป็นลูกผสมแลนด์เรซ 55% และแชมเชียร์ 45%

หัวข้อ 3.5 เรื่อง ลักษณะและคุณสมบัติของสุกรพันธุ์ต่างประเทศที่มีในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และเนื้อหา ดังนี้

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกชื่อพันธุ์สุกรต่างประเทศ ที่มีเลี้ยงในประเทศไทยได้
2. บอกลักษณะประจำพันธุ์ของพันธุ์สุกรที่เลี้ยงในประเทศไทยได้

เนื้อหาในการเรียน

1. พันธุ์ลาร์จไวท์ (Large white) จัดเป็นสุกรประเภทเบคอน ที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศอังกฤษ แต่เดิมเป็นพันธุ์ผสมระหว่างพันธุ์ Yorkshire ซึ่งเป็นสุกรที่มีขนาดใหญ่สีขาวย ลำตัวยาว ที่ผิวหนังมีจุดดำดำ มาผสมข้ามกับพันธุ์โลเอสเตอร์ และทำการปรับปรุงคัดเลือกพันธุ์จนได้ลักษณะของสีขาวย เรียกว่า ลาร์จไวท์ เป็นสุกรที่มีขนาดใหญ่ เติบโตเร็ว อัตราการเจริญเติบโตประมาณ 700-850 gm /วัน ประสิทธิภาพการใช้อาหารสูง

รูปร่างลักษณะประจำพันธุ์ ลำตัวสีขาวย บางทีอาจมีจุดดำที่ผิวหนังเล็กน้อย หูตั้ง ลำตัวยาว จมูกยาว หัวโตปานกลาง สะโพกไม่โต ไหล่หนา นำเข้ามาเลี้ยงในประเทศไทยเมื่อ พ.ศ. 2482 ให้ลูกตก (10-15 ตัว/ครอก) เลี้ยงลูกเก่ง เหมาะที่จะใช้ทำลูกผสมเพื่อผลิตสุกรขนส่งตลาด เมื่อโตเต็มที่พ่อพันธุ์ จะหนัก 300-450 กก. แม่พันธุ์หนัก 215-350 กก. ลาร์จไวท์ นี้ยังเป็นต้นกำเนิดของพันธุ์ Middle white ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. พันธุ์แลนซ์เรซ (Landrace) จัดเป็นสุกรประเภทเบคอนมีถิ่นกำเนิดจากประเทศเดนมาร์ก เป็นลูกผสมระหว่างสุกรพันธุ์ ลาร์จไวท์ กับพันธุ์พื้นเมืองของประเทศเดนมาร์ก และทำการคัดเลือก ปรับปรุงพันธุ์จนได้ลักษณะคงที่ และรับรองเป็นพันธุ์แท้ เมื่อ พ.ศ. 2433 เรียกว่า แคนิชแลนซ์เรซ (Danish Landrace) ในปี 2477 สหรัฐได้นำเอาสุกรพันธุ์นี้เข้าประเทศและนำไปปรับปรุงพันธุ์จนได้ลักษณะต่าง ๆ ที่ดีขึ้น และใช้ชื่อว่าอเมริกันแลนซ์เรซ (American Landrace) สุกรพันธุ์นี้ถูกนำเข้ามาในประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. 2506

รูปร่างลักษณะประจำพันธุ์ ลำตัวยาว (เพราะมีซี่โครง 16 คู่) สีขาว อาจมีจุดดำปนบ้าง หลังไม่โค้งมากนัก สะโพกใหญ่เห็นเด่นชัด จมูกยาว หัวเล็ก หูปรก ไหล่กว้าง และหนา ลักษณะทั่วไปคล้าย ลาร์จไวท์ แต่ลำตัวยาวกว่า มีลูกคอกประมาณ 9-12 ตัว/ครอก เลี้ยงลูกเก่ง มีคุณภาพซากดี เจริญเติบโตเร็ว เมื่อโตเต็มที่พ่อสุกรหนัก 300-450 กก. แม่สุกรหนักประมาณ 200-350 กก. เป็นต้นกำเนิดของสุกรพันธุ์อื่น ๆ เช่น Hamprace (ลูกผสมระหว่าง แคนิช แลนซ์เรซ กับแฮมเชียร์) Maryland No.1 (เป็นลูกผสมระหว่าง แคนิช แลนซ์เรซ กับ Berkshire) แต่สุกรพันธุ์นี้มีข้อเสียคือขามักอ่อน เพราะมีกระดูกเล็กและเติบโตเร็ว ดังนั้นการเลี้ยงสุกรพันธุ์นี้เป็นพ่อ-แม่พันธุ์ ควรปฏิบัติ ดังนี้

พันคอกถ้าเป็นพันธุ์ซีเมนส์ ควรมีหาง หลัวแห้ง หรือแกลบรองพื้น เพื่อให้ไม่อ้วนเท่าแต่พันธุ์ซีเมนส์นานเกินไป จะได้ไม่เป็นผล

- บ่อยให้แม่พันธุ์ลงดินหรือแปลงหญ้าบ่อย ๆ สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ทำให้พ่อ - แม่พันธุ์แข็งแรงขึ้น
- อาหารของสุกรพันธุ์ แลนซ์เรซ นี้จะต้องมีโปรตีน ไบโตามิน และแร่ธาตุสูงกว่าสุกรพันธุ์เนื้อ เพราะเป็นพันธุ์ที่ให้เนื้อมาก มันน้อย
- ถ้าเลี้ยงเป็นสุกรขุน ไม่ควรขุนให้น้ำหนักเกิน 90 กก. เพราะยิ่งน้ำหนักมากขึ้น ก็จะทำให้ขาอ่อน ลูกเดินลำบาก ส่วนใหญ่มักจะจำกัดอาหาร เมื่อสุกรน้ำหนัก 45-50 กก. เพื่อมิให้สุกรโตเร็วเกินไป

3. พันธุ์ดูโรค เจอร์ซี (Duroc Jersey) มีถิ่นกำเนิดในภาคตะวันออกของสหรัฐอเมริกา มาจากสุกร 3 สายพันธุ์ด้วยกัน คือ Jersey Reds, Red Duroc และ Red Berkshire

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาผสมพันธุ์และปรับปรุงพันธุ์ขึ้น จนได้ลักษณะพันธุ์ที่ออกมาเรียกว่า Duroc Jersey ได้รับการรับรองเป็นพันธุ์แท้เมื่อ พ.ศ. 2482 จัดเป็นสุกรประเภทเนื้อ ในปัจจุบันกำลังมีการปรับปรุงพันธุ์ให้เป็นประเภท

รูปร่างลักษณะประจำพันธุ์ งามไม่ยาวมากนัก หัวโตพอสมควร หูตั้งตั้งปรก หลังโค้งเป็นคันธนู ลักษณะสีขนจะแตกต่างกันไป ตั้งแต่สีเหลืองทองไปจนถึงสีแดง หรือสีน้ำตาลไหม้ ลำตัวสัน สะโพกและไหล่หนาและกว้าง เห็นได้ชัดเจน มีอัตราการเจริญเติบโตเร็ว ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหารสูง การให้ลูกตัว 8-9 ตัว/ครอก เท่านั้น พ่อสุกรเมื่อโตเต็มที่หนัก 350-530 กก. แม่สุกรหนัก 250-360 กก. เลี้ยงลูกไม่เก่ง

ข้อควรระวังในการเลี้ยงสุกรพันธุ์ Duroc

สุกรพันธุ์นี้เจริญเติบโตเร็วมาก ดังนั้นต้องระวังอย่าให้พ่อ - แม่พันธุ์อ้วนเกินไป โดยเฉพาะเมื่อมีน้ำหนักเกิน 70 กก. จะต้องจำกัดอาหาร เพื่อไม่ให้อ้วนเร็ว ควรให้อาหารที่มีโปรตีนต่ำกว่า 16% และให้ได้รับอาหารเต็มที่

4. พันธุ์แฮมเชียร์ (Hampshire) มีถิ่นกำเนิดอยู่ทางตอนใต้ของอังกฤษ ซึ่งได้นำเข้ามาในอเมริกา และมีการปรับปรุงพันธุ์ขึ้น จนเป็นสุกรพันธุ์เนื้อที่มีลักษณะดีเด่น และนิยมเลี้ยงในทุ่งหญ้า ได้มีการรับรองเป็นพันธุ์แท้เมื่อปี พ.ศ. 2436 ในประเทศ เคยนำเข้ามาหาหนึ่งแล้วสูญพันธุ์ไป ปัจจุบันนำเข้ามาใหม่ เมื่อ 2519-2520 เป็นสุกรประเภทเนื้อ

รูปร่างลักษณะประจำพันธุ์ เป็นสุกรที่มีขนาดปานกลาง ลำตัวสีดำ และมีคาดขาวบริเวณหัวไหล่จรดขาหน้าทั้ง 2 ข้าง หูตั้ง งามยาวค่อนข้างเล็ก มีลูกคอกพอสมควร หลังกว้าง มีพื้นที่หน้าตัดเนื้อสันมากกว่าพันธุ์อื่น ๆ อัตราการเจริญเติบโตวันละ 700 กรัม หรือมากกว่า เหมาะที่จะนำไปผสมข้ามกับพันธุ์อื่น ๆ เมื่อโตเต็มที่พ่อสุกรจะหนัก 250-350 กก. และแม่พันธุ์หนัก 235-300 กก. ใช้เลี้ยงบนคอกยได้ดีกว่าพันธุ์อื่น ๆ

หัวข้อ 3.6 เรื่อง ลักษณะและคุณสมบัติของสุกรพันธุ์พื้นเมืองของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และเนื้อหา ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกชื่อสุกรพันธุ์พื้นเมืองของไทยได้
2. บอกลักษณะประจำพันธุ์ ของสุกรพันธุ์พื้นเมืองของไทยได้

เนื้อหาในการเรียน

สุกรพื้นเมืองไทย มีอยู่หลายพันธุ์ด้วยกัน แม้ว่าอัตราการเจริญเติบโตจะต่ำ คือ ประมาณ 180-185 กรัมต่อวัน แต่ความต้องการอาหารต่อวันของสุกรจะต่ำด้วย มันสามารถหาอาหารเลว ๆ กิน และยังทนต่อสภาพแวดล้อมด้วย ใช้เวลาเลี้ยงนาน คุณภาพซากต่ำ มีเนื้อแดงน้อย มีมันมาก สุกรพันธุ์พื้นเมืองของไทย ได้แก่

1. พันธุ์ไหหลำ เป็นสุกรพันธุ์ที่พบในภาคกลาง และภาคใต้ของประเทศไทย ลักษณะสีขาวย่นดำ หรือสีคำตลอด คล้ายหมูป่า หัวโต จมูกยาว หลังแอ่น ท้องยาน คางย้อย ลำตัววางปานกลาง สะโพกเล็ก ขาและข้อขาไม่แข็งแรง มีอัตราการเจริญเติบโตดีกว่าสุกรพื้นเมืองอื่น ๆ มีลูกตก โตช้า ประสิทธิภาพอาหารเป็นเนื้อต่ำ เมื่อโตเต็มที่ตัวผู้หนัก 125-150 กิโลกรัม ตัวเมียหนัก 100-125 กก.
2. พันธุ์ควาย พบมากในภาคเหนือ ลักษณะสีคล้ายไหหลำ จมูกยาว แต่สั้นกว่าสุกรพันธุ์ไหหลำ มีรอยย่นตามลำตัว มากกว่า ลำตัวเล็กกว่า เมื่อโตเต็มที่ พ่อพันธุ์หนัก 125-150 กิโลกรัม แม่สุกรหนัก 100-125 กิโลกรัม
3. พันธุ์ราด เลี้ยงมากในแถบภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สีดำ โตช้า เมื่อโตเต็มที่พ่อพันธุ์หนัก 90-110 กิโลกรัม แม่พันธุ์หนัก 80-90 กิโลกรัม
4. พันธุ์หวง เลี้ยงมากในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลำตัวสีคำ ขนสีดำ ผิวหนังหยาบ มีราคาต่ำกว่าสุกรพันธุ์อื่น ๆ

จากการวิเคราะห์เนื้อหา ทั้ง 3 หัวข้อแล้วพบว่า ยังมีน้อยเกินไป ผู้จัดทำจึงเพิ่มรายละเอียดของเนื้อหา ในเรื่องของถิ่นกำเนิด การพัฒนาพันธุ์ และลักษณะประจำพันธุ์ ซึ่งจะให้นักศึกษามีความรู้กว้างขวางมากขึ้น การลำดับเนื้อหาในการเรียนการสอน ในหัวข้อ 3.3 และ หัวข้อ 3.5 และ หัวข้อ 3.6 การลำดับเนื้อหาในการเรียนมันซ้ำซ้อนกัน ไม่เป็นลำดับ ซึ่งในการเรียนอาจจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สามารถแยกกลุ่มของสุกรได้ ดังนั้น ผู้จัดทำจึงทำการจัดแบ่งกลุ่ม เพื่อให้เกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเข้าใจได้ง่าย จึงแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. สุกรพันธุ์พื้นเมือง ได้แก่ หมูป่า ไทหลำ ราด หวง กวาย เหมยชาน
2. สุกรที่พัฒนาจากพันธุ์พื้นเมือง โดยเริ่มตั้งแต่การผสมข้ามระหว่างพันธุ์พื้นเมืองสายเอเชีย และพันธุ์พื้นเมืองสายยุโรป จากนั้นก็พัฒนาพันธุ์พื้นเมืองที่ได้มาเป็นลำดับ ได้แก่สุกรพันธุ์แท้ที่เกิดขึ้นในสมัยแรก ๆ เช่น ลาร์จไวท์ แชมเชียร์ เบอร์กเชียร์ แทมเวิร์ท มิคเคิลไวท์ ลาร์จแบลค โกลเซสเตอร์ โอลสปอท ยอร์กเชียร์
3. สุกรที่พัฒนามาจากพันธุ์แท้ที่มีอยู่ วิธีการนี้เป็นการนำเอาสัตว์พันธุ์แท้ที่มีชื่อคืออยู่แล้ว มาทำการผสมพันธุ์ และคัดเลือกพันธุ์เพื่อปรับปรุงลักษณะที่ต่างออกไปจากเดิม เป็นเหตุให้เกิดพันธุ์ใหม่ที่มีลักษณะเฉพาะต่าง ๆ กัน เช่น แลนด์เรซ สายพันธุ์ต่าง ๆ เพียเทรียน โปแลนด์ไชน่า สปอทเต็ท โปแลนด์ไชน่า
4. สุกรที่พัฒนาจากลูกผสม ที่เกิดจากการผสมข้ามของพันธุ์แท้ 2 หรือ 3 พันธุ์ วิธีการนี้นักผสมพันธุ์สัตว์ได้ตั้งวัตถุประสงค์เกี่ยวกับลักษณะการให้ผลผลิต เช่น การเจริญเติบโต ประสิทธิภาพการใช้อาหาร ลักษณะรูปร่าง และการใช้ประโยชน์ของพันธุ์ที่จะพัฒนาไว้อย่างแน่นอน จากนั้นจึงทำการเลือกพันธุ์สัตว์ ที่มีลักษณะที่ต้องการอยู่ซึ่งบางพันธุ์อาจมีหนึ่ง หรือ สองลักษณะ จากนั้นจึงนำพันธุ์ที่คัดเลือกได้แล้วมาผสมข้ามเพื่อรวมลักษณะที่ต้องการตามจุดประสงค์ เมื่อได้สัตว์ที่มีลักษณะตามที่ต้องการแล้ว ขั้นตอนต่อไปจะทำการผสม และคัดเลือกภายในฝูง เพื่อเพิ่มความสม่ำเสมอของการถ่ายทอดลักษณะเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันมาก เช่น กูรอกเจอร์ซี่ ลาคอมเบ้ เซสเตอร์ไวท์ เวลช์ เชียฮอร์ค

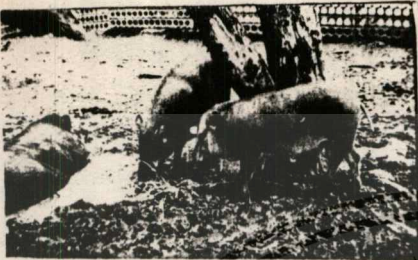

จากเนื้อหาที่กล่าวมา ผู้จัดทำจะทำการถ่ายภาพสไลด์สุกรพันธุ์ต่าง ๆ ตามหลักสูตร ดังนี้คือ โปแลนด์ไชน่า, สปอทเต็ท โปแลนด์ไชน่า, ลาร์จไวท์, แลนด์เรซ, กูรอกเจอร์ซี่, เบอร์กเชียร์, เชียฮอร์ค, แชมเชียร์, ลาคอมเบ้, ยอร์กเชียร์

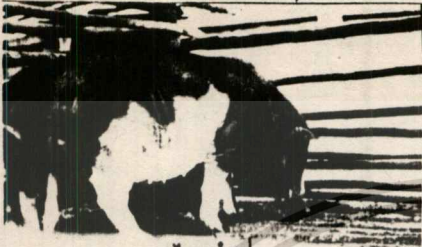
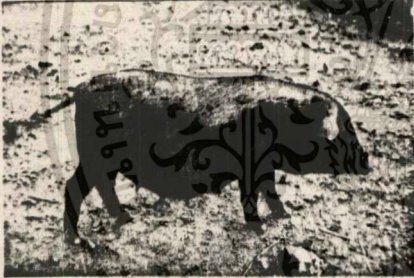
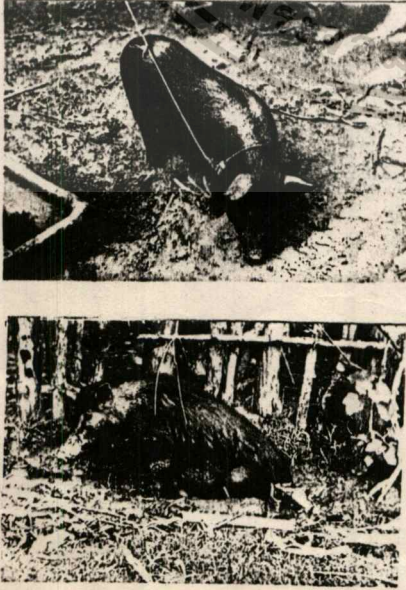
สุกรที่ไม่ได้ถ่ายทำคือ มินโซต้า เบอร์ 1 มอนทาน่า เบอร์ 1 เบลสวิลล์ เบอร์ 1 เนื่องจากเป็นสุกรที่ไม่เคยนำเข้ามายังประเทศไทยจึงไม่สามารถหาภาพได้ และเป็นสุกรที่ไม่ค่อยได้รับความนิยมนักการเผยแพร่ แนะนำ ให้รู้จักโดยรูปภาพจึงไม่ค่อยมี และผู้จัดทำได้ทำการถ่ายภาพสไลด์เพิ่มขึ้นอีก 9 ภาพ คือ สุกรพันธุ์เพียเทรียน ลาร์จแบลค เวลช์ โกลเซสเตอร์ โอลสปอท แทมเวิร์ท มิคเคิลไวท์ เซสเตอร์ไวท์ เหมยชาน หมูป่า เนื่องจากบางพันธุ์กำลังได้รับความนิยมในเมืองไทยของเรา และเพื่อความกว้างขวางในเนื้อหาของนักศึกษา จึงทำการเพิ่มเติมภาพสไลด์เข้ามา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย
1		สไลด์ประกอบการสอนเรื่อง พันธุ์สุกร
2	จัดทำโดย	จัดทำโดย นายคณิต วรรณภพ สาขา วิศวกรรมเทคโนโลยีการผลิตสัตว์ ภาควิชา วิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
3	อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร. จุฬารัตน์ เศรษฐกุล อาจารย์ กัญญา ทันทิวสุทธิกุล
4	บทนำ	สุกรในโลกเท่าที่สำรวจ และเป็นที่ยอมรับ เป็นพันธุ์แท้ปรากฏว่า มีอยู่ประมาณ 87 พันธุ์ ส่วนใหญ่อยู่ในแถบยุโรป และอเมริกาเหนือ และ ยังมีอีกกว่า 225 พันธุ์ ที่ยังมีได้ยอมรับเป็นสุกร พันธุ์แท้

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย
5	<p>สุกรป่า</p> 	<p>สุกรพันธุ์ต่าง ๆ เหล่านี้มีต้นกำเนิดมาจากสุกรป่าทั้งสิ้น ซึ่งสุกรป่าได้รับวิวัฒนาการมาจนกระทั่งเป็นสุกรบ้าน และในที่สุดได้รับการปรับปรุงเป็นสุกรพันธุ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน</p> <p>สุกรป่าแบ่งออกเป็น 2 พวกใหญ่ คือ สุกรป่าเอเชีย และสุกรป่ายุโรป</p> <p>สุกรป่าในประเทศไทย จัดอยู่ในสุกรป่าของเอเชีย ลักษณะของสุกรป่าของประเทศไทย หัวเล็ก แขน หน้าเรียวยาว จมูกแหลม ออกลิ้น สะโพกเล็ก ปวดเปรี้ยว ว่องไว สีขนมีสีน้ำตาล เจริญเติบโตช้า ประสิทธิภาพการใช้อาหารเลว มีแผงเป็นขนเส้นยาว ประมาณ 4-5 นิ้ว สีดำ ตั้งแต่บริเวณ คอ ไปจนถึงหลังของมัน ระยะอุ้มท้อง 120-140 วัน มีเต้านมเพียง 5 คู่ สุกรป่าจะเติบโตถึงวัยเป็นหนุ่มสาวช้ามาก อายุ 4-5 ปี จึงจะผสมพันธุ์ได้</p>
6	<p>สุกรพันธุ์พื้นเมือง</p> <p>สุกรพันธุ์พื้นเมือง</p>	<p>วิวัฒนาการมาจากสุกรป่า การที่มนุษย์เราเอาสุกรป่ามากักขัง เกิดการผสมพันธุ์ในกลุ่มที่ถูกกักขังด้วยกันมีการคัดเลือกสุกรไว้ทำพันธุ์ต่อไปโดยไม่มีกฎเกณฑ์ การกระทำดังกล่าวก็มีผลทำให้ลักษณะบางอย่างของสุกรเปลี่ยนแปลงไป เช่น สุกรเชิงลง เป็นหนุ่มเป็นสาวเร็วขึ้น สีของลำตัวเปลี่ยนแปลง สุกรพันธุ์พื้นเมืองที่มีเลี้ยงในเมืองไทย ได้แก่</p>

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย
7	<p>ไทหล่า</p> <p>ไทหล่า</p>	<p>เป็นสุกรพื้นเมืองสายเอเชีย ที่มีต้นกำเนิดอยู่ในประเทศจีน เลี้ยงอยู่ทางภาคใต้ และภาคกลางของประเทศไทย</p> <p>ลักษณะรูปร่าง สีดำ ท้องขาว หัวไม่โตจนเกินไป จมูกแอนเล็กน้อย โหล่กว้าง ลำตัวยาวปานกลาง หลังแอน และพุงหย่อน สะโพกเล็ก มีความทนทาน ต่อสภาพแวดล้อมได้ดี เจริญเติบโตช้า ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหารเลว</p> <p>♂ 125-150 ♀ 100-135</p>
8	<p>ควาย</p> 	<p>พบมากในภาคเหนือ</p> <p>ลักษณะรูปร่าง ลำตัวมีสีดำ จมูกตรง สันหูใหญ่ปรกเล็กน้อย ปากเล็ก หัวใหญ่ พุงหย่อน หลังแอน สะโพกเล็ก เจริญเติบโตช้า</p> <p>♂ 125-150 ♀ 100</p>
9	<p>ราด</p> 	<p>สุกรพันธุ์ราด พบมากทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บางที่เรียก สุกรพันธุ์นี้ว่า หมูกะโคน</p> <p>ลักษณะรูปร่าง เป็นสุกรขนาดเล็ก สีดำ หัวเล็กยาว ลำตัวสั้นป้อม หูเล็กตั้ง หน้าแหลม ว่องไว ปราดเปรียว เนื้อแน่น เจริญเติบโตช้า เมื่อโตเต็มที่ ตัวผู้หนัก 90-110 กิโลกรัม ตัวเมียหนัก 80-90 กิโลกรัม</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้เฉพาะเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้วางไปใช้ประโยชน์ด้วยการค้า

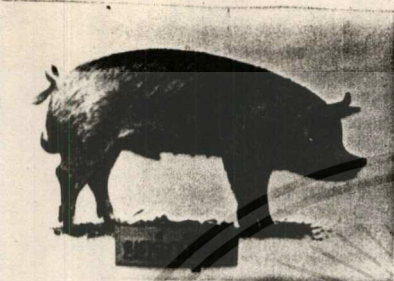
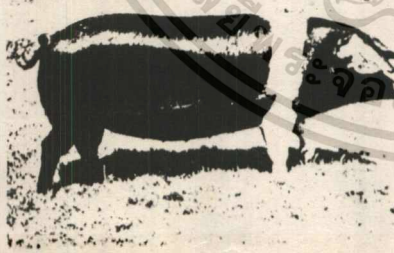
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย
10	<p>พวง</p> 	<p>นิยมเลี้ยงกันมากทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p> <p>รูปร่างลักษณะ ลำตัวมีสีดำ ผิวหนังหยาบ คางใหญ่ ไหล่กว้าง ท้องสีขาว หลังแอ่น พุงหย่อน สะโพกเล็ก เมื่อโตเต็มที่ หนัก 90-120 กิโลกรัม ตัวเมีย หนัก 90-100 กิโลกรัม</p>
11	<p>เหมย.ชาน</p> <p>เหมย.ชาน</p>	<p>เป็นสุกรพันธุ์เมือง สายเอเชีย ที่มีต้นกำเนิด ในประเทศจีน</p> <p>ลักษณะประจำพันธุ์ มีลำตัวสีดำ หน้าผากย่น ในหูยาว ปรกคลุมใบหน้า มีเต้านม 16-18 เต้า เป็นหมู่มสาวเร็ว ลักษณะที่เด่นของสุกรพันธุ์นี้คือ ให้ ลูกคอก ประมาณครอกละ 12-14 ตัว แม่เลี้ยง ลูกเก่ง และทนทานต่อโรค และสภาพแวดล้อมที่ เปลี่ยนแปลงได้ดี</p>
12	<p>สุกรที่พัฒนาจากพันธุ์พื้นบ้าน</p>	<p>เป็นสุกรที่พัฒนาจากการผสมระหว่างพันธุ์ พื้นเมืองสายเอเชีย และพันธุ์พื้นเมืองสายยุโรปจาก นั้นก็พัฒนาพันธุ์พื้นเมืองที่ได้มาเป็นลำดับ สุกรพันธุ์ แท้ที่เกิดขึ้นได้แก่</p>

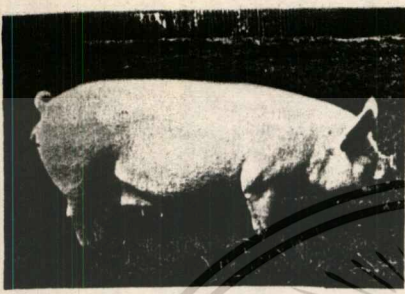
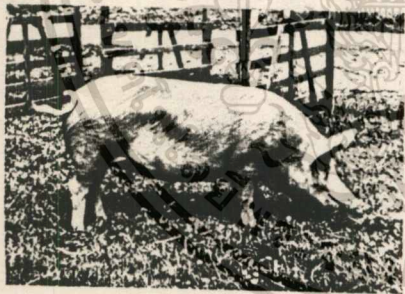
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย
13	ลาร์จไวท์	<p>มีถิ่นกำเนิดในเมือง ยอร์กเชียร์ ประเทศอังกฤษ การพัฒนาพันธุ์ นำเอาสุกรพื้นเมือง คือพันธุ์ไลเชสเตอร์ (Leicester) มาผสมกับสุกรพื้นบ้านของเอเชีย และสุกรพื้นบ้านที่มาจากแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ทำให้ได้สุกรสายพันธุ์ใหม่ ชื่อว่า ยอร์กเชียร์ แต่ยังคงขาดคุณสมบัติที่ดีหลายประการ จึงได้รับการปรับปรุงใหม่ โดยนำกลับไปผสมกับพันธุ์ไลเชสเตอร์ ทำให้ได้พันธุ์ใหม่ที่มีชื่อว่า ลาร์จไวท์ ได้รับการรับรองเป็นพันธุ์แท้ เมื่อ พ.ศ. 2394</p> <p>ลักษณะรูปร่าง ขนและสีของผิวหนัง ขาวตลอดลำตัว หูตั้ง ลำตัวยาว จมูกยาว หัวโตปานกลาง ไหล่หนา เป็นสุกรขนาดใหญ่ เป็นสุกรประเภทเบคอน อัตราการเจริญเติบโตรวดเร็วมาก มีลูกกตัญญู เลี้ยงลูกเก่ง อัตราการแลกเนื้อดี เป็นพันธุ์ที่เหมาะสมจะใช้เป็นพ่อพันธุ์ หรือแม่พันธุ์ เพื่อผลิตสุกรขุนส่งตลาด</p> <p style="text-align: right;">♂ 300-450</p>

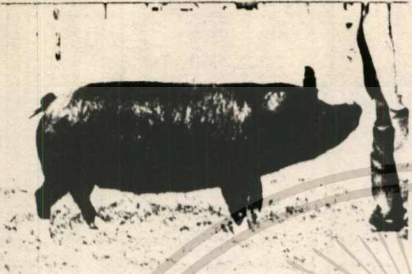

♀ 215-350

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย
14	<p>ยอร์กเชียร์</p> 	<p>มีถิ่นกำเนิด ในเมือง ยอร์กเชียร์ ประเทศอังกฤษ</p> <p>การพัฒนาพันธุ์ เริ่มจากสุกรพันธุ์พื้นเมืองคือพันธุ์ไลเชสเตอร์ มาผสมกับพื้นบ้านของเอเชีย และสุกรพื้นบ้านที่มาจากแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ได้สายพันธุ์ใหม่ มีชื่อเรียกว่า ยอร์กเชียร์</p> <p>ต่อมาถูกนำไปสหรัฐอเมริกา ได้รับการปรับปรุงพันธุ์ จนได้รับความนิยมของผู้บริโภค</p> <p>ลักษณะ เป็นสุกรขนาดใหญ่ ลำตัวยาว มีสีขาว หน้าหัก หูตั้งตรง มีข้อคุด และกระดูกที่แข็งแรง มีกล้ามเนื้อมาก ไขมันสันหลังบาง มีลูกคอกแม่พันธุ์เลี้ยงลูกเก่ง</p>
15	<p>แฮมเชียร์</p> 	<p>มีถิ่นกำเนิด ทางภาคใต้ของอังกฤษ ถูกนำเข้าไปในสหรัฐอเมริกา และมีการปรับปรุงพันธุ์ให้ดีขึ้น ได้รับการรับรองเป็นพันธุ์แท้เมื่อปี พ.ศ. 2436</p> <p>รูปร่างลักษณะ ลำตัวมีสีดำ มีแถบสีขาวคาดบนลำตัว บริเวณหัวไหล่ จรดขาหน้าทั้งสองงมูกยาว หัวค่อนข้างเล็ก หูปรก ให้ลูกคอก แม่เลี้ยงลูกเก่ง เป็นสุกรประเภทเนื้อ</p> <p>ข้อดีของสุกรพันธุ์นี้คือ สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี มีความแข็งแรง บึกบึน</p> <p>ปัจจุบัน ในเมืองไทยไม่ค่อยได้รับความนิยม เพราะสีของลำตัวมีสีดำ ไม่เป็นที่นิยมของผู้บริโภค</p>

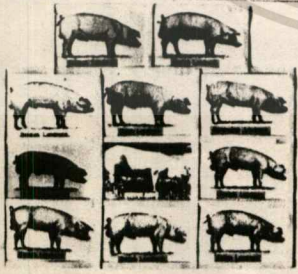
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ	ภาพ	คำบรรยาย
16	<p>มิกเคิลไวท์</p> 	<p>มีถิ่นกำเนิดในประเทศอังกฤษ เป็นสุกรที่มีการพัฒนาพันธุ์ขึ้นมาจากสุกรพันธุ์พื้นเมือง ระยะเวลาในการพัฒนาใกล้เคียงกับลาจิงไวท์</p> <p>รูปร่างลักษณะ ลำตัวมีสีขาว หูตั้ง มีขนาดปานกลาง สะโพกกลมใหญ่ หัวเล็ก หน้าหัก ขาสั้น มีอัตราการเจริญเติบโต และประสิทธิภาพการใช้อาหาร ดีปานกลาง ให้ลูกเฉลี่ย 8.15 ตัว ต่อครอก</p> <p>ลักษณะรูปร่างของสุกรพันธุ์นี้ ไม่ค่อยเป็นที่ต้องการของตลาด</p>
17	<p>แทมเวิร์ท</p> 	<p>มีถิ่นกำเนิด บริเวณตอนกลางของอังกฤษ มีการพัฒนาพันธุ์มาจากสุกรพื้นบ้าน กับ สุกรพันธุ์ Irish Crazier</p> <p>ลักษณะรูปร่าง หัวยาว จมูกยาว หน้าแหลม หูตั้งตรง ลำตัวมีสีแดงไปจนถึงสีแดงเข้ม ช่วงหลังและสโพกยาว มีกล้ามเนื้อแน่น ด้านข้างลึก มีข้อเท้าและขา ที่แข็งแรง มีความทนทานต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้ดี</p>

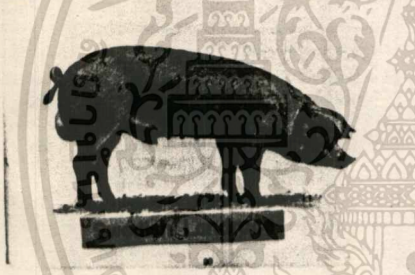

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

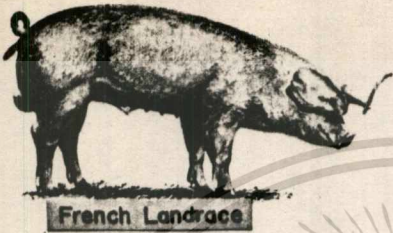

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย
18		<p>มีถิ่นกำเนิด จากเมือง เบอร์กเชียร์ และ ชานเมือง วิลท์เชียร์ และโกลเชสเตอร์เชียร์ ในตอน ใต้ของอังกฤษ ถูกพัฒนามาจากพันธุ์พื้นเมือง ระหว่างสุกรพื้น เมืองของอังกฤษ สุกรจีน และสุกรพื้นเมืองของไทย ได้รับการจดทะเบียนเป็นพันธุ์แท้ เมื่อปี พ.ศ. 2332 ลักษณะรูปร่าง ลำตัวค่อนข้างสั้น หน้าสั้น หูตั้ง ลำตัวและขนมีสีดำ มีสีขาวอยู่ 6 แห่ง คือ บริเวณเท้าทั้ง 4 ข้าง และปลายหาง เท้าและ ข้อมเท้ามักจะไม้แข็งแรง</p>
19		<p>มีถิ่นกำเนิด อยู่ประเทศอังกฤษ พัฒนา พันธุ์มาจาก สุกรพื้นเมืองทางภาคตะวันออกของแอส- จีเรีย และสุกรทางตะวันตกเฉียงใต้ของอังกฤษ รูปร่างลักษณะ ลำตัวและขน มีสีดำ หูปรก ลำตัวยาว ลึก เป็นสุกรขนาดใหญ่เมื่อโตเต็มที่ พ่อ พันธุ์จะหนักมากกว่า 500 กิโลกรัม แม่พันธุ์มีความ สามารถในการเลี้ยงลูกได้ดี เป็นแม่พันธุ์ที่มีความ ทนทานต่อสภาพแวดล้อม ที่เปลี่ยนแปลงได้ และมี ขนาดและสะโพกที่ตีมาก</p>

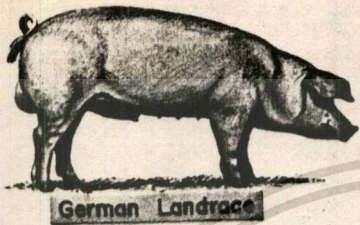

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย
20	<p>โกลเซสเตอร์ โอลสปอท</p> 	<p>มีถิ่นกำเนิดในหมู่บ้าน Berkeley ประเทศอังกฤษ เป็นพันธุ์ที่พัฒนามาจาก สุกร์พันธุ์บ้านหลายสายพันธุ์รวมกัน</p> <p>รูปร่างลักษณะ เป็นสุกรขนาดใหญ่ หูปรก ลำตัวจะมีสีขาว และจะมีจุดสีดำ เพียง 1 ถึง 2 จุดเท่านั้น แม่สุกรเลี้ยงลูกเก่ง ให้ลูกต่อครอกสูงพอสมควร ให้น้ำนมปริมาณมาก</p>
21	<p>สุกรที่พัฒนาจากสุกรพันธุ์แท้</p>	<p>เป็นการนำเอาสัตว์พันธุ์แท้ที่มีข้อดีอยู่แล้วมาทำการผสมคัดเลือกพันธุ์เพื่อปรับปรุงลักษณะที่ต่างออกไปจากเดิม เป็นเหตุทำให้เกิดพันธุ์ใหม่ สายพันธุ์ใหม่ที่มีลักษณะเฉพาะต่าง ๆ สุกร์ที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ได้แก่</p>
22	<p>รูปรวมสุกร แลนด์เรซ</p> 	<p>แลนด์เรซที่ขึ้นทะเบียนเป็นพันธุ์แท้ มีหลายสายพันธุ์ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เกนิช แลนด์เรซ 2. ดัทช์ แลนด์เรซ 3. นอร์เวย์เลียน แลนด์เรซ 4. สวีตีส แลนด์เรซ 5. ฟินนิส แลนด์เรซ 6. เฟรนช์ แลนด์เรซ 7. บริติช แลนด์เรซ 8. อิลาเลียน แลนด์เรซ 9. เฮอร์มัน แลนด์เรซ

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย
		<p>10. เบลเยียม แลนด์เรซ</p> <p>11. อเมริกันแลนด์เรซ</p> <p>12. แลนด์เรซ ที่มีอยู่ในเมืองไทย</p> <p>จัดเป็นสุกรประเภทเบคอน ส่วนมากมักจะเน้น ที่ลำตัวยาว แต่ลักษณะอื่น ๆ จะแตกต่างกัน บ้าง ตามประเทศ ที่นำเข้าไปปรับปรุงพันธุ์</p>
23	<p>เดนิช แลนด์เรซ</p> 	<p>มีถิ่นกำเนิดในเดนมาร์ก อาจกล่าวได้ว่า เป็นต้นกำเนิดของแลนด์เรซ สายพันธุ์อื่น ๆ มีการ พัฒนาปรับปรุงพันธุ์มาจากสุกรพื้นเมืองของเดนมาร์ก กับ สุกรพันธุ์ลาร์จ ไวท์</p> <p>ลักษณะรูปร่าง ลำตัวสีขาว ทูปรก ให้ลูกค ประสิทธิภาพการใช้อาหารสูง เจริญเติบโตเร็ว คุณภาพซากดีเลิศ หน้าแหลม ลำตัวยาว ขาแข็งแรง แต่สะโพกไม่ใหญ่มากนัก</p>
24	<p>ดัทช์ แลนด์เรซ</p> 	<p>เป็นสุกรชั้นเยี่ยมของประเทศ เนเธอร์แลนด์ ปรับปรุงพันธุ์มาจากพันธุ์พื้นเมือง กับสุกรพันธุ์เยอรมัน แลนด์เรซ และเดนิช แลนด์เรซ</p> <p>รูปร่างลักษณะ สีขาวตลอดลำตัว ทูปรก เป็นสุกรที่มีขนาดใหญ่ ลำตัวยาว มีการเจริญเติบโต เร็ว ประสิทธิภาพการใช้อาหารสูง ให้ลูกคอกพอสมควร</p>

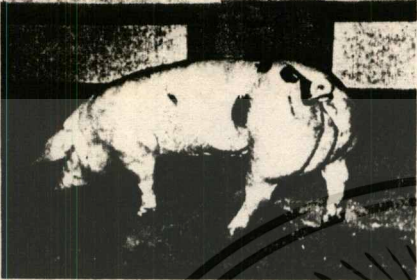
ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย
25	<p data-bbox="285 394 536 443">นอร์เวย์เจียนแลนด์เรซ</p> 	<p data-bbox="701 373 1245 489">เป็นสุกรชั้นเยี่ยม ในบรรดาสุกรที่มีอยู่ในประเทศนอร์เวย์</p> <p data-bbox="701 506 1281 741">ลักษณะรูปร่าง เหมือนกับสุกรแลนด์เรซทั่ว ๆ ไป ลำตัวสีขาว หูปรก ลำตัวยาว หน้ายาว เจริญเติบโตเร็ว ให้ลูกตกพอสมควร ประสิทธิภาพการใช้อาหารดี</p>
26	<p data-bbox="257 835 444 877">สวีดิช แลนด์เรซ</p> 	<p data-bbox="701 825 1291 1129">เป็นสุกรชั้นเยี่ยมของสวีเดน ปรับปรุงมาจากสุกรพันธุ์เมือง ของสวีเดน กับสุกรพันธุ์ เดนิช แลนด์เรซ (Danish Landrace) นอกจากจะปรับปรุงให้มีความยาว เป็นพิเศษแล้ว ยังปรับปรุงให้มีขา และเท้า แข็งแรง</p> <p data-bbox="701 1146 1281 1381">ลักษณะรูปร่าง มีหูขนาดใหญ่ หูปรก ลำตัวมีสีขาว มีเนื้อแดงมาก มีประสิทธิภาพการใช้อาหาร เป็นเนื้อสูง และมีความสามารถในการเลี้ยงลูกได้ดี</p>
27	<p data-bbox="262 1472 454 1514">ฟินนิช แลนด์เรซ</p> 	<p data-bbox="701 1461 1204 1503">เป็นสุกรที่ได้รับความนิยม ในประเทศ</p> <p data-bbox="701 1524 1300 1566">ฟิลแลนด์ เป็นอันดับ 2 รองจากสุกรพันธุ์ ลาร์จไวท์</p> <p data-bbox="701 1587 1291 1692">ลักษณะ ของสุกรพันธุ์นี้เหมือนกับสุกรแลนด์เรซ ทั่ว ๆ ไป คือ มีลำตัวสีขาว หูปรก ลำตัวยาว</p>

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย
28	<p data-bbox="238 415 436 449">เฟรนช์ แลนด์เรซ</p> 	<p data-bbox="691 407 1240 575">เป็นสุกรในประเทศฝรั่งเศส ปรับปรุงมาจากสุกรพื้นเมือง กับสุกรพันธุ์แลนด์เรซ จึงได้ชื่อว่าเฟรนช์ แลนด์เรซ (French Landrace)</p> <p data-bbox="691 596 1240 890">ลักษณะของสุกรพันธุ์นี้คือ มีสีขาว หูมีขนาดใหญ่ และมีลักษณะปรก มีโครงกระดูกที่แข็งแรง มีกล้ามเนื้อมาก สะโพกกลมใหญ่ ข้อเสียของสุกรพันธุ์นี้ คือ มักจะเกิดความเครียดได้ง่ายในตอนเช้า เช่นเดียวกับสุกรแลนด์เรซ สายพันธุ์เบลเยียม</p>
29	<p data-bbox="238 982 436 1016">บริติช แลนด์เรซ</p> 	<p data-bbox="691 982 1240 1100">สุกรพันธุ์นี้ มีการพัฒนาจากสุกรลูกผสมระหว่างพันธุ์แลนด์เรซ และสุกรพันธุ์ลาร์จไวท์</p> <p data-bbox="691 1121 1240 1289">ลักษณะรูปร่าง ลำตัวสีขาว หูปรก คลุมบริเวณใบหน้า ลำตัวยาว มีกล้ามเนื้อมาก การเจริญเติบโตเร็ว ประสิทธิภาพการใช้อาหารสูง</p>
30	<p data-bbox="238 1360 471 1394">อิตาลีเลียน แลนด์เรซ</p> 	<p data-bbox="691 1360 1240 1604">รูปร่างลักษณะของสุกรพันธุ์นี้คือ ลำตัวมีสีขาว มีหูขนาดใหญ่ ปรก ลูกกลมพอสมควร แม่สุกรให้น้ำนมสูง น้ำหนักของลูกสุกรเมื่ออายุหย่านม สูงเมื่อเปรียบเทียบกับสุกรแลนด์เรซ คิวกัน</p>

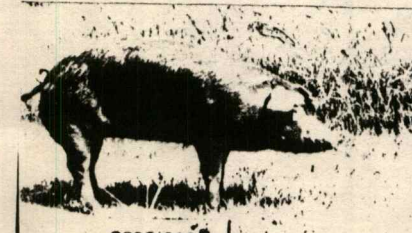
ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย
31	<p data-bbox="241 394 440 428">เยอรมันแลนด์เรซ</p> 	<p data-bbox="696 373 1277 932">มีต้นกำเนิดในเยอรมัน เป็นสุกรที่พัฒนาพันธุ์มาจาก สุกรพันธุ์พื้นเมืองของเยอรมัน และนักผู้ลาร์จไวท์ ได้ผสมออกมาเรียก เป็นภาษาเยอรมันว่าพันธุ์ Deutsche Veredelt ต่อมาได้นำสุกรพันธุ์ Deutsche Veredelt มาปรับปรุงให้มีไขมันน้อยลง โดยนำมาผสมกับพันธุ์แลนด์เรซ จากประเทศเนเธอร์แลนด์ (Dutch Landrace) เกิดเป็นสุกรพันธุ์ใหม่ขึ้นมาเรียกว่า German Landrace</p> <p data-bbox="696 953 1277 1234">ลักษณะรูปร่าง สีขาว หูปรก มีเนื้อแดงมาก ไขมันสันหลังบาง โตเร็วมาก อัตรากการเจริญเติบโตรวดเร็วมาก ประสิทธิภาพการใช้อาหารสูง ลำตัวยาว ละจุดเน้นลักษณะเด่น ของสุกรนี้ก็คือ สะโพกใหญ่มาก</p>
32	<p data-bbox="255 1283 460 1316">เบลเยียมแลนด์เรซ</p> 	<p data-bbox="705 1268 1273 1514">ต้นกำเนิดใน เบลเยียม ได้รับการพัฒนาพันธุ์และปรับปรุง มาจากสุกรพันธุ์พื้นเมืองของเบลเยียม กับสุกรพันธุ์แลนด์เรซ จากเดนมาร์ก (Danish Landrace)</p> <p data-bbox="705 1535 1291 1829">ลักษณะรูปร่าง สีขาว หูปรก ลักษณะที่เด่นของพันธุ์นี้คือ มีคุณภาพ ซากที่ตีเล็ท กล้ามเนื้อบริเวณสะโพกใหญ่ แต่ข้อขาไม่แข็งแรง ซ้อเสียคือ มีปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง เมื่ออยู่ในสภาวะเครียด อาจจะทำให้ช็อกถึงตายได้</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย
	<p>อเมริกันแลนด์เรซ (เพิ่มเติม)</p>	<p>เป็นสุกรที่ได้รับการพัฒนาพันธุ์มาจากสุกร แลนด์เรซจากเดนมาร์ค และพันธุ์โปแลนด์ไชน่า และ ต่อมาได้สั่งแลนด์เรซจากประเทศ นอร์เวย์ และสวีเดน เข้าไปปรับปรุงให้ดีขึ้น</p> <p>ลักษณะมีสีขาว รูปร่างยาว คอข้งเล็ก สะโพก ปรากฏเด่นชัด ขาสั้น หูใหญ่ปรกเป็นสุกรที่มีคุณภาพ ซากดีมาก ในการใช้ทำเบคอน มีเนื้อมาก มีมันน้อย ไขมันสันหลังบาง เลี้ยงลูกเก่ง แต่ข้อเท้ามักอ่อน</p>
33	<p>แลนด์เรซ ที่อยู่ใน ประเทศไทย</p> 	<p>ประเทศไทย ยังไม่มีการปรับปรุงพันธุ์สุกร แลนด์เรซ มีการสั่งแลนด์เรซเข้ามาทุกสายพันธุ์ ทำให้ แลนด์เรซ ในเมืองไทย มีหลายสายเลือด มีผลทำให้ ความสม่ำเสมอในการค้าหอด ลดลง</p> <p>ลักษณะรูปร่าง ลำตัวมีสีขาว จมูกยาว หัวเล็ก หูปรก ลำตัวยาว หนาและเล็ก สะโพกใหญ่ มองเห็น ได้ชัดเจน ให้ลูกตกพอสมควร โตเร็ว ประสิทธิภาพ การใช้อาหารสูง</p>

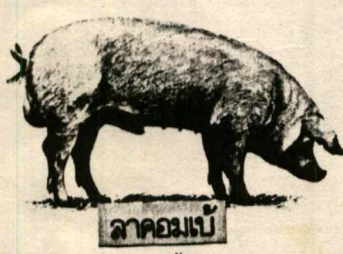
ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย
34	<p>เพี้ยเทรียน</p> 	<p>มีถิ่นกำเนิดในประเทศ <u>เบลเยียม</u> ปรับปรุงพันธุ์ มาจากการผสมพันธุ์ระหว่าง Baycux ของฝรั่งเศส กับสุนัขพันธุ์ลาร์จไวท์ ของ สุนัขพันธุ์อังกฤษ</p> <p>รูปร่างลักษณะ ลำตัวมีสีดำปนสีขาว หูตั้ง ใบหูมีขนาดกลาง หัวเรียวเล็ก โหล่กว้าง ตัวผู้น้ำหนัก 180-220 กิโลกรัม ตัวเมียหนัก 170-220 กก. จัดเป็นสุนัขที่มีขนาดปานกลาง ลำตัวสั้น โตเร็ว</p> <p>ลักษณะที่เด่น ของสุนัขพันธุ์นี้ คือ คุณภาพ ขาคือเล็ก สะโพกกลมโต มีขนาดใหญ่ สันหลังมีขนาด กว้าง</p> <p>ข้อเสียของพันธุ์นี้ คือ ไม่ทนต่อสภาวะแวดล้อม ที่ก่อให้เกิดความเครียด ซึ่งมีผลทำให้คุณภาพเนื้อส่วน ใหญ่ของสุนัขพันธุ์นี้ต่ำ เช่นเดียวกับเบลเยียมแลนท์เรซ</p>
35	<p>โปแลนด์ ไชน่า</p> <p>โปแลนด์ ไชน่า</p>	<p>มีถิ่นกำเนิด แถบตะวันตกเฉียงใต้ของสหรัฐ อเมริกา ถูกปรับปรุงพันธุ์มาจาก สุนัขของรัสเซีย สุนัขจีน และสุนัขจากอังกฤษ</p> <p>เป็นสุนัขขนาดใหญ่ ลำตัวมีสีดำ มีจุดสีขาว 6 จุด คือ บริเวณเท้าทั้ง 4 บริเวณหน้า และปลายหาง ปลายหูปรก</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

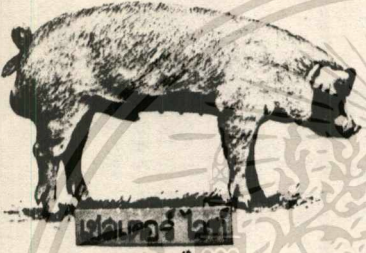

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย
36	<p>สพอทเต็ทโปแลนคไชน่า</p> 	<p>เป็นสุกรดั้งเดิมของสหรัฐอเมริกา มีการปรับปรุงพันธุ์ในรัฐอินดีแอนา โดยการผสมพันธุ์ระหว่าง สุกรในท้องถิ่นที่มีลักษณะเป็นจุดและโปแลนค-ไชน่า และพันธุ์โกลเชสเตอร์โอลสพอท</p> <p>ลักษณะรูปร่าง ลำตัวมีสีขาว และมีจุดสีดำ ตามลำตัว ส่วนมากจะมีสีขาวอยู่ 50 เปอร์เซ็นต์ และสีดำ 50 เปอร์เซ็นต์ มีหัวยาวปานกลาง หูมีขนาดปานกลาง หูปรก หลังโค้งคล้ายกันธนู ลำตัวยาว ลีกร มีขาที่แข็งแรง เป็นสุกรขนาดใหญ่</p>
37	<p>สุกรที่พัฒนาพันธุ์จาก สุกรลูกผสมพันธุ์ต่าง ๆ</p>	<p>เกิดจากการผสมข้ามของพันธุ์แท้ 2 หรือ 3 พันธุ์ วิธีการนี้ผสมพันธุ์สัตว์ได้สิ่งวัตถุประสงค์เกี่ยวกับลักษณะการให้ผลผลิต เช่น การเจริญเติบโต ประสิทธิภาพการใช้อาหาร ลักษณะรูปร่าง จากนั้นจึงทำการคัดเลือกพันธุ์สัตว์ที่มีลักษณะที่ตรงข้ามกับความต้องการ แล้วนำมาผสมข้ามเพื่อรวมลักษณะ ที่ต้องการตามวัตถุประสงค์ สุกรที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ได้แก่</p>
38	<p>ดุรอคเจอร์ซี</p> 	<p>ถิ่นกำเนิด อยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นสุกรที่ได้รับการพัฒนาพันธุ์มาจากสุกรหลายพันธุ์ คือ สุกรพันธุ์ Jersey reds red Duroc และ Red Berkshire ได้รับการรับรองเป็นพันธุ์แท้เมื่อ ปี พ.ศ. 2482</p> <p style="text-align: right;">๓๕๐-๕๓๐</p>

๓๕๐-๕๖๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย
		<p>ลักษณะรูปร่าง สีของขนสีเหลืองทองไปจนถึงสีแดง หรือน้ำตาลไหม้ หูตั้งกิ่งปรก หลังโค้งคล้ายกับคันธนู เจริญเติบโตเร็ว ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหารสูง ลูกไม่ค่อยคก</p> <p>จุดเด่นของสุกรพันธุ์นี้ คือ ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดีมาก</p>
<p>39</p>	<p>เดียมฟอร์ด</p> <p>เดียมฟอร์ด</p>	<p>มีถิ่นกำเนิดจากประเทศสหรัฐอเมริกา พัฒนาพันธุ์มาจากลูกผสมระหว่างพันธุ์ดุรอคเจอร์ซี เซสเตอร์ไวท์ และไอโอซี และมีการปรับปรุงพันธุ์กันอย่างจริงจังอีกครั้งหนึ่ง จนได้รูปร่างสีสรรเป็นที่น่าพอใจ ได้รับการจดทะเบียนเป็นพันธุ์แท้เมื่อปี ค.ศ. 1934</p> <p>รูปร่างลักษณะ เป็นสุกรที่มีขนาดปานกลาง มีสีผิวขาวและปรก บริเวณหน้า เท้า และใต้ท้องมีสีขาว หางเรียวยาว ลำตัวมีสีแดงอ่อน ไปจนถึงสีแดงเข้ม</p>
<p>40</p>	<p>ลาคอมเบ้</p> <p>ลาคอมเบ้</p>	<p>มีถิ่นกำเนิด ในประเทศแคนาดา พัฒนาพันธุ์มาจากลูกผสมระหว่างพันธุ์แลนด์เรซ พันธุ์เบอร์กเชียร์ และพันธุ์ เซสเตอร์ไวท์ ระดับสายเลือดของสุกรพันธุ์ลาคอมเบ้ มีสายพันธุ์แลนด์เรซ 56 เปอร์เซ็นต์ เบอร์กเชียร์ 23 เปอร์เซ็นต์ และพันธุ์เซสเตอร์ไวท์ 21 เปอร์เซ็นต์</p> <p>ลักษณะรูปร่าง เป็นสุกรขนาดปานกลาง มีสีขาว มีหูปรกขนาดใหญ่ ลำตัวยาว ขาสั้น แม่พันธุ์เลี้ยงลูกเก่ง</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติเท่านั้น ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย
		<p>ลูกคอกพอสมควร เจริญเติบโตเร็ว คุณภาพซากดี แต่ประสิทธิภาพการใช้อาหารยังไม่ดีนัก</p>
41	<p>เชสเตอร์ไวท์</p> 	<p>มีถิ่นกำเนิดในเมือง เชสเตอร์ มลรัฐ เพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา</p> <p>การสร้างพันธุ์เชสเตอร์ไวท์ โดยเกิดจากการผสมพันธุ์ระหว่าง สุกรทางตะวันออกเฉียงใต้ของรัฐ เพนซิลเวเนีย ผสมกับพันธุ์ ยอร์กเชียร์ คอสท์เชียร์ และพันธุ์เชลเซียร์</p> <p>เป็นสุกรขนาดใหญ่ สีขาว ปลายหูปรก หน้า หักเล็กน้อย ขายาว หลังโค้งเล็กน้อย แม่พันธุ์เลี้ยง ลูกเก่ง ลูกคอกพอสมควร</p>
42	<p>เวลช์</p> 	<p>ถิ่นกำเนิดในหมู่เกาะบริเตน</p> <p>การสร้างพันธุ์ เกิดจากการผสมพันธุ์บริติช แลนด์เรซ กับสุกรพันธุ์สาร์จไวท์</p> <p>ลักษณะรูปร่าง เป็นสุกรที่มีลำตัวและขน สีขาว หูปรก หน้าตรง ขาสั้น ที่สุดในบรรดาพันธุ์สุกร มี ลำตัวยาวมาก มีกล้ามเนื้อมาก เป็นพันธุ์ที่สร้างมาเพื่อ เป็นพันธุ์ทางการค้า</p>
		

เอกสารนี้เป็นเอกสารสิทธิ์ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 กำหนดภาพที่ถ่าย

หลังจากวิเคราะห์เนื้อหา และค้นคว้ารายละเอียดประกอบการถ่ายภาพแล้ว สามารถกำหนดภาพต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. สุนทรพจน์ที่พื้นเมือง	5 ภาพ
2. สุนทรพจน์ที่พัฒนาจากพื้นเมือง	8 ภาพ
3. สุนทรพจน์ที่พัฒนาจากพันธุ์สุนทรพจน์แท้	15 ภาพ
4. สุนทรพจน์ที่พัฒนาจากลูกผสม	5 ภาพ
5. ภาพอื่น ๆ	10 ภาพ

3.4 การดำเนินการผลิตอุปกรณ์

3.4.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างชุดสไลด์

1. กล้องถ่ายรูป
2. ฟิล์มสี
3. ฟิล์มสไลด์
4. กระจกใสโปสเตอร์
5. ไม้บรรทัด มีด
6. ชุดเขียนตัวหนังสือ
7. แท่นถือฉบับ

3.4.2 วิธีการดำเนินการ

ในการจัดทำปัญหาพิเศษ ชุดสไลด์ประกอบการสอน เรื่อง พันธุ์สุนทรพจน์ได้ดำเนินการดังนี้

1. ทำการศึกษาหลักสูตร วิชา การจัดการสุนทรพจน์ สกษ. 427 เฉพาะเรื่อง พันธุ์สุนทรพจน์ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัยในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ
2. ศึกษารายละเอียดของเนื้อหา วิชาในหัวข้อพันธุ์สุนทรพจน์ ลักษณะ และคุณสมบัติ ของพันธุ์สุนทรพจน์ต่างประเทศ ที่มีในประเทศไทย และลักษณะและคุณสมบัติของสุนทรพจน์พื้นเมืองของประเทศไทย ของ วิชาการจัดการสุนทรพจน์ สกษ. 427 แล้วคัดเลือกกำหนดการถ่ายสไลด์เฉพาะเรื่องที่เราเห็นว่า จำเป็นตามหัวข้อ คู่มือการสอน ดังได้แสดงไว้ในหัวข้อที่ 3.1
3. ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อวางโครงร่าง และกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการเป็น

เอกสารระยะนี้เอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เขียนโครงร่างปัญหาพิเศษ โดยเขียนถึง ความเป็นมาของปัญหา วัตถุประสงค์ ขอบเขตของปัญหา และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5. นำเสนอต่อคณะกรรมการ พิจารณา วิชาปัญหาพิเศษ เพื่อขออนุมัติ ทำปัญหาพิเศษ และได้รับอนุมัติให้ทำได้

6. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง กับการทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้

7. กำหนดภาพที่จะถ่ายทำสไลด์ 43 ภาพ

8. จัดทำคำบรรยายประกอบสไลด์

9. คำเนิการถ่ายภาพ ที่ศูนย์บำรุงพันธุ์สัตว์ ทับกวาง สระบุรี รวบรวมภาพ ตามที่กำหนดไว้ในขอบเขต และถ้าหากได้ภาพที่ไม่ได้กำหนดไว้ในขอบเขตของปัญหา ก็เก็บรวบรวมมาด้วย โดยในครั้งแรกจะใช้ฟิล์มสีธรรมดาเสียก่อน เมื่อได้ภาพและคัดเลือก ภาพที่ดี ตามที่ต้องการแล้ว ก็ทำการเขียนชื่อพันธุ์สุกรลงไปในภาพสี ขนาดตัวหนังสือควรมีขนาดพอเหมาะกับรูปภาพ แล้วจึงทำเป็นภาพสไลด์ โดยมีวิธีการทำโดยใช้แท่นก๊อบบี้ ที่มีขายคกคล้องถ่ายรูป ฟิล์มที่ใช้ถ่ายก็ใช้ฟิล์มสไลด์ก๊อบบี้ ที่มีขายคกคล้องถ่ายรูป ฟิล์มที่ใช้ถ่ายก็ใช้ฟิล์มสไลด์ และใช้เลนส์ Close up ติดหน้ากล้องด้วย เพราะถ้าไม่ใช้เลนส์ Close up จะไม่สามารถถ่ายภาพที่มีขนาดเล็ก คือภาพสีรูปพันธุ์สุกร ที่เราหามาได้ เมื่อถ่ายเสร็จเรียบร้อย ก็ส่งร้านถ่ายรูป เพื่อให้ร้านใส่กรอบ เป็นรูปสไลด์ออกมาได้

10. ให้อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่กำลังสอนวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุกรดู และให้คำแนะนำแก้ไข

11. คำเนิการแก้ไขตาม อาจารย์ที่ได้ให้คำแนะนำ

12. นำมาฉายให้อาจารย์ที่ปรึกษาดูอีกครั้งหนึ่ง

13. จัดพิมพ์ และรวบรวมเป็นรูปเล่ม

14. นำเสนอต่อคณะกรรมการ ทรวยสอนปัญหาพิเศษ

3.5 การตรวจสอบอุปกรณ์ และการแก้ไข

ครั้งที่ 1

ทำการตรวจสอบร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา ครั้งแรก ปรากฏผลดังนี้

1. ภาพที่ได้ ส่วนมากมักจะมีแสงเข้ามาก ทำให้ภาพที่ได้ มีแสงจ้ามมากเกินไป เป็นผลทำให้ภาพที่มองลักษณะต่าง ๆ ไม่ชัดเจน ก็ทำการแก้ไขโดย ทำการถ่ายใหม่ พยายามลดแสงให้เข้ากล้อง

น้อยลง โดยปรับให้แสงเข้าพอดีหรือ ปรับให้แสงเข้าต่ำกว่าพอดี คือลักษณะให้เลขวัดแสง ปรากฏออกมา
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็น เลขศูนย์ หรือวงกลม กับเครื่องหมายลบ ภาพที่ได้ออกมา ปรากฏว่า มีคุณภาพดีกว่าเดิม

2. ภาพที่ถ่ายที่อบปี่ จากหนังสือ ปรากฏตัวเลขออกมาให้เห็นด้วย อาจารย์ที่ปรึกษา ให้คำแนะนำว่าควรจะแก้ไข และข้าพเจ้าก็ทำการแก้ไขเรียบร้อยแล้ว โดยถ่ายสำเนาใหม่อีกครั้งหนึ่ง โดยเลื่อนกล้องให้สูงขึ้น จนมองไม่เห็น ตัวเลขที่บนอกหน้าหนังสือ

เครื่องหมาย ตราสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ในภาพสไลด์ ชุดแรก รอยตัดดูไม่เป็นระเบียบ มีขนาดใหญ่ ทำให้ภาพที่ได้ออกมามองแล้วรู้สึกวุ่นวาย สิ่งนี้อาจจะเป็นตัวแทนที่จะเผยแพร่ชื่อเสียงของสถาบันสมควรที่จะทำให้เรียบร้อย ผู้จัดทำก็ดำเนินการแก้ไข เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

การตรวจแก้ไขครั้งที่ 2

เมื่อแก้ไขครั้งที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ก็นำมาฉายให้ อาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่ง โดยมีข้อบกพร่องควรแก้ไขดังนี้

กรอบภาพ สไลด์ ทางร้านเขาทำมาไม่ค่อยเรียบร้อย คือตัดขอบไม่เรียบ ทำให้ขอบสไลด์ดูขรุขระ ผู้จัดทำก็ทำการแก้ไขโดยใช้มีดคม ๆ และกระดาษทราย ชัดให้เรียบร้อยเป็นเส้นตรง ดีขึ้น

บทที่ 4

สรุปและข้อเสนอแนะ

4.1 สรุป

จากการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร วิชา การจัดการสุกร สกษ 427 ระดับประกาศนียบัตร วิชาที่พหุชั้นสูง พ.ศ. 2527 ของกรมอาชีวศึกษา ผู้จัดทำสามารถถ่ายภาพสไลด์ภาพ แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ สุกรพันธุ์พื้นเมือง สุกรที่พัฒนาจากพันธุ์พื้นเมือง สุกรที่พัฒนาจากพันธุ์แท้ สุกรที่พัฒนาลูกผสม

จะเห็นได้ว่ามีเนื้อหาละเอียดกว่า และมากกว่า หลักสูตรกำหนด ทั้งนี้เนื่องจากผู้จัดทำได้พิจารณา และจากตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่สอนวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุกร ได้มีความเห็นว่า ควรจะให้นักเรียนรู้จักพันธุ์ของสุกร ให้มากกว่าหลักสูตร เพื่อความกว้าง-ขวางในเนื้อหาวิชา ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้จัดทำจึงได้ทำตามข้อเสนอแนะในอันที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้นำไปใช้ และผู้ที่ได้รับการถ่ายทอด

ในการนำชุดสไลด์ พันธุ์สุกร จำนวน 43 ภาพนี้ ไปใช้ประกอบการสอนนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับกรณีการใช้งานของผู้ใช้ เทคนิควิธีการใช้ใช้ต้องระลึกลักษณะของ สไลด์ ชุดนี้เป็นเพียงอุปกรณ์ที่ช่วยในการถ่ายทอด อย่างหนึ่งเท่านั้น อุปกรณ์ชุดนี้ไม่ได้เป็นตัวแทนของครู แต่เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรม หรือทำสิ่งที่ยุ่งยากสลับซับซ้อน ให้เป็นเรื่องที่ง่ายต่อการจดจำของนักเรียน แต่อย่างไรก็ตามสไลด์ชุดนี้ก็มีข้อจำกัดในตัวของมันเอง คือ จะไม่สามารถถ่ายทอดทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งผู้ใช้จะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสม เช่น มีตัวอย่างของจริง ที่มีอยู่แล้ว หรือหาได้ง่าย และสะดวก ประกอบฉายสไลด์ชุดนี้ ซึ่งจะช่วยให้สไลด์ชุดนี้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การเรียนการสอนจะได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้นอกจากนี้ การใช้สไลด์ชุดนี้จะต้องใช้ให้เหมาะสมกับสถานที่และเวลาที่ที่ใช้ เช่น การนำมาใช้ควรจะใช้ร่วมกับวิธีสอน อย่างอื่น ได้แก่ การสอนแบบบรรยาย การสอนแบบค้นคว้า ก็จะทำให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาวิจัยของนักศึกษา พบว่า โสตทัศนศึกษามีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ในการพัฒนา ประสิทธิภาพการเรียนการสอน ดังนั้นจึงคาดว่าสไลด์ชุดนี้คงจะเป็นประโยชน์ และเกิดผลดีต่อผู้ใช้และผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดมากพอสมควร นั้น ไม่นอญูตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับการจัดทำสไลด์ชุดนี้ นอกจากจะก่อให้เกิดผลดีต่อการเรียน การสอน แล้วยังเป็นผลดี และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้จัดทำปัญหาพิเศษเป็นอย่างยิ่งคือ ทำให้ได้รับความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับพันธุ์สุกรได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับการวางแผนดำเนินงานผลิตสไลด์ ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่พบตลอดจนวิธีการแก้ปัญหาซึ่งประสบการณ์เหล่านี้ไม่ได้มีไว้ในตำรา แต่จะได้จากการปฏิบัติจริง ๆ จากการทำสไลด์ชุดนี้ จนเสร็จสมบูรณ์ ซึ่งผู้จัดทำคิดว่าเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง และจะนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้นำไป ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

4.2 ข้อเสนอแนะ

ในการจัดทำสไลด์ประกอบการสอนชุดนี้ ผู้จัดทำได้รับประสบการณ์มากพอสมควร ระหว่างการถ่ายทำสไลด์ ซึ่งปัญหาดังกล่าวผู้จัดทำเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ทำอุปกรณ์ ในลักษณะนี้ต่อไป ปัญหาที่พบก็คือ

1. สถานที่ที่จะถ่ายภาพสุกร จะต้องทำหนังสือราชการจากทางคณะ ฯ ติดต่อฟาร์มสุกร ทั้งที่เป็นหน่วยงานราชการ และเอกชน หน่วยงานราชการไม่ค่อยมีปัญหาเพราะว่าเป็นหน่วยงานที่บริการประชาชนอยู่แล้ว และยิ่งที่เราจะทำสไลด์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแล้ว ยิ่งให้ความสะดวกอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับ เวลา และโอกาสที่เขาจะช่วยบริการเรา สำหรับหน่วยงานเอกชน เท่าที่ติดต่อไปไม่ได้รับคำตอบที่จะให้ไปถ่ายภาพเลย ทั้งนี้เป็นการคุยส่วนตัว และทำหนังสือราชการติดต่อไป เพราะในปัจจุบันแต่ละฟาร์มกำลังอยู่ในช่วงป้องกันโรคระบาด คือโรคปากและเท้าเปื่อย เพื่อป้องกันความเสียหายมาสู่ฟาร์ม ฉะนั้นจึงห้ามบุคคลภายนอกเข้าฟาร์ม

2. พันธุ์สุกร ในเมืองไทยเท่าที่รู้จักมีสุกรไม่กี่พันธุ์ที่นำมาเลี้ยงกันอย่างจริงจัง มีเพียงไม่กี่พันธุ์ ในปัจจุบัน รูปของสุกรส่วนใหญ่จะได้จากหนังสือ ส่วนรูปของสุกรพันธุ์พื้นเมืองในปัจจุบันหาได้ยากมาก ซึ่งมีอยู่ตามชนบท ซึ่งจะต้องเดินทางไปถ่าย เกิดปัญหาเพราะว่าผู้จัดทำต้องมีภาระในการเรียน จึงเป็นการยากที่จะเดินทางไป การแก้ปัญหา โดยการติดต่อไปทางบ้านให้พี่และเพื่อน ๆ ที่อยู่ตามชนบท ช่วยถ่ายและส่งมาให้ทั้งนี้ก็ได้รับการช่วยเหลือเป็นอย่างดี จากนั้นก็นำภาพมาคัดเลือกอีกครั้งหนึ่ง

3. ขนาดของพันธุ์สุกร และการเคลื่อนไหวของสุกร ในบางภาพจะเห็นได้ว่า สุกรมีขนาดเล็ก ซึ่งการสื่อความหมาย แสดงรูปร่าง ลักษณะประจำพันธุ์ ไม่ชัดเจน จึงอาจมีปัญหาในการเรียนการสอน ผู้เรียนอาจจะแย้งขึ้นมาได้ว่า รูปร่างลักษณะ ไม่ตรงกับเนื้อหาที่บรรยายไว้ ส่วนการเคลื่อนไหวของสุกรนี้ ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะต้องถ่ายขณะมีชีวิตอยู่ จะต้องทำการไล่ออกมาจากคอก ออกมากลางแจ้ง จึงถ่ายได้ การจัดการและ การถ่ายภาพผู้ไล่อและผู้ถ่ายจะต้องปรึกษาชี้แจงให้เป็นที่เข้าใจกันเสียก่อน การถ่ายทำจึงจะเป็นไปโดยสะดวก

4. กล้องถ่ายภาพ ผู้จัดทำสไลด์ควรจะมีกล้องถ่ายภาพ เป็นของตนเอง กล้องถ่ายภาพนั้นก็ จะต้องมีคุณภาพดีพอสมควรด้วย เช่นปรับหน้ากล้องได้ มีเข็มวัดแสง เพื่อภาพที่ได้ออกมาจะมีคุณภาพดี ชัดเจน ไม่พ่ล่ำมัว หรือมีแสงเข้ามามากเกินไป ถ้าหากไม่มีกล้องถ่ายภาพก็ควรจะหลีกเลี่ยงไปทำปัญหาพิเศษ ในรูปแบบอื่นจะดีกว่า

5. ความสมบูรณ์ของภาพสไลด์ ควรจะมีรายชื่อของพันธุ์ต่าง ๆ ติดในภาพสไลด์ด้วย ความ สมบูรณ์ของภาพกับตัวหนังสือควรจะมี ความเหมาะสมพอดีกัน ไม่ควรให้มีอย่างใดอย่างหนึ่งใหญ่ หรือเล็ก จนเกินไป ตัวหนังสือที่เขียนลงไป ในภาพสไลด์ ควรจะอ่านง่าย ไม่ควรเขียนเป็นลวดลายต่าง ๆ ซึ่งจะ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนได้ ตัวหนังสือที่ติดภาพอาจจะใช้อักษรลอก (letterplate) หรือใช้ชุดเขียน ลีลอย (Lelioid) ก็ได้

6. ลักษณะของภาพสี ภาพสีที่จะนำมาอัดเป็นสไลด์อีกครั้งหนึ่งนั้นควรจะส่งทางร้านให้อัดเป็น ลักษณะกระดาษชนิดด้านซึ่งถ้าหากอัดเป็นกระดาษชนิดมันออกมาแล้ว การถ่ายเป็นสไลด์อีกครั้งหนึ่ง จะ ทำให้มีแสงสะท้อน ทำให้ภาพที่ได้ออกมามีแสงสะท้อนจากภาพ มองเห็นภาพไม่ชัด

7. เทคนิคในการถ่ายภาพ ผู้ถ่ายทำจะต้องมี ความรู้ ความเข้าใจ เทคนิคในการใช้กล้องเป็น- อย่างดี องค์ประกอบในการจัดการภาพความเหมาะสมของภาพที่ได้ออกมา ผู้จัดทำต้องมีคุณสมบัติครบถ้วน การดำเนินงานผลิตสไลด์ จึงจะดำเนินไปด้วยดี ซึ่งรวมไปถึงการอัดสำเนาภาพสไลด์ ควรจะปรับแสงให้ พอดี ไม่ควรจะให้แสงมาก หรือน้อยจนเกินไป เพราะภาพสไลด์ที่ได้ออกมาอาจจะมืด หรือมีแสงสว่างจ้า ภาพที่ได้ มีคุณภาพไม่ดี ทำให้สิ้นเปลืองเวลา และเงิน ในการแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น

ศูนย์วิจัยและฝึกอบรม การเลี้ยงสุกรแห่งชาติ บทปฏิบัติการฝึกอบรมการเลี้ยง อ.กำแพงแสน

จ. นครปฐม

พีศิธร กาฬศิษย์ รายงานประกอบวิชา สัตวบาล เรื่อง สุกร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2525

(พิมพ์)

สุชีห์ รัตนสาร หลักการผลิตสุกร พิมพ์แก้ไขครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร 2522

สุชัย เปรมบุตร การเลี้ยงสุกรแผนใหม่ กรุงเทพมหานคร 2501

สุนันท์ ปัทมาคม การผลิตสไลด์โพลี เอกสารประกอบการสอนวิชา การผลิตสื่อการเรียนการสอน

สัมฤทธิ์ แสนบัว เอกสารแนะนำสุกรพันธุ์หมายชาน กองบำรุงพันธุ์สัตว์ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อภิชัย เมฆงวัน การผลิตสุกร เอกสารโรเนียวเย็บเล่ม 2528

Hilton M.Briggs International Pig Breed Encyclopedia Indiana Elanco Products Company. 1983